

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2001. július 11.,
szerda

79. szám

Ára: 644,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

127/2001. (VII. 11.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezménynek a vasúti határforgalomban történő végrehajtásáról szóló, Budapesten, 2000. október 12-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről	5758
31/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5760
32/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5774
33/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5778
34/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5781
35/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5783
36/2001. (VII. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	5786
80/2001. (VII. 11.) KE h.	Politikai államtitkár kinevezéséről	5788
	A Miniszterelnöki Hivatal közleménye a 2000. december 31-ig közzölt és 2001. július 2-án még hatályos ezres kormányhatározatok jegyzékéről	5789
	A Bursa Hungarica Közalapítvány Alapító Okirata	5802
	A Közalapítvány a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért Alapító Okirata	5807
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Hajdú-Bihar Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetményei	5813
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	5815
	Helyesbítés	5816

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 127/2001. (VII. 11.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezménynek a vasúti határforgalomban történő végrehajtásáról szóló, Budapest, 2000. október 12-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről

(A Megállapodás 2001. március 29. napján hatályba lépett.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezménynek a vasúti határforgalomban történő végrehajtásáról szóló, Budapest, 2000. október 12-én aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. §

A Megállapodás szövege a következő:

„Megállapodás

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló Egyezménynek a vasúti határforgalomban történő végrehajtásáról

A Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a közúti és vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Budapest, 2000. év október hó 12. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 2. Cikk (4) bekezdésében foglaltak alapján a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Felek) az alábbiak szerint állapodnak meg:

1. Cikk

(1) Hodos közös vasúti határállomáson a Szlovén Köztársaság államterületén kihelyezett magyar határforgalom ellenőrző szolgálati hely létesül.

(2) A nyitvatartási idő 00.00 órától 24.00 óráig került megállapításra.

(3) A közös vasúti határállomás nyitvatartási idejének átmeneti korlátozásáról a Felek határforgalom-ellenőrzést végző illetékes szerveinek vezetői állapodnak meg.

2. Cikk

(1) A magyar és szlovén be- és kilépő nemzetközi személy- és áruforgalom ellenőrzését a Felek a hodosi közös vasúti határállomáson helyben, illetve a személyforgalom ellenőrzését a szükségleteknek és a célszerűségnek megfelelően a Zalalövő és Murska Sobota (Muraszombat) pályaudvarok között a személyszállító vonatokon menet közben végzik el.

(2) A határforgalom-ellenőrzés — a Felek államának belső jogszabályai szerint — a vonatokon menet közben kiterjed a személyekre és az általuk hozott személyi poggyászra, valamint más javakra.

(3) A határforgalom-ellenőrző szervek az Egyezmény 6—7. Cikkében foglaltakra figyelemmel, a határforgalom ellenőrzésének gyorsítása érdekében, intézkedéseiket összehangolják és erről az Egyezmény 8. Cikk (5) bekezdésében foglaltakra is tekintettel, kölcsönös egyetértéssel közvetlenül megállapodnak.

3. Cikk

(1) A magyar szolgálati személyek működési területe, figyelemmel az Egyezmény 3. Cikk (2) bekezdésében foglaltakra, Hodos közös vasúti határállomáson az alábbiakra terjed ki:

— a határállomás épületének alagsorában lévő vám-szolgálati raktárra,

— a határállomás épületének földszintjén a Szlovén Köztársaság irányában 3 hivatali helyiségre, a Magyar Köztársaság irányában 4 hivatali helyiségre,

— a határállomás épületének tetőterében 4-4 szociális helyiségre a vám- és határőrség részére, a növény- és állategészségügyi szolgálat tevékenységére 6 helyiségre,

— a pályaudvaron a nemzetközi személy- és áruforgalmat lebonyolító vasúti vágányokra, a vonatkozó peronokra és a váróteremre.

(2) Egyebekben a pályaudvaron az álló helyzetben és a menet közbeni határforgalom-ellenőrzésnél a szomszéd állam szolgálati személyei részére a személyszállító vonatok tekintendők működési területnek a vasútvonalaknak a területi államban a jelen Megállapodás 2. Cikkében meghatározott szakaszán.

(3) A magyar határforgalom-ellenőrzést végző hatóságok szolgálati személyei számára a szlovén Fél Murska Sobota (Muraszombat) személypályaudvaron a következő helyiséget biztosítja:

— a pályaudvar épületében a szlovén Fél vasútja részéről kijelölt 1 hivatali helyiséget.

(4) A szlovén határforgalom-ellenőrzést végző hatóságok szolgálati személyei számára a magyar Fél Zalalövő személypályaudvaron a következő helyiséget biztosítja:

— a pályaudvar épületében a magyar Fél vasútja által kijelölt 1 hivatali helyiséget.

(5) A működési terület a (3) és (4) bekezdésben megjelölt személyforgalmat lebonyolító pályaudvarokon azon vonatokra terjed ki, ahol a szolgálati személyek a nemzetközi személyforgalom ellenőrzését végzik, továbbá a peronokra.

4. Cikk

A menet közbeni ellenőrzés során a feltételezett rejték-helyek ellenőrzését mindkét Fél szolgálati személyei közösen is végezhetik. A konkrét ellenőrzések bevezetéséről és azok módjáról a határforgalom-ellenőrző szervek helyi illetékes vezetői állapodnak meg.

5. Cikk

A közös vasúti határátkelőhely, valamint Murska Sobota (Muraszombat) vasúti pályaudvar határrendjére vonatkozó szabályokat a szlovén Fél erre felhatalmazott illetékes szerve állapítja meg a határforgalom ellenőrzésében illetékes magyar szervekkel egyetértésben; Zalalövő vasúti pályaudvar határrendjére vonatkozó szabályokat a magyar Fél erre felhatalmazott illetékes szerve állapítja meg a határforgalom ellenőrzésében illetékes szlovén szervekkel egyetértésben.

6. Cikk

(1) A jelen Megállapodás 2. Cikkében meghatározott azon személyszállító vonatokat, amelyeken a határforgalom-ellenőrzést menet közben végzik, a Felek határforgalom-ellenőrző szervei és vasúti szervei a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között aláírt, a vasúti határforgalomról szóló Egyezmény* 24. Cikkében meghatározott Vasúti Határforgalmi Vegyes Bizottság keretében határozzák meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vegyes bizottsági döntést minden évben a vasúti menetrend hatálybalépése előtt legalább 60 nappal korábban kell meghozni.

(3) A határforgalom-ellenőrző szervek minden évben a vasúti menetrend szerkesztése előtt legalább 15 nappal korábban határozzák meg azokat a vonatokat, amelyeken a határforgalom-ellenőrzést menet közben végzik.

7. Cikk

Jelen Megállapodás végrehajtása során a szolgálati személyek között a kapcsolattartás nyelve a magyar és a szlovén nyelv.

8. Cikk

Jelen Megállapodás alkalmazását nemzetközi szerződésben vállalt, és egyéb nemzetközi jogi kötelezettség teljesítése, valamint közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból bármelyik Fél egészében vagy részben, átmenetileg felfüggesztheti. Ilyen intézkedés bevezetéséről és visszavonásáról a másik Felet diplomáciai úton haladéktalanul értesíteni kell. A felfüggesztés bevezetése, illetve visszavonása halaszthatatlan intézkedést igénylő esetekben a diplomáciai jegyzék kézhezvételével, egyéb esetekben a diplomáciai jegyzék kézhezvételét követő tizenötödik napon veszi kezdetét.

9. Cikk

(1) Ez a Megállapodás jóváhagyásra szorul, és a Felek diplomáciai úton értesítik egymást a jóváhagyás megtörténtéről.

(2) A jelen Megállapodás az Egyezménnyel egyidejűleg lép hatályba.

(3) A Felek jelen Megállapodást határozatlan időre kötik. A Megállapodást bármely Fél diplomáciai úton, írásban felmondhatja. A Megállapodás a felmondásról szóló értesítés keltének napját követő hatvanadik napon veszti hatályát.

(4) A (3) bekezdésben meghatározottaktól függetlenül hatályát veszti a jelen Megállapodás akkor is, ha az Egyezmény megszűnik.

Készült Budapesten, 2000. év október hó 12. napján, két eredeti példányban, magyar és szlovén nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles.

Aláírások''

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, a Megállapodás rendelkezéseit azonban 2001. év március hó 29. napjától kell alkalmazni.

(2) E rendelet végrehajtásáról a belügyminiszter, a pénzügyminiszter és a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter gondoskodik.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Stumpf István s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

* Az Egyezmény aláírására Lentiben, 2000. október 16-án került sor.

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 31/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány alapján — *dr. Bagi István, dr. Erdei Árpád, dr. Harmathy Attila, dr. Strausz János, és dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva* alkotmánybírók különvéleményével — meghozta az alábbi

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény 5. § (2)—(3) bekezdése, a 9. § (2) bekezdése, 20. § (3) bekezdése, 20. § (4) bekezdés *a*) pontja és 20. § (5) bekezdése, továbbá a bírói engedélyhez kötött különleges eszközök és módszerek engedélyezésével, igénybevételével kapcsolatos szabályokról szóló 11/1999. (V. 12.) PM rendelet alkotmányellenes, ezért e rendelkezéseket 2002. december 31-i hatállyal megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény 15. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozók az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Atv.) 5. § (2) bekezdése, 9. § (2) bekezdése és 15. § (2) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát és megsemmisítését kérték. Az Atv. vizsgálni kért rendelkezései utaló szabályt tartalmaznak a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályainak alkalmazására. Az Atv. megtámadott szabályai felhatalmazzák az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt

(a továbbiakban: APEH), hogy — a rendőrséggel azonos módon — titkos információgyűjtést folytathat.

Az indítványozók az Atv. jelölt rendelkezéseinek alkotmányellenességét abban látják, hogy az Atv. (mint egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény) az Rtv. (mint minősített többséggel elfogadott törvény) rendelkezéseit átveszi. Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése szerint — érvelnek az indítványozók — megalkotásra került az Rtv., annak tartalmában az Országgyűlés megállapodott, így rendelkezéseinek az Atv.-be — egyszerű szótöbbséggel elfogadható törvénybe — való átvétele az Alkotmány fenti rendelkezését sérti. Az indítványozók kérelmük alátámasztására idéztek a 4/1993. (II. 12.) AB és az 1/1999. (II. 23.) AB határozat megállapításából. Az indítványozók kifejtették, hogy az Atv. által alkalmazott „törvényhozási gyakorlat azt eredményezné, hogy alkotmányos alapjogoknak — az Alkotmányban kifejezetten kétharmados törvény szabályozási körébe utalt — korlátozására sor kerülhetne egyszerű többséggel megalkotott törvényben is.”

Az indítványozók szerint a törvényhozási eljárás formai szabályainak a megsértése az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvével is ellentétes.

II.

1. Az indítvány által hivatkozott alkotmányi rendelkezések a következők:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„40/A. § (2) A rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme. A rendőrségről és a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő részletes szabályokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

2. Az Atv. indítvánnyal érintett rendelkezései szerint:

„5. § (2) A Hivatal nyomozó hatósága a hatáskörébe tartozó bűncselekmény elkövetésének megelőzése, felderítése, megszakítása, az elkövető kilétének megállapítása, az elkövető elfogása, a körözött személy felkutatása, tartózkodási helyének megállapítása, továbbá a bizonyítékok megszerzése céljából titkos információgyűjtést végezhet a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) VII. fejezetében meghatározott szabályok szerint.

(3) A bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés alkalmazását a bünyügyi igazgató, a bünyügyi igazgató helyettese vagy a területi nyomozó hivatal vezetője engedélyezi. A területi nyomozó hivatal vezetője által kiadott engedélyt a bünyügyi igazgató vagy a bünyügyi igazgató helyettese öt munkanapon belül jóváhagyja. A titkos információgyűjtés végrehajtását az engedélyező ellenőrzi.”

„9. § (2) A Hivatal bűnüldözési tevékenysége és a titkos információgyűjtés során végzett adatkezelésére az Rtv. VIII. fejezete 76—89. §-ainak rendelkezéseit és az Rtv.

VII. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni az e törvényben foglalt eltérésekkel. Ennek során a Rendőrség alatt a Hivatal Bűnügyi Igazgatóságát, rendőr alatt az adónyomozót, feladatokon a Hivatal Bűnügyi Igazgatóságának e törvényben előírt feladatait kell érteni.”

„15. § (2) A jelzés elhelyezésére és megszüntetésére az Rtv. 89. §-ának (2)—(4) bekezdéseit kell alkalmazni.”

„20. § (3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megálapítsa a Hivatal fedőintézmény létrehozásával, fenntartásával kapcsolatos eljárásának részletes szabályait.

(4) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben határozza meg

a) a Legfelsőbb Bíróság elnökével egyetértésben a különleges eszközök és más módszerek engedélyezésével és igénybevitelével kapcsolatos szabályokat,

(...)

(5) A titkos információgyűjtés eszközei, módszerei (rendőrségi törvény VII. fejezet) alkalmazásának részletes szabályait a pénzügyminiszter állapítja meg.”

III.

Az Alkotmánybíróság — az indítvány alapján — elsőként az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatához kötött törvények alkotmányos funkcióját és az ennek értelmezésére irányuló alkotmánybírói gyakorlatot tekintette át.

1. Az 1989. évi XXXI. törvénnyel — 1989. október 23-án — hatályba lépett, a jogállami értékeket megteremtő alkotmánymódosítás, az „alkotmányerejű törvény” kategóriáját vezette be. Az alkotmányerejű törvény az Alkotmány közvetlen végrehajtására megalkotandó törvény volt [elfogadásához ugyanolyan szavazatarányt kívánt meg az akkori Alkotmány 24. § (3) bekezdése, mint az Alkotmány módosításához]. Ebben az alkotmányos megoldásban az egyszerű többséggel elfogadható törvények és az alkotmányerejű törvények között hierarchikus viszony jött létre. Az akkori Alkotmány 8. § (2) bekezdése szerint az alapjogokra vonatkozó bármilyen szabályozás alkotmányerejű törvényt kívánt meg, a 8. § (3) bekezdése értelmében pedig az alapjogok korlátozásának formai feltétele volt, hogy a korlátozást alkotmányerejű törvényben kell megállapítani. [Lásd 4/1990. (III. 4.) AB határozat, ABH 1990. 28.]

Az Alkotmánynak az 1990. évi XL. törvénnyel történő módosítása e közjogi megoldást lényegesen megváltoztatta. Az alkotmányerejű törvény megszünt, s helyette az Alkotmány — az egyes alkotmányos szabályozási tárgykörökhöz kapcsolódóan — a kétharmados szavazatarányú törvényhozást írta elő. Az 1990. június 25-én hatályba lépett alkotmánymódosítás szerint a kétharmados és az egyszerű szótöbbséggel elfogadható törvények között (szemben az alkotmányerejű törvénnyel) nem áll fenn hierarchikus kapcsolat. Az Alkotmány csupán eljárási szempontból, a meghozatalukhoz szükséges minősített többséggel kü-

lönbölteti meg az egyéb törvényektől. [Lásd 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1992, 48., 63.] Ezzel egy időben módosult az Alkotmány 8. §-a is.

E változás nyomán, a jelenleg hatályos megoldás szerint az alapjogok korlátozásához az Alkotmány általában nem kíván minősített többséget. Az Alkotmány 8. § (2) bekezdése szerint egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény az alapjogokat — azok lényeges tartalmán kívüli körben — korlátozhatja. Az alkotmánymódosítás során létrejött „új helyzetben” az alapjogokra vonatkozó szabályozás alkotmányos követelményrendszere részben elvált az alapjogok korlátozásának formai feltételeitől, differenciáltabb lett. Az Alkotmány egyes helyeken az alapjogokra (illetve alkotmányos intézményekre) vonatkozó szabályozásnál a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvényt követeli meg. Ahol nincs ilyen kitétel, ott az Alkotmány 8. § (2) bekezdése az irányadó, amely egyszerű szótöbbséggel elfogadandó törvényről szól. Az alapjogokra vonatkozó szabályozást az alkotmánybírói gyakorlat tovább differenciálta azzal, hogy kimondta: az alapjoggal kapcsolatos közvetett és távoli összefüggés esetén — hangsúlyozandó, hogy kizárólag a szabályozásra és nem a korlátozásra vonatkozóan — a rendeleti szabályozás is elfogadható. [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991. 297., 300.] Tehát amíg a szabályozásra vonatkozó alkotmányos előírások „többretegűek” (minősített többségű törvény, egyszerű szótöbbségű törvény és kivételesen rendelet) addig a korlátozást érintően az Alkotmány törvényt, egyszerű szótöbbségű törvényt kíván meg. Ez alól egy kivétel van: a minősített többséghez kötött törvényekben szabályozott alapjog-korlátozás. Ebben az esetben azonban a kétharmadoság igénye immár nem azért áll fenn, mert az alapjog-korlátozás alkotmányos garanciája a minősített többség követelménye, hanem csupán azért, mert a korlátozás e körben (minősített többségű törvényben) nyert szabályozást. Az Alkotmánybíróság ezt a 4/1993. (II. 12.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.1.) az alábbiak szerint foglalta össze: „Az „alapjog korlátozása” nem külön minősített többséget kívánó törvényhozási tárgy ... vagyis nem hasonlítható az Alkotmányban külön megnevezett, egy alapjog szabályozásán belül kétharmados törvényt igénylő törvényhozási tárgyakkhoz. Mind az „alapjogról szóló”, mind a külön megnevezett tárgyakat szabályozó, minősített többséget kívánó törvényekre vonatkozik ugyanis a szabály, hogy az alapjogok korlátozása csakis kétharmados többséggel történhet, ha az alapjogot is kétharmados többségű törvény szabályozza. (ABH 1993. 48., 69.)

2. A jelzett alkotmánymódosítás után az alkotmányos vizsgálat elsősorban a minősített többség szabályozásbeli követelményeinek való megfelelés vizsgálatára irányult. Az Alkotmánybíróság — e helyzetnek megfelelően — az Abh.1.-ben hangsúlyozta, hogy a kétharmados szabályozáson kívül, az adott tárgykört érintően a végrehajtásra vagy további garanciák kiépítésére az egyszerű szótöbbség-

gel meghozott törvény is elfogadható. (ABH 1993. 48., 62.) Mindennek következménye, hogy a minősített többség alkotmányossági megítélése során alapvető jelentőségű: az alkotmányi felhatalmazás alapján megalkotott alapjogi vagy intézményi tárgyköröket szabályozó kétharmados törvény tartalmát az Országgyűlés miként alakítja ki (a szabályozási köre mire terjed ki, milyen kérdéseket rendez a minősített többség igényével). Ezt követően azonban — amelyet a formális jogállamiság elveinek a megtartása is megkövetel — a törvényhozás korábbi döntéséhez kötve van. Az Abh.1. e kérdésben addig ment el, hogy egyszerű többségű törvénnyel a minősített többségű törvényt nem lehet módosítani. (ABH 1993. 48., 69.)

Az Abh.1. a kérdés másik oldalát úgy fogalmazta meg, hogy az egyszerű többséggel elfogadható törvénynek „a kétharmados törvényre tartozó koncepcionális kérdéseken kívül”-i körben van helye. (ABH 1993. 48., 62.)

Az Abh.1. meghozatalának időszakában a minősített többség problémája abban a kontextusban is felmerült, hogy ez időben az alkotmányi felhatalmazásoknak megfelelő törvények egy része még nem született meg. Így hiányoztak — a jelen ügy által érintett — az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése szerinti rendőrségi és nemzetbiztonsági törvények is. Mára ez a helyzet annyiban megváltozott, hogy az Alkotmány által megkívánt minősített többségű törvények megalkotásra kerültek. Az alkotmányossági problémák ezáltal szükségképpen átkerültek azon kérdéskörbe, hogy a már meglévő kétharmados törvényeket az egyszerű szótöbbséggel elfogadható törvények akár tartalmilag (pl. eltérő rendelkezéseket fogalmaz meg), akár formailag (pl. tételesen módosítja, hatályon kívül helyezi) miként érinthetik. A formai kérdéseket is tisztázta az 1/1999. (II. 24.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.2.). Az Alkotmánybíróság e döntés rendelkező részében mondta ki, hogy „a minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is. Az Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.” (ABH 1999. 25.).

Tehát e döntés a kétharmados törvény Abh.1.-ben meghatározott módosításának — feles törvényben történő — tilalmát pontosította, kimondta, hogy ugyanolyan szavazatarányú törvényben kell módosítani (megváltoztatni, kiegészíteni) és hatályon kívül helyezni is.

Az Abh.2. a formai ismérvek részletezésével lényegében a már meglévő szabályozási „állapot” védelmét fogalmazta meg, így e döntésben benne rejlik a már meglévő (minősített többséggel meghatározott) szabályozási koncepció védelme az egyszerű többséggel elfogadott törvény általi módosítástól. Ugyanakkor a Abh.2. nem zárta ki az Abh.1.-ben is hangsúlyozott azon lehetőséget, hogy egyszerű szótöbbséggel megalkotandó törvények — a kétharmados tör-

vények normatartalmát nem érintő módon — az alapjog érvényesítéséhez vagy alkotmányos intézmény működéséhez kapcsolódó részletszabályokat, további garanciákat megállapítsanak (ABH 1999. 25., 40.).

A bemutatott alkotmányi változások, illetve alkotmánybírói gyakorlat alapján megállapítható, hogy azokban az esetekben, amikor az a probléma, hogy az egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény a minősített többségű törvényt (a fogalmat tágan értelmezve) módosította-e — és formálisan (szövegszerűen) nem egyértelmű a módosítás (megváltoztatás, kiegészítés) és a hatályon kívül helyezés —, minden esetben vizsgálendő az is, hogy mi a kétharmados törvény által meghatározott szabályozási koncepció lényegi eleme, azaz érinti-e a lényeges normatartalmat az egyszerű szótöbbséggel megalkotott törvény.

3. A minősített többség igényének a vizsgálatánál nem hagyható továbbá figyelmen kívül „a minősített többség funkciója” sem. Az 1990. évi XL. törvénnyel történő alkotmánymódosítás — az alkotmányerejű törvény kiiktatása a jogforrási rendszerből — közismert oka az ország kormányozhatóságának és a kormányzati felelősség egyértelművé tételének a biztosítása volt. Az Alkotmánybíróság tevékenységének kezdetétől hangsúlyt helyezett a parlamentáris rendszer működőképességének fenntartására, az Országgyűlés döntéshozatali képességének megőrzésére, a szilárd és hatékony kormányzás igényére. [Lásd 3/1991. (II. 7.) AB határozat, ABH 1991. 15., 17.] A minősített többséghez kötött törvényekkel összefüggésben felmerült alkotmányossági problémák kapcsán az Alkotmánybíróság az alkotmányos berendezkedés stabilitását hangsúlyozta. (ABH 1993. 48., 62.; ABH 1999. 25., 38.) Az alkotmányerejű törvényt felváltó (szűkebb körű és kevesebb szavazatot igénylő) kétharmados törvényi szabályozás iránti igény ugyanis éppen a kormányozhatóság biztosítása érdekében született.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az alkotmányerejű törvénynek közjogi funkciója az adott szabályozási tárgyaknak (alapjogoknak) és intézményeknek (pl. Alkotmánybíróságnak) kiemelkedő jelentőségét hangsúlyozandó, az Alkotmány rangjára emelése volt. Az alkotmányerejű törvény hierarchikus elhelyezkedéséből következően az egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény felett állt. [4/1990. (III. 4.) AB határozat, ABH 1990. 28., 30.]

Az alkotmánymódosítást követő kétharmados szótöbbséggel elfogadandó törvénynek azonban más a közjogi szerepe, nevezetesen az, hogy a szabályozás az országgyűlési képviselők széles körű megegyezésén nyugodjon (lásd ABH 1993. 48., 61—62.). A konszenzuskényszeren nyugvó ezen alkotmányos garanciát az Abh.2. a következőképpen foglalta össze: „Az Alkotmánybíróság megállapítja: valamely, az Alkotmány által meghatározott törvény elfogadásához megkívánt minősített többség nem egyszerűen a törvényalkotási eljárás formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés.” (ABH 1999. 25.)

A minősített többség ezen széles körű egyetértést igénylő funkciójából adódóan a kétharmados szavazatarány szükségességének a vizsgálata során elkerülhetetlen annak elemzése, hogy a széles körű konszenzus igénye az adott tárgykörben mire vonatkozott. Ez adott esetben megköveteli az alkotmányozó hatalom szándékának, a kialakult szabályozás történetiségének az elemzését is. Ezt a módszert az Alkotmánybíróság — döntése meghozatalánál — már alkalmazta. [Lásd pl. 4/1997. (I. 22.) AB határozat, ABH 1997. 41., 45.; 66/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997. 397., 402—403.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 52., 57—59.]

Mindemellett természetesen érvényesülnie kell annak, hogy „az Alkotmánybíróság álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy a hatályos Alkotmány szerinti minősített többséget igénylő alapjogok és alapintézmények körének kialakításában politikai megfontolások játszottak szerepet, nem csökkenti az adott alkotmányos rendelkezések kötelező erejét; azok az Alkotmánybíróságot ugyanúgy kötik, mint az Alkotmány egyéb szabályai.” (ABH 1999. 25., 38.)

A fentiek alapján az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben két szempontot szükséges megvizsgálni. Egyrészt azt, hogy az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésébe foglalt, a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatarányához kötött törvény milyen tárgykörű szabályozásra vonatkozik, másrészt azt, hogy az ennek alapján létrejött hatályos szabályozás (rendőrségi és nemzetbiztonsági törvények) koncepciójának melyek a lényegi elemei. (ABH 1993. 48., 62.) Ezek alapján dönthető el az APEH-nek biztosított titkos eszközök és módszerek használatát lehetővé tevő törvényi rendelkezések alkotmányossága.

IV.

1. Az 1989. évi XXXI. törvénnyel történő alkotmánymódosítás az Alkotmány 40/A. §-át a következőképpen állapította meg:

„40/A. § (1) A fegyveres erők (Magyar Néphadsereg, Határőrség) alapvető kötelessége a haza katonai védelme. A fegyveres erők feladatait és a rájuk vonatkozó részletes szabályokat alkotmányerejű törvény határozza meg.

(2) A rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme. A rendőrséggel és az állam biztonságával összefüggő részletes szabályokat alkotmányerejű törvény határozza meg.”

Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének a közvetlen végrehajtására született a különleges titkosszolgálati eszközök és módszerek engedélyezésének átmeneti szabályozásáról szóló 1990. évi X. törvény. E jogszabály alkotmányerejű törvény volt, a törvényjavaslat indokolása szerint nemcsak a törvényben lehetővé tett alapjog-korlátozás miatt kellett e jogforrási szinten szabályozni, hanem az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének végrehajtása miatt is. A törvény 1990. február 14-én lépett hatályba.

Ezt követően az Alkotmány 40/A. §-ának (1) bekezdését az 1990. évi XVI. törvény 5. §-ával és az 1990. évi XL. törvény 32. § (1) bekezdésével történő, az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdését pedig az 1990. évi XL. törvény 32. § (2) bekezdésével történő alkotmánymódosítás változtatta meg. [Az Alkotmány 40/A. § (1) bekezdése a későbbiekben az 1993. évi CVII. törvény 2. §-ával és a 2000. évi XCI. törvény 5. §-ával tovább módosult. Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének jelen ügyben releváns szövege az 1990. évi XL. törvény 32. § (2) bekezdése alapján megállapított tartalommal változatlan maradt.]

A fenti változások alapján, az Alkotmány 40/A. §-ának hatályos szövege a következőképpen rendelkezik:

„40/A. § (1) A fegyveres erők (Magyar Honvédség, Határőrség) alapvető kötelessége a haza katonai védelme, valamint nemzetközi szerződésből eredő kollektív védelmi feladatok ellátása. A Határőrség rendészeti feladatkörében ellátja az államhatár őrzését, a határforgalom ellenőrzését és a határrend fenntartását. A fegyveres erők feladatairól és a rájuk vonatkozó részletes szabályokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(2) A rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme. A rendőrségről és a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő részletes szabályokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

Az előbb említett — az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének felhatalmazása alapján született — 1990. évi X. törvényre az Alkotmány fenti módosításai közvetlenül nem hatottak ki, a titkos információgyűjtés alkalmazásának lehetőségét 1996. március 26-ig e törvény szabályozta. Az Alkotmány — 1990. évi XL. törvény 32. § (2) bekezdésével megállapított — 40/A. § (2) bekezdése szerinti minősített többség követelményének az 1990. évi X. törvény nyilvánvalóan eleget tett, a módosított alkotmánynak megfelelő törvények később kerültek megalkotásra: először a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, majd a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény. Mindkét törvény a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatához kötött törvény, és mindkettőben szabályozásra került a titkos információgyűjtés. [Az 1990. évi X. törvényt a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 79. § a) pontja helyezte hatályon kívül.]

A fentiek alapján megállapítható, hogy az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének „eredeti tartalma” a titkos eszközök és módszerek alkalmazására vonatkozó minősített többséghez kötött törvényi szabályozás formájában hatályosult a magyar jogrendszerben. Kezdetben alkotmányerejű, majd később az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvények formájában. A fentebb bemutatott 1994-es és 1995-ös jogalkotás nem szakított azzal a korábbi szándékkal, hogy a titkos információgyűjtés — mint tevékenység — kiemelt jelentőséget kapjon. Az alkotmányerejű törvény közjogi súlyát, a minősített többség funkciója: az országgyűlési képviselők széles körű egyetértése váltotta fel.

2. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta az Rtv. és a Nbtv. szabályozási koncepcióját is. Ennek jelentősége — mint a fentiekből kiderül — azért kiemelt, mert ha a törvényhozás a minősített többség kérdését érintően már szabályozott (tehát a szabályozás tartalmában megegyezett), úgy ebben a körben a megváltoztatás is ugyanilyen szavazatarányt kíván meg. E követelmény az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint vonatkozik a tételes megváltoztatásra, és vonatkozik a szabályozási koncepció lényeges elemére.

Az Nbtv. 1. §-a pontosan meghatározza a törvény szerkezeti hatályát, tételesen felsorolja, hogy mely szerveket kell a nemzetbiztonsági szolgálatok alatt érteni. E szerint „a Magyar Köztársaság nemzetbiztonsági szolgálatai: *a*) az Információs Hivatal, *b*) a Nemzetbiztonsági Hivatal, *c*) a Katonai Felderítő Hivatal, *d*) a Katonai Biztonsági Hivatal, *e*) a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat (a továbbiakban együtt: nemzetbiztonsági szolgálatok)”.

Megállapítható továbbá, hogy az Nbtv. szabályozási koncepciójának központi eleme — csakúgy, mint a korábban hatályban lévő 1990. évi X. törvénynek volt — a titkos módszerekkel való információgyűjtés (a törvény lényegében ennek, a nemzetbiztonsági szolgálatokra vonatkozó részletes szabályait tartalmazza).

Az Rtv. szerkezeti hatálya — az Alkotmány megfogalmazásából eredően is — alapvetően a Rendőrségre vonatkozik, a Rendőrség jogállását, szervezetét és működését szabályozza. Az Rtv., a Rendőrség működésére irányadó szabályozás keretében egy külön fejezetet szán a titkos információgyűjtésnek. Ennek keretében a Rendőrség mellett feladatot kap az ügyészség és a bíróság. Az Rtv. 63. § (5) bekezdése szerint „a Rendőrség erre felhatalmazott szerve, valamint a beszerzett adat és az információgyűjtés ténye tekintetében az ügyész és a bíró a titkos információgyűjtés során külön engedély nélkül megismerheti a védett államtitok tartalmát.” A titkos információgyűjtés feladatával összefüggésben bizonyos tevékenységek csak az ügyész engedélyével és hozzájárulásával végezhetőek [pl. 64. § (1) bekezdés *f*) pont, 67. § (1) bekezdés], a titkos információgyűjtés egy része pedig bírói engedélyhez kötött (69—75. §-ok). A titkos információgyűjtésre is vonatkozik az Rtv. VIII., a „Rendőrség adatkezelése” címet viselő fejezete.

Megállapítható, hogy a titkos információgyűjtés az Rtv. szabályozási koncepciójának lényeges eleme, egy önálló és egységes, körülhatárolható tárgykör a törvény egészén belül. Az Rtv. VII. fejezetében meghatározottak részét képezi a Rendőrség működésének, csakúgy mint az Rtv. VIII. fejezetébe foglalt adatkezelési szabályok.

V.

A jelen ügyben vizsgált probléma lényege, hogy az Atv. — mint egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény — az 5. § (2) bekezdésében, a 9. § (2) bekezdésében és a 15. §

(2) bekezdésében a minősített többséget igénylő és az így elfogadott Rtv.-ből rendelkezéseket vesz át.

1. Az Alkotmánybíróság sem az Abh.1.-ben, sem az Abh.2.-ben nem foglalkozott kifejezetten azzal a problémával, amikor egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvény minősített többségű törvény rendelkezéseit veszi át. Az Alkotmánybíróság az Abh.2.-ben a minősített többségű törvény (tételes) módosítására (a rendelkezések megváltoztatására, kiegészítésére), illetve hatályon kívül helyezésére irányadóan mondta ki, hogy mindezek is minősített többséget igényelnek. Az Abh.2. hangsúlyozta, hogy ez a követelmény, ha tételes módosításról van szó, a részletszabályok tekintetében is irányadó. (ABH 1999. 25., 39.) Egyébiránt pedig az Abh.2. rámutatott a következőkre: „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kétharmados törvények közvetlen (tételes) módosítása a kétharmados törvény szabályozási köréhez közelálló, azzal esetleg részben egybeváogó, másik, egyszerű többséggel meghozható önálló törvény módosításával vagy új törvény alkotásával alkotmányosan nem kerülhető meg. Mindez ugyanis oda vezethetne, hogy a kétharmados törvények formális érintetlenül hagyása ellenére az alapjogi, illetve az alapintézményi törvény a módosított, illetve újonnan alkotott — formálisan egyszerű többséghez kötött — törvényekhez képest elveszítené alkotmányosan meghatározó jelentőségét. Az, hogy egy adott törvény módosítása vagy megalkotása ténylegesen ezzel a következménnyel jár-e, csak tartalmi vizsgálat alapján állapítható meg.” (ABH 1999. 25., 41.)

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kétharmados alkotási védelmére vonatkozó elvi álláspont ugyanúgy irányadó a kétharmados törvényből az egyszerű törvénybe történő áttemelést realizáló törvényalkotási eljárásra, mint az Abh.2. által részletezett eljárásra. A kétharmados megkerülésének alkotmányos tilalma ugyanúgy vonatkozik a módosítás (megváltoztatás, kiegészítés) és hatályon kívül helyezés mellett az ún. áttemelés egyes eseteire is.

Az Alkotmánybíróság ezért a jelen ügyben tartalmi vizsgálatot folytatott le. Az Alkotmánybíróság e tartalmi vizsgálat szempontját akként határozta meg, hogy vizsgálja: az egyszerű szótöbbséggel meghozott törvény a minősített többségű törvény koncepciójának lényeges elemét (tartalmát) érinti-e, továbbá — történeti megközelítés alapján — vizsgálja, hogy az egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvénynek milyen a viszonya az alkotmányi felhatalmazás alapján a jogrendszerben minősített többségű tárgykörként hatályosult normákhoz.

2. Az Atv. az APEH szervezetét és különösképpen működését, továbbá feladatait szabályozza. A szabályozás irányát és koncepcióját tekintve az Rtv. is szerkezeti és működési kérdéseket szabályoz a rendőrség tekintetében. Az Alkotmánybíróság a minősített többség alkotmányos intézményének az elemzésekor rámutatott, hogy „egy állami szerv organizációját és működési alapelveit tartalmazó törvény nem azonos a szervezet hatáskörét megállapító törv-

nyi szabályozással. [26/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992. 143.] A minősített többség követelményével érintett szervezetek tekintetében a szervezeti felépítés és a működési rend lényeges szabályozási elemeit (mint kétharmados tárgykört) az Alkotmánybíróság az Abh.2.-ben is hangsúlyozta (ABH 1999. 25., 41.). Jelen esetben az Atv.-ben az Rtv. által a rendőrség „működése” körében meghatározott szabályok átvételéről van szó. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ennek azért van alkotmányos jelentősége, mert a probléma közjogi megítélésétől különálló kérdés, hogy az APEH nyomozó hatósági jogkörrel rendelkezik (Atv. 18. §-a), így önmagában nincs relevanciája annak, hogy a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (Be.) alkalmazása során az APEH mint nyomozó hatóság jár el, ilyen hatásköröket gyakorol.

3. Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Atv. 5. § (2) bekezdése és 9. § (2) bekezdése alkotmányellenes.

3.1. Az Atv. fenti rendelkezései sértik az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdését, mert az Rtv. szabályozási koncepciójának lényeges elemeit — a szabályozás fő irányába tartozó kérdéseket a maguk egészében és teljességében — veszik át. Az Atv. nem az APEH működéséhez igazodóan szabályoz, hanem a rendőrség működésével szorosan összefüggő titkos információgyűjtést adaptálja teljes egészében. Ez az adaptálás az Rtv. két fejezetére vonatkozik. Mivel a rendőrség működése minősített többséghez kötött szabályozási tárgykör, ezért annak — a feladatellátással összefüggő szervezeti kapcsolat hiányában történő — átvétele minősített többséget kíván. Az APEH nem az Alkotmányban nevesített szerv, az Rtv. mint kétharmados törvény a titkos információgyűjtés körében nem biztosít érdemi feladatot az APEH-nak. Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdés első mondata szerint „a rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme”, az APEH mint szervezet ezen alkotmányos feladatellátásban közvetlenül nem vesz részt, ilyen feladatokkal nem rendelkezik (az APEH feladata az államháztartás törvényes bevételeinek biztosítása). Az alkotmányellenesség megállapításánál az Alkotmánybíróság figyelembe vette azt is, hogy az átvett tárgykör a titkos információgyűjtésre vonatkozik. Ennek azért van hatása a kérdés megítélésére, mert — mind az alkotmányi, mind a törvényi szabályozás történetiségét tekintve — a magyar közjogi berendezkedésben olyan tevékenységről van szó, amelynek lényeges kérdéseit érintő szabályozása alapvetően az országgyűlési képviselők széles körű egyetértését igényelte. Tehát a minősített többségű törvényből átvett rendelkezés „konceptcionális jellegét” a történeti értelmezés is alátámasztja. Az Rtv.-ben nincs utalás arra, hogy az APEH titkos eszközöket alkalmazhat, az APEH e tevékenység ellátásában semmilyen érdemi szerepet nem kap.

3.2. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Rtv.-ben szabályozott titkos információgyűjtésre vonatkozó szabályok átvétele az egyszerű szótöbbséggel elfogadott Atv.-be azért is sérti az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdését,

mert a minősített többséggel elfogadott törvény lényeges elemének átvétele a szabályozás eredményét tekintve — közvetett módon — kiterjeszti az Rtv. szervezeti hatályát. Az Alkotmánybíróság fentebb már kifejtette, hogy az Rtv. (illetve az Rtv.-ben szabályozott és az abból átvett rendelkezések) alapvetően a rendőrségre vonatkoznak. E tevékenységgel összefüggésben feladatot — a rendőrségen kívül — az ügyészség és a bíróság kap. Az Rtv. szervezeti hatályára vonatkozó rendelkezések ugyanúgy részei a kétharmados szabályozási tárgykörnek, mint az Rtv. egyéb rendelkezései. Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése alapján létrejött minősített többségű törvény szervezeti hatályának módosításához, megváltoztatásához is minősített többség szükséges. Az Atv. 9. § (2) bekezdése az Rtv. módosítását tételesen is elvégzi, amikor úgy rendelkezik, hogy rendőrség alatt a Hivatal Bűnügyi Igazgatóságát, rendőr alatt az adónyomozót (...) kell érteni. Az Atv. tehát azzal, hogy az Rtv.-ből rendelkezéseket vett át, a kétharmados szabályozási tárgykörben meghatározott rendelkezések alkalmazási körét megváltoztatta, mégpedig az Rtv. koncepciójához tartozó szabályok körében. Az Atv. 5. § (2) bekezdése megalkotásával és 9. § (2) bekezdése az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése ezáltal is sérül.

3.3. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Atv. 5. § (2) bekezdésében és 9. § (2) bekezdésében alkalmazott átvétel az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogbiztonságot is sérti. Az Alkotmánybíróság a törvényhozási eljárás garanciális kérdéseivel már több határozatában foglalkozott. [Lásd 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992. 77., 85.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997. 122.; 52/1997. (X. 14.) AB határozat, ABH 1997. 332.; 66/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997. 397., 401. stb.] Az Alkotmánybíróság e határozataiban kifejtette, hogy a formalizált eljárás garanciális szabályainak figyelmen kívül hagyása az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelmén keresztül a norma megsemmisítéséhez vezet.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alkotmányban a kétharmadosalával hangsúlyozott törvény nem tekinthető a törvényhozói akarat olyan „általános megelőlegezésének”, amely ezáltal automatikusan biztosítja a kétharmados törvény normatartalmának a rendes törvényalkotási eljárásba hozott törvényekbe való átvételének, beépítésének lehetőségét. Ahogy az Alkotmánybíróság a fentiekben kifejtette, a kétharmados törvényhez koncepcionálisan kapcsolódó rendelkezések, illetve a törvény lényegéhez tartozó normák átvétele általában ugyanazt a kétharmados többségű törvényhozói döntést igényli, mint amit az Alkotmány a kétharmados körben eredetileg előírt. Az átvett kétharmados törvényi rendelkezés egy minőségileg új szabályozási összefüggés részévé válik, része lesz egy új törvényalkotási eljárásnak. Az egyszerű többségű törvényhozói akarat nem olvashatja magába az eredetileg minősített törvényhozói akaratot. Amennyiben — általános gyakorlatként — a kétharmados törvény egyszerű többséggel elfogadott törvényekbe illesztve „szétszedésre” kerülne, az Alkotmányban előírt „kétharmadosal”, a kiemelt

törvényhozási tárgy értelmezése relativizálna, s az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelmét előidézve, elvesztené garanciális jelentőségét.

Lényegében ezt a megállapítást tartalmazza az Abh.2. is, amikor az alkotmányértés veszélyét feltételezi, ha a kétharmados törvények „formális érintetlenül hagyása ellenére” az újonnan alkotott egyszerű többséghez kötött törvényekhez képest „elvesztené alkotmányosan meghatározó jelentőségét.” (ABH 1999. 25., 41.)

Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy az Atv. 5. § (2) bekezdésébe és a 9. § (2) bekezdésébe foglalt, az Rtv. VII. fejezetének és VIII. fejezete 76—89. §-ainak átvétele a törvényhozási eljárás minősített többséghez kötött garanciáját lerontja, ezért az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével is ellentétben áll.

Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az Atv. 5. § (2) bekezdése és 9. § (2) bekezdése az Alkotmány 2. § (1) bekezdését és 40/A. § (2) bekezdését egyaránt sérti, ezért az Atv. e rendelkezéseit — élve az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. § (4) bekezdésében biztosított jogával — 2002. december 31-i hatállyal megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatának megfelelően [lásd 6/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992. 40., 41.; 25/1993. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1993. 188., 193.; 4/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998. 71., 72.; 16/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998. 140., 173. stb.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, ABK 2001. április, 171., 184.] a szoros összefüggés okán — szintén 2002. december 31-i hatállyal — megsemmisítette az Atv. 5. § (3) bekezdésében található — az 1999. évi XCIX. törvény által megállapított — a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést érintő szabályt, továbbá a 20. § (3) bekezdésében a 20. § (4) bekezdés *a*) pontjában és 20. § (5) bekezdésében található, a titkos információgyűjtés további szabályozásra felhatalmazó rendelkezéseket, illetve a 20. § (4) bekezdés *a*) pontja alapján megalkotott, a bírói engedélyhez kötött különleges eszközök és módszerek engedélyezésével, igénybevitelével kapcsolatos szabályokról szóló 11/1999. (V. 12.) PM rendeletet. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Atv. 5. § (2) bekezdésének és a 9. § (2) bekezdésének a megsemmisítésével az Atv. jelölt rendelkezései és az annak alapján megalkotásra került PM rendelet önállóan nem alkalmazható, ezért a jogbiztonságra tekintettel a megsemmisítés hatályát e rendelkezésekre is kiterjesztette.

Az Alkotmánybíróság szerint az a törvényhozói cél, hogy az adóbűncselekmények hatékonyabb felderítése érdekében az APEH rendelkezzen bizonyos titkos eszközökkel és módszerekkel, önmagában, alkotmányossági szempontból nem kifogásolható. Ennek megvalósítására a törvényhozásnak több lehetősége is van. Az Alkotmánybíróság jelen határozatában formai okból, a minősített többséghez kapcsolódó garanciális rendelkezések megsértése miatt állapított meg alkotmányellenességet.

Az Alkotmánybíróság eljárása során észlelte, hogy az Atv. elfogadását követően más törvényekbe is bekerült az

Atv.-ben jelenleg vizsgált szabállyal hasonló tartalmú rendelkezés. Az Alkotmánybíróság mégsem tartotta indokoltnak az eljárás kiterjesztését, mert — ahogy e határozatban is kifejtésre került — a minősített többségű törvényből történő átvétel alkotmányossága külön-külön, eseti vizsgálat alapján dönthető el.

4. Az Alkotmánybíróság az Atv. 15. § (2) bekezdése alkotmányellenességét nem állította meg.

Az Atv. 15. §-a értelmében: „(1) A Hivatal Bűnügyi Igazgatósága, illetőleg területi nyomozó hivatala nyomozati tevékenységének elősegítése és a bűncselekmény felderítése céljából jelzés elhelyezését rendelheti el a személyi adatok és lakcímek nyilvántartásában, valamint a határforgalom ellenőrzését szolgáló nyilvántartási rendszerekben, a cégnyilvántartásban, az egyéni vállalkozók nyilvántartásában, a társadalombiztosítási nyilvántartásban, valamint az adóigazgatási nyilvántartásban.

(2) A jelzés elhelyezésére és megszüntetésére az Rtv. 89. §-ának (2)—(4) bekezdéseit kell alkalmazni.”

Mindenek előtt az állapítható meg, hogy az Atv. 15. §-a szerinti átvétel az Rtv. 89. § (1) bekezdésére nem vonatkozik. Az Rtv. 89. § (1) bekezdése meghatározza, hogy a rendőrség a bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében mely esetekben, milyen érdekből és milyen nyilvántartási rendszerekben helyezhet el jelzést. Az Rtv. e rendelkezései [89. § (1) bekezdés] kizárólag a rendőrségre irányadóak, az Atv. rendelkezései [15. § (1) bekezdés] pedig kizárólag az APEH Bűnügyi Igazgatóságát érintik. Az Atv. 15. § (1) bekezdésében a jelzés elhelyezése az adónyomozás sajátosságaihoz igazodik (pl. egyéni vállalkozók nyilvántartása, társadalombiztosítási, adóigazgatási nyilvántartás eseteiben), a szabályozott tényállás tehát nem azonos az Rtv.-ben és az Atv.-ben.

Az Atv. 15. § (2) bekezdése az Rtv.-ből a jelzés elhelyezéséhez kapcsolódó, a jogintézmény lényegét nem érintő technikai szabályokat vesz át. Az Rtv. 89. §-ának további rendelkezései értelmében:

„(2) A jelzés elhelyezésének megszüntetését a Rendőrség köteles kezdeményezni, illetőleg megszüntetni, ha az arra okot adó körülmény megszűnt.

(3) A jelzés elhelyezésének elrendeléséért és megszüntetéséért, illetve a kért intézkedéséért a jelzés elhelyezését kérő rendőri szerv vezetője a felelős.

(4) A jelzés elhelyezéséről, annak okáról és a jelzés alapján tett intézkedésről — bűnüldözési érdekből — a Rendőrség és a jelzést tartalmazó nyilvántartást kezelő szerv az érintettet nem tájékoztathatja.”

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Atv. 15. § (2) bekezdésében szereplő átvétel alkotmányellenessége nem állapítható meg, hiszen önmagában a „jelzés elhelyezése” mint jogintézmény nem tekinthető az Rtv. szabályozási koncepciója lényeges elemének, az átvétel továbbá nem is a jogintézmény egészét érinti, hanem csupán annak egyes részletszabályait, technikai rendelkezéseit.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság Atv. 15. § (2) bekezdése megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
az aláírásban akadályozott
dr. Czúcz Ottó
alkotmánybíró helyett

Dr. Németh János s. k.,
az aláírásban akadályozott
dr. Erdei Árpád
alkotmánybíró helyett

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyne
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 229/B/1999.

Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró különvéleménye

Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak az indítványt el kellett volna utasítania.

1. A hatályos Alkotmány szerint nincs hierarchikus viszony az egyszerű, illetve a minősített szavazattöbbséggel meghozható törvények között. Az eltérő szavazattöbbséghez kötött törvények viszonyrendszeréből levonható az a következtetés is, hogy egy adott alapjog vagy intézmény alkotmányosan kiemelkedő fontossága önmagában nem alapozza meg az erről szóló vagy ezt érintő törvénynek a kétharmados szabályozási körbe utalását. A szabályozás fontossága egyedül nem kényszerítheti ki a törvényalkotás során a széles körű egyetértés megteremtésének kötelezettségét, s erre vonatkozó alkotmányi előírás hiányában ezt a követelményt az Alkotmánybíróság sem állapíthatja meg. Az Atv.-nek az indítvánnyal támadott, az Rtv.-ből átvett rendelkezései kétségkívül érintenek alkotmányos alapjogokat, de ez a tény — az előzőekben kifejtettek szerint — nem eredményezi automatikusan azt, hogy a vitatott rendelkezéseket csak minősített többséggel lehet meghozni.

Az Abh.1.-ben az Alkotmánybíróság leszögezte: „A hatályos Alkotmány kifejezi azt a szándékot, hogy bizonyos alapintézmények és bizonyos — főleg politikai — alapjogok szabályozása széles körű megegyezéssel történjék. Ez a cél megvalósul, ha — az Alkotmány szövegének megfelelően — az illető intézményről vagy alapjogról szóló törvényt kétharmados szavazataránnyal fogadják el.” (ABH 1993, 48., 61—62.)

Az idézett megállapítás szerint a minősített többség elérésének követelménye nem valamely törvényhozási tárgyra vonatkozik, hanem azt csak az Alkotmányban tételesen megjelölt törvény elfogadására — megszorítóan — kell érteni. Az Alkotmány az Atv.-t vagyis a központi adóhatóság egyes feladatairól szóló törvényt nem sorolja a minősített többséghez kötött törvényekhez.

Az Alkotmánybíróság az Abh.1.-ben fejtette ki a kétharmados és az egyszerű többséghez kötött törvények viszonyrendszerét. Eszerint: „A hatályos rendszer elvileg különbözik a korábbi, alkotmányerejű törvényeket ismerő rendszertől. Az alkotmányerejű törvények valamennyi alapvető jogra, továbbá ezek bármely szabályozására a kizárólagosság kötelezettségével vonatkoztak. Az Alkotmány és az alkotmányerejű törvények egyfelől, illetve az egyszerű többséggel elfogadható törvények másfelől, tartalmilag és formailag is tiszta hierarchikus rendet alkottak.

Amióta azonban a hatályos Alkotmány egyes alapjogokról hozandó törvényekre kétharmados többséget írt elő, az alkotmányos alapjogok között többféle, egymást nem fedő fontossági rend is megállapítható. Nem szerepel a minősített törvények között a legfontosabb alapjogok szabályozása: sem az élethez és az emberi méltósághoz való jog, sem a jogképesség, sem a személyes szabadság és biztonság — köztük a szabadságtól való megfosztás — alapvető garanciái. Hiányzik közülük a bírósági eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jog; ugyanígy hiányoznak az elemi büntetőjogi biztosítékok: az ártatlanság véelme, a védelem joga, a nullum crimen és nulla poena sine lege elve is, továbbá nem tartozik közéjük a tulajdonjog sem. Mindezek a jogok tehát egyszerű többséggel szabályozhatók. Az Alkotmány 8. § (4) bekezdésében különleges garanciával (azzal, hogy gyakorlásuk szükségállapot idején sem korlátozható) megkülönböztetett jogok közül is csupán háromhoz járul kétharmados törvény (vallásszabadság, nemzeti és etnikai kisebbségek jogai, állampolgárság — 60., 68., 69. §), míg többségükhöz elég az egyszerű többséggel meghozott törvény [54—56. §, 57. § (2)—(4) bekezdés, 66., 67., 70/E. §]. A jelenlegi kétharmados kiemelés nem állapít meg tehát az alapjogok között elvileg megalapozott hierarchiát; pusztán politikai fontosságukat jelzi az alkotmánymódosításban megállapodó politikai erők számára.” (ABH 1993, 48., 59—60.)

Saját álláspontom megegyezik az idézett okfejtéssel.

2. Az Abh.2.-ben foglaltakra figyelemmel abban kellett volna az Alkotmánybíróságnak állást foglalnia, hogy az Atv. indítvánnyal érintett rendelkezései módosítják-e az

Rtv.-t, helyeznek-e hatályon kívül Rtv.-beli rendelkezéseket, illetve ezeken túlmenően tartalmaz-e az Atv. olyan szabályozást, amely ugyan nem sérti meg a minősített többséghez kötött törvényekkel kapcsolatos eljárás rendjét, de tartalmilag mégis ütközik a széles körű konszenzus megteremtésének az Alkotmány 40/A. §-ában foglalt követelményével.

Az Abh.2. ugyanis a következőképpen fogalmaz: „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kétharmados törvények közvetlen (tételes) módosítása a kétharmados törvény szabályozási köréhez közelálló, azzal esetleg részben egybevágó, másik, egyszerű többséggel meghozható önálló törvény módosításával vagy új törvény alkotásával alkotmányosan nem kerülhető meg. Mindez ugyanis odavezethetne, hogy a kétharmados törvények formális érintetlenül hagyása ellenére az alapjogi, illetve az alapintézményi törvény a módosított, illetve újonnan alkotott — formálisan egyszerű többséghez kötött — törvényekhez képest elveszítene alkotmányosan meghatározó jelentőségét. Az, hogy egy adott törvény módosítása vagy megalkotása ténylegesen ezzel a következménnyel jár-e, csak tartalmi vizsgálat alapján állapítható meg.” (ABH 1999, 25., 40—41.)

Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésének második mondata a rendőrség, mint szervezet tekintetében állapítja meg a kétharmados szavazattöbbséghez kötöttséget. Az Alkotmány ezen rendelkezése magát a rendőrséget határozza meg olyan szervezetnek, amelyre vonatkozóan megköveteli, hogy a róla szóló törvény elfogadása során széles körű — az egyszerű többséget meghaladó — konszenzust kell elérni. A jogalkotó akkor térne el ezen alkotmányos kötöttségtől, ha a rendőrségre vonatkozó szabályok megalkotásakor, azok módosításakor vagy az ilyen szabályok hatályon kívül helyezésekor hagyná figyelmen kívül a minősített többség elérésének követelményét.

Az Atv. esetében ezt a követelményt a jogalkotó nem sértette meg. Az Atv. ugyanis a kétharmados szavazattöbbséggel elfogadott Rtv. egyes rendelkezéseit nem módosította, azokat nem helyezte hatályon kívül, hanem bizonyos Rtv.-beli szabályokat átvett egy másik szervezet szabályozásába. Arról sincs továbbá szó, hogy az Atv.-vel, mint egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel a jogalkotó megkerülte volna a kétharmados törvényi szabályozás alá vont normatartalmat, mert az Atv. a rendőrség tekintetében a már korábban elfogadott szabályozáshoz képest további rendelkezést egyáltalán nem tartalmaz. Tekintettel arra, hogy az Atv.-nek nincs a rendőrséggel kapcsolatos újonnan megállapított normatartalma, az Abh.2.-ben jelzett tartalmi vizsgálat nem folytatható le. Erre akkor nyílt volna lehetőség, ha az Atv. — mint egyszerű szótöbbségű törvény — a rendőrségre is vonatkozó szabályokat állapított volna meg.

3. A tartalmi vizsgálatnak ugyanakkor véleményem szerint is helye volt. Annak ellenére, hogy az indítvány által kifogásolt helyzet az Abh.2.-ben körülírt szituációra nem vonatkoztatható, az Alkotmánybíróságnak a következőket

kellett volna figyelembe vennie az Atv. indítvánnyal támasztott rendelkezései anyagi alkotmányellenességét illetően:

Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése szerint a rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme, míg a rendőrség nyomozási tevékenységéről az Alkotmány külön nem szól. Ezen alkotmányi rendelkezésből egyenesen következik, hogy a rendőrség és ezzel együtt az Rtv. — mint kétharmados törvény — alkotmányosan meghatározó jelentőségét elsődlegesen nem a nyomozási tevékenység és az ehhez kapcsolódó jogkörök határozzák meg, hanem a szervezet állami, fegyveres rendvédelmi jellege. Az Alkotmány alapján a fegyveres rendfenntartás — a szükségállapot idejétől eltekintve — a rendőrség kizárólagos jogköre. Ebből következően az olyan törvényi rendelkezés, amely ezt a jogkört akárcsak részlegesen egy másik szervhez telepítené, alkotmányellenesnek minősülne. Nem ez a helyzet a nyomozási tevékenységet illetően.

Az Alkotmánybíróság a 152/B/1998. AB határozatban megállapította: „Az Alkotmányból nem vezethető le olyan követelmény, amely alapján a nyomozási hatáskört kizárólag a rendőrség gyakorolhatná, e hatáskört nem nevesíti sem a fegyveres erők, sem a rendőrség feladatai között. Az Alkotmány az ügyészség jogai között rendelkezik a nyomozásról; kimondja, hogy az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban [51. § (2) bekezdés].” (ABH 1999, 653., 656.)

Tekintettel arra, hogy nyomozási tevékenységet a rendőrségen kívül más szerv is végezhet, az Alkotmánybíróságnak a jelen eljárásban azt kellett volna vizsgálnia, hogy az APEH nyomozó hatósági jogkörrel, és ebből következően bizonyos, a nyomozás eredményességéhez kötődő eszközökkel történő felruházása jelenti-e az Rtv. alkotmányosan meghatározó súlyának az Alkotmány, valamint a kétharmados törvény védelme szempontjából releváns csökkenését.

A hatályos magyar jog szerint az a szervezet tekintendő nyomozó hatóságnak, amelyet a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Be.) annak nyilvánít. A Be. többszörösen módosított 16. §-a szerint az általános nyomozó hatóság a rendőrség és az ügyészség. Speciális nyomozó hatóság a Vám- és Pénzügyőrség, a Határőrség, az APEH nyomozó hatósága, valamint bizonyos esetekben a hajó, illetőleg a légi jármű parancsnoka. (A katonai nyomozó hatóságokat a Be. XV. fejezete nevezi meg.)

Az elfogadását tekintve egyszerű szavazattöbbséghez kötött Be. nemcsak a nyomozó hatósági jogkört telepíti, hanem egyúttal meghatározza azokat a garanciákat, amelyek az állampolgárokkal kapcsolatos legsúlyosabb korlátozások alkalmazása törvényességét biztosítják. Azzal, hogy az Atv. 18. §-a módosította a Be. 16. §-át, amellyel az APEH nyomozó hatóságát beemelte a nyomozó hatóságok körébe, egyúttal a büntetőeljárás szabályrendszerét is kiterjesztette az új szervezetre. Mindez azt jelenti, hogy ezen „új” nyomozó hatóság által igénybe vehető eszközök alkalmazásának törvényességét a Be. az ügyészi felügyelettel,

illetőleg a súlyosabb jogkorlátozás esetkörében a bírói engedélyhez kötéssel biztosítja. Ezen garanciális szabályok minden nyomozó hatóság tekintetében egyaránt érvényesülnek.

A Be.-vel való összefüggésen túlmenően hangsúlyozandónak tartom azt is, hogy a kétharmados többséggel elfogadott Rtv.-ben a jogalkotó a titkos információgyűjtés külön garanciáit is meghatározta. A bírói engedélyhez nem kötött ilyen tevékenység esetén a beszerzett adatok nem hozhatók nyilvánosságra, a rendőrség csak az ügyész hozzájárulásával állapodhat meg a bűncselekmény elkövetőjével, úgyszintén ügyészi jóváhagyás szükséges a más adatkezelőktől való adatszolgáltatás igénylésére stb.

Az előzőekben kifejtettek azt mutatják, hogy az APEH nyomozó hatósága csak olyan jogosítványokat kapott, amilyenekkel a rendőrségen kívül más nyomozó hatóság is rendelkezik, a tevékenysége vonatkozásában pedig a többi nyomozó hatósággal azonos, a Be. szabályozása szerinti kontroll érvényesül. Külön kiemelandó, hogy a titkos információgyűjtésre a bírói engedélyezés követelménye is teljes egészében vonatkozik. A titkos információgyűjtés során elkövethető jogalkalmazói visszaélések (pl. az ilyen eszközök indokolatlan igénybevétele) ellen a valódi garanciát nem a szabályok megalkotásához megkövetelt minősített többség, hanem a bírói kontroll (engedélyhez kötés) megteremtése biztosítja. Ez pedig az APEH nyomozó hatósága esetében is előírás.

Az Atv. megalkotásakor a törvényalkotó figyelemmel volt arra is, hogy az APEH nyomozó hatósága nem általános, hanem speciális nyomozási hatáskörrel felruházott szervezet, ezért az Rtv.-ből átvett rendelkezések egy részét (adatkezelés) csak az adóhatóság által végzett nyomozó hatósági tevékenységgel összefüggésben engedi alkalmazni.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a szabályozás átvétele nem vezetett az Rtv. alkotmányosan meghatározó jelentőségének anyagi alkotmányellenességet eredményező csökkenéséhez.

4. A jelen eljárás során az Alkotmánybíróságnak egy további — a gyakorlatában eddig még fel nem merült — kérdésben kellett állást foglalnia: azt kellett eldöntenie, hogy alkotmányosan elfogadható-e az a módszer, amellyel a jogalkotó a kétharmados törvény szabályozási tartalmát egyszerű szavazattöbbséggel elfogadott törvénybe emeli át.

Egy korábban elfogadott jogszabályra vagy jogszabályi rendelkezésre való utalás, annak hivatkozásszerű beemelése az új jogszabályba általánosan bevett jogtechnikai megoldásként érvényesül a jogalkotásban. Ezen jogtechnikai megoldás konkrét eseteit elemezve megállapítható, hogy egyaránt előfordul azonos, illetve eltérő szavazattöbbséghez kötött törvények esetén.

Az első esetkörnek tekinthető az, amikor a törvényalkotó kétharmados törvényben egy másik kétharmados törvényre hivatkozik vissza. Így pl. a határőrizetről és a

Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 54. §-a a következőképpen rendelkezik: „A Határőrség a határrendészeti feladatkör ellátása során a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) IV—IX. fejezeteinek rendelkezéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel alkalmazza. Ennek során a Rendőrség alatt Határőrséget, rendőr alatt határőrt, feladatokon a Határőrség e törvényben előírt feladatait kell érteni.”

A következő esetkör, amikor kétharmados törvény egyszerű szavazattöbbséghez kötött, már korábban elfogadott törvényre vagy annak rendelkezésére utal vissza, és emeli be így azt a saját szabályozásába. Így pl. a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 111. §-a szerint: „E törvény alapján indított perben — a 33/B. § kivételével — a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni.”

Harmadik esetkörként határozható meg az, amikor az utalás, illetve az átvétel egyszerű szavazattöbbségű törvények között történik. Így pl. az alkalmi munkavállalói könyvvél történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény 11. § (1) bekezdése szerint: „Az e törvény szerinti alkalmi foglalkoztatás esetén az Mt. szabályai közül a) az Mt. Harmadik rész VI. fejezetéből a 123—125. §, 130—137. §, 138. § (1)—(4) bekezdése, 139. §, 140. §, a VII. fejezet 142. §, 145. §, 148. § rendelkezéseit nem kell, b) a Harmadik rész, VII. fejezet egyéb rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

A negyedik esetkörben egyszerű szavazattöbbségű törvény inkorporálja korábban hatályba lépett kétharmados törvény szabályozási tartalmát. A jelen eljárásban vizsgált Atv. rendelkezései ezt teszik, de ugyanez a megoldás érvényesül pl. a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény 174. § (4) bekezdésében is: „A Vám- és Pénzügyőrségnek az országos parancsnok által kijelölt nyomozó hatóságai a büntetőeljárásról szóló törvény alapján a vámszervezet nyomozó hatósági hatáskörébe tartozó bűncselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, megszakítása, az elkövető kielételezésének megállapítása, az elkövető elfogása, a körözött személy felkutatása, tartózkodási helyének megállapítása, továbbá a bizonyítékok megszerzése céljából a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: rendőrségi törvény) VII. fejezetében meghatározottak szerint titkos információgyűjtést végeznek. A rendőrségi törvény 68/D. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából a 173. § (1) bekezdésében foglaltakat kell kivételként tekinteni.” Úgyszintén ez a megfogalmazás a helyi önkormányzatok adósságrendezi eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvényben: „36. § Az adósságrendezi eljárás alatt a helyi önkormányzat működésére az Ötv. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.” A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény, az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXI. törvény 5. §-a

ugyanazt a módszert követi az ügyészség titkos információgyűjtési jogkörrel történő felruházásakor, azaz utal az Rtv. VII. fejezetében foglaltakra.

A vizsgált jogtechnikai megoldásról összefoglalóan megállapítható: a jogalkotó ilyenkor utal arra a szabályra, amit már korábban megfogalmazott, habár azt is megtehetné, hogy a rendelkezést az eredeti megfogalmazás helyére történő utalás nélkül, szövegszerűen megismétli. A jogrendszer ugyanis — a maga tagoltságában — egységes egész. A rendszeren belüli — az egyes jogszabályok közötti — átjárhatóság (utalás, átemelés) biztosítása a koherencia megteremtésének egyik fontos eszköze. A kétharmados szavazattöbbséghez kötött törvényeknek e tekintetben nincs mereven elkülönített normatartalma. A jogrendszer egyes elemeiben kimutatható akár véletlen, akár szándékolt szövegegybeesések vagy szövegösszefüggések önmagukban nem vezetnek alkotmányellenességhez. Az alkotmányellenesség akkor következik be, ha a normaátvétel tételesen megfogalmazott tilalomba (pl. jogforrási hierarchia nem megfelelő szintje, a jogalkotó kizárja a további szabályozás lehetőségét) ütközik, illetve e nélkül is, ha az Alkotmány valamely rendelkezését egyébként megsérti.

Az Atv.-be átemelt Rtv.-beli rendelkezésekre vonatkozóan a törvényalkotó átvételi tilalmat nem állapított meg. Az Rtv. elfogadásakor a széles körű egyetértés nem foglalta magába külön azt a korlátozást, hogy a jelen eljárásban vizsgált normatartalom csak és kizárólag a rendőrségre vonatkozatható. A törvényalkotó a jelenlegi helyzetet bármikor megváltoztathatja, ha az Rtv. módosításával, a széles körű konszenzus ismételt megteremtésével a normaátvételi tilalmat vagy korlátozást megállapítja.

Az Alkotmánybíróság direkt normaátvételi korlátozást nem mondhat ki. A minősített szavazattöbbséghez kötött törvényekkel kapcsolatban azt köteles vizsgálni, hogy a törvényalkotó az elfogadás, illetőleg a módosítás során figyelembe vette-e az Abh.1.-ben és az Abh.2.-ben összefoglalt követelményeket, valamint azt, hogy a kétharmados normatartalom átvétele eredményez-e anyagi alkotmányellenességet. Az Alkotmánybíróságnak ezt a vizsgálatot kellett volna elvégeznie, és ennek alapján megállapítania, hogy az Atv.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezései nem sértik az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésében foglaltakat.

5. Nem osztom a többségi álláspontot a vizsgálat tárgyává tett rendelkezéseknek a jogállamiság elvéből fakadó alkotmányos követelményekbe való ütközését illetően sem.

A jogállamiság tartalmáról az Alkotmánybíróság kifejtette: „Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy 'a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam'. Az Alkotmánynak ez az általános rendelkezése a köztársaság alapértékét nyilvánítja ki: a függetlenséget, a demokráciát és a jogállamiságot. A jogállamiság elvét az alaptörvény további rendelkezései részletezik, e szabályok ugyanakkor nem töltik ki teljes egészében ezen alapérték tartal-

mát, ezért a jogállam fogalom értelmezése az Alkotmánybíróság egyik fontos feladata. A jogállamiság alapértékét kitöltő elveket az Alkotmánybíróság egy-egy konkrét ügy kapcsán, fokozatosan fejti ki. Noha az Alkotmánybíróság a jogszabályok alkotmányossági felülvizsgálata során a vizsgált rendelkezésnek elsősorban az Alkotmány valamely konkrét rendelkezésével való összhangját vizsgálja, ez nem jelenti azt, hogy az általános rendelkezéseket formális deklarációnak tekinti, s az alapelveknek pusztán kisegítő, másodlagos szerepet szánna. Az Alkotmányban tételesen szereplő jogállam alapértékének sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59., 64—65.]

Ennek megfelelően a vizsgálat eredményeképpen azt a kérdést kellett volna az Alkotmánybíróságnak eldöntenie, hogy az Atv. indítvánnyal támadott rendelkezései — függetlenül az Rtv.-vel való összefüggéstől — tartalmukat tekintve megkívánják-e a minősített szavazattöbbség elérését. A válasz annak alapján adható meg, hogy van-e az Alkotmánynak kétharmados szavazattöbbség elérését előíró olyan rendelkezése, amely vonatkozatható az indítvánnyal érintett szabályozásra.

Áttekintve az Alkotmány minősített szavazattöbbséget előíró rendelkezéseit, megállapítható: az Atv. indítvánnyal érintett szabályozása ezek közül az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal, azon belül is a nemzetbiztonsági tevékenységgel, valamint az 59. § (2) bekezdésében meghatározottakkal, vagyis a személyes adatok védelmével hozható összefüggésbe. A tartalmi összefüggés megállapítását egyrészt az alapozza meg, hogy a titkos információgyűjtés a nemzetbiztonsági szolgálatok egyik eszközrendszerévé, másrészt az, hogy az APEH nyomozó hatósága által végzett adatkezelés feltétlenül érint személyes adatokat.

Elsőként azt a kérdést indokolt feltenni, hogy az alkotmányi rendelkezések végrehajtására megalkotott kétharmados szavazattöbbséghez kötött törvények, vagyis a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nt.), illetve a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) szabályozása mennyire megengedő az esetleges további szabályozás tekintetében.

Az Nt. 8. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerint a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat a jogszabályok keretei között a titkos információgyűjtés különleges eszközeivel és módszereivel — írásbeli megkeresésre — szolgáltatást végez törvény által erre feljogosított szervezetek titkos információgyűjtő tevékenységéhez; törvény által feljogosított szervezetek igényei alapján biztosítja a titkos információgyűjtő tevékenységhez szükséges különleges technikai eszközöket és anyagokat. Az Atv. megalkotásával a törvényalkotó egy ilyen „feljogosított” szervet hozott létre.

Az Avtv. 3. § (1) bekezdése szerint személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul vagy azt törvény vagy — törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatá-

rozott körben — helyi önkormányzat rendelete elrendeli. Ugyanezen szakasz (2) bekezdésének értelmében különleges adat — többek között — akkor kezelhető, ha a bűnmegelőzés vagy a bűnüldözés érdekében törvény elrendeli. Ennek alapján megállapítható, hogy az Atv. vizsgált szabályozása ezen követelményeknek megfelel. Ugyanerre a következtetésre lehet jutni az Avtv.-nek az adatfeldolgozásra, az adatkezelés célhoz kötöttségére, az adattovábbításra és az adatbiztonságra vonatkozó rendelkezései áttekintése után is.

A hivatkozott rendelkezésekben a „törvény”-re való utalás értelemszerűen egyszerű szavazattöbbséghez kötött törvényt jelent, hiszen a minősített többség elérésének követelményét kizárólag az Alkotmány határozhatja meg. Ebből az következik, hogy az Nt. és az Avtv. mint kétharmados törvények bizonyos szabályozási tartalom kibontását további, egyszerű szavazattöbbséghez kötött törvények tárgykörébe utalják. Az Atv. vizsgált szabályozása is ilyen tárgykörnek minősül.

Az Alkotmánybíróságnak a fentiekben kifejtettekre tekintettel azt kellett volna megállapítania, hogy az Atv. indítvánnyal érintett rendelkezései szabályozási tartalmuk alapján sem tartoznak minősített többséghez kötött törvényalkotási tárgykörbe, így azok ebben az összefüggésben sem alkotmányellenesek.

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila alkotmánybíró különvéleménye

Álláspontom szerint el kell utasítani azt az indítványt, amely arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Atv.) 5. §-a (2) bekezdésének, 9. §-a (2) bekezdésének, valamint 15. §-a (2) bekezdésének alkotmányellenességét és semmisítse meg ezeket a rendelkezéseket.

Indokaim a következők:

I.

Az indítvány szerint az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében kimondott jogállamiság elvével ellentétes az Atv.-

ben alkalmazott az a megoldás, hogy a jelenlévő képviselők egyszerű többségének szavazatával elfogadott törvény részévé tették a Rendőrségről szóló, minősített többséggel megalkotott 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) rendelkezéseit.

II.

1. Az Atv. támadott szabályai nem tartalmazzak részletes meghatározást, hanem az Rtv. különböző rendelkezéseire hivatkozással szabják meg,

— milyen esetekben és milyen feltételek mellett végezhet az APEH titkos információgyűjtést,

— miként kell az APEH-nek a bűnüldözési tevékenység és a titkos információgyűjtés során az adatokat kezelnie,

— miként helyezhet el és szüntethet meg az APEH jelzéseket.

2. Az Alkotmánybíróság működésének kezdeti időszakától kezdve követett gyakorlata szerint a jogállam alapvető kritériuma a jogrendszerre vonatkozó elvek érvényesülése. A jogállamiság sérelme önmagában alapja lehet valamely jogszabály alkotmányellenessége kimondásának [11/1992. AB határozat, ABH 1992, 77., 81., 84.]. A támadott jogszabályok alkotmányellenessége megállapítható tehát, ha ezeket a szabályokat egyszerű többséggel elfogadott törvény tartalmazza annak ellenére, hogy az Alkotmány minősített többséggel történő elfogadást írt elő.

3. Meghatározott törvények minősített többséggel történő elfogadásának követelménye a rendszerváltás időszakára vezethető vissza. Az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi XXXI. törvény számos új szabályt határozott meg és rendelkezett az úgynevezett alkotmányerejű (az összes országgyűlési képviselő kétharmadának szavazatával elfogadott) törvényekről. Ez a törvény iktatta be az Alkotmányba a fegyveres erőről és a rendőrségről szóló VIII. fejezetet is. Az Alkotmánynak a módosítással megállapított 40/A. §-a mondta ki, hogy alkotmányerejű törvény határozza meg egyrészt a fegyveres erők feladatait és a rájuk vonatkozó részletes szabályokat, másrészt a rendőrséggel és az állam biztonságával összefüggő részletes szabályokat.

Az Alkotmány alapvető jogokról szóló 8. §-ának az 1989. évi XXXI. törvénnyel megállapított szövege szerint csak alkotmányerejű törvény határozhatott meg alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat. Az alapvető jogok korlátozása szintén csak alkotmányerejű törvényben történhetett meg. A korlátozásnak az volt a feltétele, hogy az állam biztonsága, a belső rend, a közbiztonság, a közegészség, a közérkölcés vagy mások alapvető jogainak és szabadságának védelme érdekében a korlátozás szükséges legyen.

Az Alkotmány módosításáról szóló 1990. évi XL. törvény megszüntette az alkotmányerejű törvény kategóriá-

ját. Ennek a módosításnak eredményeként a törvények elfogadásához általában egyszerű szótöbbség kell, az Alkotmány kivételként, esetenként jelöli meg, hogy egy törvényjavaslatnál minősített többségi szavazatra van szükség. Az alkotmánymódosításra irányuló törvényjavaslat indokolása azt emelte ki, hogy azoknak a nem kormányzati kérdésekre vonatkozó törvényeknek a meghozatalánál követelmény a jelenlévő képviselők kétharmadának igenlő szavazata, amelyeknél fokozottan figyelembe kell venni az ellenzék véleményét. Az indokolás ugyanebbe a csoportba tartozóként jelölte meg az egyes emberi szabadságjogokról, valamint egyéb fontos kérdésekről szóló szabályokat is.

Az Alkotmány módosításáról szóló 1990. évi XL. törvény hatályon kívül helyezte az Alkotmány 8. §-a (3) bekezdésének azt a szabályát, amely szerint az alapvető jogok csak az országgyűlési képviselők kétharmadának igenlő szavazatával elfogadott törvénnyel korlátozhatók, és olyan szabályozást alakított ki, amelyben az alapvető jogokra vonatkozó szabályok megalkotásához (ideértve a jogok korlátozását is) általános jelleggel elég a jelenlévő képviselők egyszerű többsége által történő elfogadás. Az Alkotmány 40/A. §-a úgy módosult, hogy a rendőrségről és a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő részletes szabályokról szóló törvény elfogadásához szükséges a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának igenlő szavazata.

4. A rendőrségről és a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő szabályokról szóló törvény elfogadásához megkövetelt szavazati arány kérdésével az Alkotmánybíróság már foglalkozott. Az Alkotmánybíróság ebben a korábbi határozatában az alapjogok szabályozásához szükséges kétharmados többség kérdését vizsgálta és rámutatott, hogy az Alkotmány azoknak az egyes eseteknek a meghatározása mellett, amelyekben az alapjog szabályozásához minősített többség szükséges, több esetben még egyes olyan szabályozási témákat is megjelöl, amelyeknél szintén a törvény elfogadásának feltételévé teszi a jelenlévő képviselők kétharmadának igenlő szavazatát. Ennek a szabályozási módnak — és egyéb szempontoknak — az alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy nincs szükség a jogi rendezés minden részleténél kétharmados szavazati támogatásra akkor sem, ha a kérdéskört az Alkotmány minősített többséggel szabályozandóként jelöli meg. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra is hivatkozott, hogy ha az Alkotmány 40/A. §-ának a fegyveres erőkről és a rendőrségről szóló részletes szabályok megalkotására vonatkozó rendelkezése a szabályozás minden részleténél kétharmados szavazati többséget igényelne, akkor nem kellene külön előírni a 40/B. §-ban [a határozat meghozatalakor hatályos (4) bekezdés szövegében] kétharmados többséggel megalkotott törvényt a fegyveres erők és a rendőrség tényleges állományú tagja pártban való

tevékenységének korlátozására [4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48., 61.].

Az Alkotmánybíróság később hozott határozatában is megismételte azt az álláspontját, hogy az Alkotmány által minősített többséggel szabályozandó kérdés részletszabályait egyszerű többséggel meghozott törvény is meghatározhatja abban az esetben, ha ezek a részletszabályok nem tartoznak a kétharmados szótöbbséggel rendezendő körbe. Tartalmi vizsgálatnak kell eldöntenie, hogy egy adott törvény megalkotása vagy módosítása melyik körbe tartozik, elegendő-e a törvény elfogadásához az egyszerű szótöbbség vagy minősített többségre van szükség [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25., 40—41.].

5. Az Alkotmány 40/A. §-a (2) bekezdésének értelmezéséhez figyelembe kell venni a szabály keletkezésének történelmi körülményeit.

A rendszerváltozás időszakában a hatályos jogszabályok több kérdésben együtt kezelték a fegyveres erőket és a fegyveres testületeket. Ez található meg a fegyveres erők és fegyveres testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1971. évi 10. törvényerejű rendeletben. Ennek a törvényerejű rendeletnek a 2. §-a szerint fegyveres erőknek a néphadsereg és a határőrség, fegyveres testületnek pedig a rendőrség, munkásőrség és a büntetés-végrehajtási testület minősült. Az állam- és közbiztonságról szóló 1974. évi 17. törvényerejű rendelet szerint az állam- és közbiztonság védelmében és fenntartásában a fegyveres erők és a fegyveres testületek működnek közre; a Belügyminisztérium szerveiként pedig a rendőrséget, a határőrséget és a Tűzoltóság Országos Parancsnokságát tüntették fel [3. § (2) bekezdése, 11. § (2) bekezdése]. A törvényerejű rendelet az állam- és közbiztonság védelme és fenntartása körébe tartozó feladatként jelölte meg az állam belső rendjének védelmét, a bűnözés elleni harcot, a közrend védelmét, a közlekedés rendjének biztosítását, az igazgatásrendszert ellátását, az államhatár őrzését, az országos tűzvédelmet (2. §), tehát politikai súly tekintetében eltérő teendőket.

Az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi XXXI. törvény iktatta be a 40/A. §-t és határozta meg szövegét oly módon, hogy a rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a belső rend védelme; a rendőrséggel és az állam biztonságával összefüggő részletes szabályokat alkotmányerejű törvény határozza meg. Az alkotmányerejű törvény kifejezés helyébe lépett az Alkotmány 1990. évi XL. törvénnyel történt módosításának következtében a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény követelménye. A rendőrségről szóló részletes szabályok tekintetében az alkotmányerejű törvény követelményét a rendőrség fegyveres testületi minősége és ennek megfelelő politikai jelentősége alapozta meg. A rendőrség bűnüldöző tevékenysége azonban — egyes kivételektől eltekintve — nem tartozik az állambiztonság védelmének körébe.

Az Atv. támadott szabályainak vizsgálatánál figyelembe veendő az is, hogy a különleges titkosszolgálati eszközök és módszerek engedélyezésének átmeneti szabályozásáról szóló 1990. évi X. törvény javaslatához készült miniszteri indoklás az Alkotmány 8. §-ának (3) bekezdésére és 40/A. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással állapította meg az alkotmányerejű törvényben való rendezés szükségességét: egyrészt alapvető állampolgári jogokat korlátozhat a titkosszolgálati eszközök, módszerek alkalmazása, másrészt az állam biztonságával összefüggő szabályokról van szó. A törvényjavaslat indoklása nem tesz említést a rendőrségre vonatkozó különleges szabályozási előírásról.

Az 1990. évi X. törvény jelentős részben a nemzetbiztonsági szolgálatokról szolt, a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetének változását rendezte és csak e szervezetnek a rendőrséggel korábban fennállott kapcsolata megszüntetésének kiegészítéseként mondta ki, hogy a rendőrség bűnüldöző tevékenységének meghatározott eseteiben titkosszolgálati eszközöket is alkalmazhat (6. §). A törvény kimondta, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos és polgári állományú tagjának a rendőrséggel fennálló szolgálati, illetőleg munkaviszonya megszűnt, a nemzetbiztonsági szolgálat ettől kezdve nem a belügyminiszter irányítása alá tartozott (7–9. §).

6. Az elmondottak szerint az Alkotmány 40/A. §-ának (2) bekezdése nem támasztja alá azt, hogy az Atv. támadott szabályainál azért volna szükség minősített többséggel megszavazott törvényre, mert a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazása elválaszthatatlanul kapcsolódik a rendőrséghez. A titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásáról szóló rendelkezések nem tartoznak a rendőrségről szóló szabályozást meghatározó elvek körébe.

A vizsgált témával kapcsolatban figyelembe veendő egyébként, hogy a titkosszolgálati eszközök alkalmazásával kapcsolatban az ügyészségnek is jelentkeztek feladatai (1989-ben már az ügyészségi kizárólagos nyomozási hatáskörbe tartoztak többek között a rendőrség, a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai által elkövetett bűncselekmények). Mindennek ellenére az Alkotmány 53. §-ának (4) bekezdése szerint az ügyészségről szóló szabályokat egyszerű többséggel megalkotandó törvény állapítja meg. Az 1990. évi XL. törvénnyel történt alkotmánymódosítás itt sem tartotta fenn a minősített többséggel megalkotandó törvény követelményét.

7. Az Atv. támadott szabályai nem módosítják a minősített többséggel elfogadott Rtv. szövegét. Egyes szabályok teljes körű megismétlése helyett utaló rendelkezéssel való átvétele pedig olyan jogalkotási technika alkalmazása, amely nem teszi szükségessé a minősített többséggel való elfogadást abban az esetben, ha maguk az átvett szabályok nem tartoznak a kétharmados többséggel megalkotandó szabályok körébe. Az Rtv.-nek a titkos információgyűjtésre, adatkezelésre, jelzések elhelyezésére és megszünte-

tésére vonatkozó szabályai a fentiek szerint nem tekinthetők a rendőrségről, mint a közbiztonság és belső rend védelmét ellátó fegyveres testületről szóló szabályozási koncepciót meghatározó elemeknek, és ezért az Atv. támadott szabályai a kialakult alkotmánybírói gyakorlat szerint még akkor sem igényelnének minősített többséggel elfogadott törvényben való szabályozást, ha módosítanák az Rtv.-t [4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48., 62.].

III.

Az Atv. támadott szabályaival szemben az indítvány nem hivatkozik arra, hogy ezek a szabályok — az Alkotmány 40/A. §-ának (2) bekezdésétől függetlenül — nem jelentik-e valamely alapjog olyan korlátozását, amely csak minősített többséggel elfogadott törvényben lehetséges. Megjegyzendő, hogy a 8. § (3) bekezdésének hatályon kívül helyezése óta az alapjogok korlátozásával szemben nincs ilyen általános védelem. A figyelembe veendő alapjogok közül a személyes adatok védelméről szóló törvény megalkotásához írja elő az Alkotmány 59. §-ának (2) bekezdése a minősített többséget. A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény azonban lehetővé teszi, hogy törvény (itt nem az Alkotmányban előírt minősített többséggel elfogadott törvényről van szó) a személyes adatokkal kapcsolatos jogokat korlátozza, különösen akkor, ha a bűnüldözés, bűnmegelőzés, az állam pénzügyi érdekei ezt indokolják (16. §).

Az Alkotmánybírói gyakorlatában mindig nagy jelentősége volt az Országgyűlés döntéshozatali képessége megőrzésének, a szilárd és hatékony kormányzásnak [4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48., 62., 1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25., 38.]. Ennek megfelelően a kétharmados szótöbbséggel megalkotandó törvények funkcióját, alkotmányos célját alapul véve nem indokolt a kétharmados szavazati követelményt kiterjeszteni kétharmados igenlő szavazattal elfogadott törvényben megtalálható olyan szabályoknak egy másik törvénybe utaló szabállyal való átvételére, amelyek a minősített többségű elfogadással történő szabályozás iránya szempontjából nem voltak meghatározók.

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 32/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság-nak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 3/2001. (V. 21.) OVB határozatát megsemmisíti és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Magyar Szocialista Párt aláírásgyűjtő ív mintapéldá-nyát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) azzal, hogy országos ügydöntő népszavazást kíván kezdeményezni a következő négy kér-désben:

„1. Akarja-e Ön, hogy a Munka Törvénykönyve a munkavállalóknak ismét heti két teljes pihenőnapot biztosít-son, ezek egyike vasárnap legyen és a pihenőnapon végzett munkáért kiemelt díjazás járjon?

2. Akarja-e Ön, hogy az évenkénti nyugdíjmelést úgy határozzák meg, hogy a keresetnövekedés mellett a nyug-díjasok fogyasztása (fogyasztói kosara) alapján számított áremelkedést vegyék figyelembe?

3. Akarja-e Ön, hogy a sorkatonai szolgálat megszűn-jön és azt önkéntes hivatásos haderő váltsa fel?

4. Akarja-e Ön, hogy a közoktatás az érettségi megszer-zéséig minden tanuló számára térítésmentesen biztosítsa legalább egy idegen nyelvből a középfokú nyelvtudás meg-szerzésének és államilag elismert nyelvvizsga feltételének feltételeit?”

Az OVB eljárása során megállapította, hogy az aláírás-gyűjtő ív a hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelel; a népszavazás tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, a kérdésekben az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésére figye-lemmel az országos népszavazás nem kizárt, a kérdések megfogalmazása megfelel az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltak-nak, az aláírásgyűjtő ív megfelel a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. §

(3)—(5) bekezdéseiben foglalt alaki követelményeknek. Erre tekintettel az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát és az azon szereplő kérdéseket az ügyben meghozott 3/2001. (V. 21.) OVB határozatával hitelesítette.

A határozat ellen a törvényes határidőn belül érkezett kifogásokat az OVB megküldte az Alkotmánybíróságnak. Az Alkotmánybíróság azokat egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

1. Az OVB határozata ellen benyújtott kifogások egyi-ke szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív hitelesítését az Nsztv. 10. § d) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére, továbbá a Ve. 118. § (3) bekezdésére hivatkozással meg kellett vol-na tagadnia, mivel a kezdeményező az egyes kérdéseket nem külön aláírásgyűjtő íveken nyújtotta be. Az indítvá-nyozó az OVB 11/1999. (IV. 28.) számú határozatára hivat-kozik, amelyben az OVB egyebek mellett azért utasította el az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, mert azon több kérdés szerepelt. A Ve. 118. § (3) bekezdése szerint az aláírásgyűj-tő íven az aláírások a kérdéssel azonos oldalon szerepel-nek. E szabály nyelvtani értelmezésével arra lehet követ-keztetni, hogy egy íven egy kérdés tehető fel. Ez biztosítja azt, érvel az indítványozó, hogy a választópolgár ki tudja választani, mely kérdés népszavazásra bocsátását támogat-ja, melyet nem. Az indítványozó álláspontja szerint a vá-lasztópolgároknak nincs lehetőségük válogatni a kérdések között, a Ve. „vonatkozó rendelkezései ugyanis nem teszik lehetővé, hogy egy aláírásgyűjtő íven szereplő több kérdést külön-külön aláírással lássanak el a kezdeményezők”.

2. A kifogásokat előterjesztők a népszavazásra bocsát-andó, az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdések hitelesítését is kifogásolták.

2.1. Az OVB által hitelesített első, a Munka Törvény-könyvére vonatkozó kérdés az indítványozók szerint nem bocsátható népszavazásra, mert az félrevezető, követke-zésképpen nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésben foglalt egyértelműség követelményének. A kérdés ugyanis egyszerre érinti a pihenőidő szabályozását és a munka díjazását, továbbá nem tesz különbséget az általános munkarend keretében végzett munkavégzés és a speciális munkarend között. Komoly aggályokat vet fel a kérdés a tekin-tetben is, hogy a vasárnapi pihenőnap bevezetése lehető-sen helyzetet teremtene a betegellátásban, csorbulhatna az egészséghez és a betegellátáshoz való jog.

2.2. A második, az évenkénti nyugdíjmelés meghatáro-zására vonatkozó kérdés a kifogásokat előterjesztők sze-rint az Alkotmányban foglalt tilalmi körbe tartozik. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés a) pontja alapján ugyanis nem lehet országos népszavazást tartani a költségvetésről szóló törvény tartalmáról, a nyugdíjmelés módszerének megváltoztatásához viszont szükség volna a költségvetési törvény módosítására. A kérdés, véli a kifogással élők egyi-

ke, sérti az Nsztv. 13. §-át is, mert arra egyértelműen válaszolni nem lehet. Az indítványozó szerint a „nyugdíjasok fogyasztói kosara” kifejezés tisztázatlan, jogilag pontosan meg nem határozható fogalom.

2.3. Az egyik kifogás a sorkatonai szolgálat megszűnésére vonatkozó harmadik kérdést azért tartja népszavazásra alkalmatlannak, mert az az Nsztv. 10. § *b*) pontja, illetve az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének *d*) pontja alapján burkolt alkotmánymódosításnak minősül. Az indítványozó a 2/1993. (I. 22.) és a 25/1999. (VII. 7.) AB határozatokra hivatkozva hangsúlyozza, hogy az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben nem írható ki népszavazás. Az előterjesztő úgy érvel, hogy jelen esetben egy eredményes népszavazást követően az alkotmányozó hatalom az Alkotmány 70/H. §-ának módosítására lenne köteles, a sorkatonai szolgálat hivatásos haderővel való felváltása ugyanis kizárólag alkotmánymódosítással történhet. Az Alkotmány 70/H. § (2) bekezdésében említett általános honvédelmi kötelezettség magában foglalja a sorkötelezettséget, sőt ez utóbbi tulajdonképpen az általános honvédelmi kötelezettség alapja. A népszavazás eredménye ezen túl olyan, az Országgyűlés hatáskörébe tartozó szervezeti-átalakítási kérdést is jelentene, amely kérdésben az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *d*) pontja alapján népszavazás nem tartható. Végül hivatkozik az indítványozó arra, hogy a kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésben foglalt egyértelműség követelményének, arra egyértelmű válasz nem adható, mert az önkéntes hivatásos haderőre utaló rész fogalmilag pontatlan.

2.4. A negyedik, a középfokú nyelvtudás és a nyelvvizsga letételének térítésmentes biztosítására irányuló kérdésben a kifogást előterjesztő szerint az Nsztv. 10. § *a*) pontja és az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése alapján nem lehet népszavazást tartani, mert a kérdés nem az Országgyűlés, hanem a Kormány és az oktatási miniszter hatáskörébe tartozik, másrészt a kérdés sérti az Nsztv. 13. § (1) bekezdését, arra ugyanis nem adható egyértelmű válasz. A középfokú nyelvtudás megszerzése a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény alapján biztosított, a 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet 4. és 5. §-ai alapján pedig emelt szintű érettségit tehet a diák, amely egyenértékű az államilag elismert középfokú nyelvvizsgával.

Egy indítványozó az OVB által hitelesített valamennyi kérdést érintően azon az állásponton van, hogy azok nem tartoznak az Országgyűlés hatáskörébe, és a kérdések mindegyike összefüggésben áll a költségvetéssel.

A fenti érvek alapján a kifogásokat előterjesztők azt kérték az Alkotmánybíróságtól, hogy semmisítse meg az OVB aláírásgyűjtő ívet hitelesítő döntését, és kötelezze a testületet új eljárás lefolytatására.

3. Az Alkotmánybíróság a 3/2001. (V. 21.) OVB határozat ellen benyújtott kifogásokat az Alkotmány, az Nsztv. és a Ve. alábbi rendelkezései alapján vizsgálta meg:

Alkotmány „2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/C. § (1) Országos népszavazást döntéshozatal vagy véleménynyilvánítás céljából lehet tartani, a népszavazás elrendelésére kötelezően vagy mérlegelés alapján kerül sor.

(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(4) Mérlegelés alapján országos népszavazást a köztársasági elnök, a Kormány, az országgyűlési képviselők egyharmada vagy 100 000 választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés rendelhet el.

(5) Nem lehet országos népszavazást tartani:

a) a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről és illetekekről, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények tartalmáról,

b) hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról,

c) az Alkotmány népszavazásáról, népi kezdeményezésről szóló rendelkezéseiről,

d) az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási (-átalakítási, -megszüntetési) kérdésekről,

e) az Országgyűlés feloszlásáról,

f) a Kormány programjáról,

g) hadiállapot kinyilvánításáról, rendkívüli állapot és szükségállapot kihirdetéséről,

h) a fegyveres erők külföldi vagy országon belüli alkalmazásáról,

i) a helyi önkormányzat képviselő-testületének feloszlásáról,

j) a közkegyelem gyakorlásáról.”

Nsztv. „9. § (2) Az Országos Választási Bizottság az Alkotmányban, valamint a 10. § *a*)—*c*) pontjaiban foglalt követelmények teljesítését megvizsgálja, és ennek alapján dönt a konkrét kérdés hitelesítéséről. Az Országos Választási Bizottság elnöke a hitelesítés eredményéről haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét.

(3) Ha az Országos Választási Bizottság a kérdést nem hitelesítette, az Országgyűlés elnöke a (2) bekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvételét követő legközelebbi ülésnapon bejelenti, hogy a kezdeményezés nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek.”

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

- a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,
- b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,
- c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
- d) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

- a) a népszavazás megtartásáig, vagy
- b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg
- c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

Ve. „3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

- a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csálás megakadályozása,
- b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,
- c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,
- d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,
- e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,
- f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.”

„78. § (2) A kifogásnak tartalmaznia kell a törvénysértés bizonyítékainak megjelölését és a kifogás benyújtójának értesítési címét. A hiányosan benyújtott kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani.”

„117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.

(2) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos határozatát nyolc napon belül a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.”

„118. § (3) Valamennyi aláírásgyűjtő ívet a népszavazásra javasolt kérdéssel kell kezdeni. Az aláírásoknak a kérdéssel azonos oldalon kell szerepelniük.

(4) Az aláírásgyűjtő íveken a saját kezű aláírás mellett — az aláírás hitelességének ellenőrzése céljából — fel kell tüntetni a kezdeményező olvasható családi és utónevét, lakcímét, valamint személyi azonosítóját.

(5) Az aláírásgyűjtő ívet az aláírást gyűjtő polgár az aláírásával látja el.”

„122. § (2) A népszavazást az (1) bekezdés szerinti időközön belülre is ki lehet tűzni, ha más kérdésben a köztársasági elnök már korábban népszavazást tűzött ki, annak idejéig legalább 20 nap van hátra, és az újabb kérdésben történő népszavazás egyidejű megtartása a szavazás lebonyolításának törvényességét nem veszélyezteti.”

„127. § (2) Ha a szavazólapon több kérdés szerepel, a szavazólapon leadott érvényes szavazatokat kérdésenként külön-külön kell megszámlálni. Ha a választópolgár egy kérdésen belül több válaszra szavazott, e szavazatai érvénytelenek, ez azonban nem érinti a szavazólap érvényességét. Az érvényes és érvénytelen szavazatot egyaránt tartalmazó szavazólapokat külön kell kötegelni. A kötegre kérdésenként és azon belül válaszonként külön-külön rá kell írni az érvényes szavazatok számát.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet — az Alkotmánybírósághoz címezve — az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. (...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg.

Az Alkotmánybíróság az OVB határozatai ellen benyújtott kifogások elbírálása során kialakította következetes gyakorlatát. Az Alkotmánybíróságnak a kifogások alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Az Alkotmánybíróság a jogorvoslati eljárásban azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogások megfelelnek-e a Ve. 78. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Eljárása során az Alkotmánybíróság e feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 256.]

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy a kifogások megfelelnek a törvényi feltételeknek, ezért azokat a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján bírálta el.

2. Az Alkotmánybíróságnak — előkérdésként — arra a kifogásra kellett érdemi választ adnia, hogy az Alkotmánnyal és a vonatkozó törvényekkel összeegyeztethető-e

olyan aláírásgyűjtő ív hitelesítése, amelyen több kérdés szerepel.

Az Alkotmánybíróság elsőként elvégezte a hitelesítésre közvetlenül irányadó jogszabályi rendelkezések nyelvtani értelmezését. Az Alkotmány a 28/C. § (2) és (4) bekezdésében — az elrendelés jogalapja szerint — kötelező, illetőleg fakultatív népszavazási kezdeményezést említ, a kezdeményező választópolgárok alanyi körét határozza meg. Az Alkotmány e rendelkezései önmagukban nem adnak megfelelő eligazítást arra nézve, hogy országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő íven egy vagy több kérdés szerepeltethető-e.

A jogalkotó az Nsztv.-ben és a Ve.-ben sem rögzítette expressis verbis, hogy egy aláírásgyűjtő ív tartalmazhat-e több kérdést. Nyelvtanilag az Nsztv. 10., 12. §-ában, továbbá a Ve. 118. § (3) bekezdésében és 122. § (2) bekezdésében szereplő „kérdés” megjelölés nem ad megfelelő iránymutatást. Ez utóbbi kifejezés ugyanis nem csupán az aláírásgyűjtés kellékére, hanem a népszavazási kezdeményezés szerves részét jelentő kérdésre, mint jogintézményre általában is vonatkoztatható. A Ve. 117. § (1) bekezdésében meghatározott „kérdés”, továbbá az Nsztv. 9. § (2)—(3) bekezdésében, a Ve. 117. § (2) bekezdésében, valamint 130. § (1) bekezdésében rögzített „konkrét kérdés” fordulat jelen eljárásban nem vehető figyelembe, mert az a köztársasági elnök, a kormány, a képviselők egyharmadának (aláírásgyűjtést nem igénylő) fakultatív népszavazási kezdeményezésére vonatkozik.

Következésképpen az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a hitelesítésre irányadó jogszabályok nem tartalmaznak kifejezett rendelkezést arra nézve, hogy hány kérdés szerepeltethető az aláírásgyűjtő íven. A jogalkotó — ellentétben más választójogi intézményekkel — a törvényekben nem határozta meg (pl. a törvény mellékleteként) az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát.

3. Az aláírásgyűjtő ív hitelesítését végző OVB jogalkalmazói gyakorlata bizonytalan. Az Nsztv. 10. § c) és d) pontjai előírják, hogy az OVB-nek meg kell tagadnia az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha a kérdés megfogalmazása nem felel meg az Nsztv.-ben foglalt követelményeknek, illetőleg ha az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a Ve.-ben foglalt követelményeknek. Az OVB korábbi döntése szerint az aláírásgyűjtő ív csak egy kérdést tartalmazhat. [11/1999. (IV. 28.) OVB határozat] A jelen jogorvoslati eljárásban vizsgált 3/2001. (V. 21.) OVB határozat ugyanakkor olyan aláírásgyűjtő ívet ismert el hitelesíthetőnek, amelyen négy kérdés szerepel. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint — a népszavazás alkotmányos jelentőségére tekintettel — a jogbiztonság és a hitelesítési eljárás jövőbeni kiszámíthatósága érdekében fontos az egységes jogértelmezés kialakítása.

Az Alkotmánybíróság az országos népszavazással kapcsolatos korábbi határozataiban — mindenekelőtt az

52/1997. (X. 14.) AB határozatában — rögzítette a hitelesítési eljárással és az aláírásgyűjtő ívvel szemben támasztott főbb alkotmányos elvárásokat. „Az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében megjelölt jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság megköveteli, hogy a törvény létesítsen megfelelő jogintézményt a népszavazási kezdeményezés alapjául szánt kérdések előzetes alkotmányossági vizsgálatára.” (ABH 1997, 331., 332.)

„A népszavazáshoz való jog politikai alapjog, (...). A népszavazáshoz való jog mint alanyi jog kiterjed a népszavazás kezdeményezésére, támogatására (beleértve az aláírást és aláírások gyűjtését), illetve a szavazásban való részvételre.” (ABH 1997, 331., 343—344.)

E tételből kiindulva — jelen jogorvoslati eljárásban — az Alkotmánybíróság alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban szükségesnek tartotta a hitelesítési eljárásra irányadó jogszabályi rendelkezések Alkotmánynak megfelelő értelmezését is.

4. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Nsztv. 10. §-ának az Nsztv.-ben és a Ve.-ben foglalt követelményekre utaló szabályai szélesebb összefüggésű, alkotmányos tartalmat is jelentő kifejezések. A Nsztv. preambuluma szerint a nép a hatalmát az Alkotmány keretei között gyakorolja. A Ve. preambuluma szerint az Országgyűlés a törvényt azért alkotta meg, hogy a választójog gyakorlása, a választási, népszavazási és népi kezdeményezési eljárás demokratikus és megfelelő biztosítékokkal övezett legyen.

A jogalkotó célja a hitelesítési eljárás megteremtésével egyértelműen az volt, hogy az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel konkrét jogi garanciákkal stabilizálja az alkotmányos demokráciát.

Az Nsztv. 10. § d) pontjának meghatározásakor a törvényalkotó nem a Ve. konkrétan meghatározott rendelkezésére utal, hanem kifejezésre juttatja, hogy a Ve. egészének rendszerében — a Ve. 3. §-ában foglalt általános alapelvekre is figyelemmel — ítéendő meg a hitelesítésre szánt aláírásgyűjtő ív. Az Nsztv. e rendelkezése egyértelművé teszi tehát, hogy a Ve. 118. § (3) bekezdésében szereplő „kérdés” fordulat értelmezésekor tekintettel kell lenni az Alkotmányból következő és a Ve.-ben található általános követelményekre is.

A népszavazás kitűzésére irányuló választópolgári kezdeményezés esetében a népszavazásra szánt kérdés az aláírásgyűjtő ív szerves része, az Nsztv. 10. § c) pontjának és a 13. § (1) bekezdésének megfelelő törvényi kelléke. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az aláírásgyűjtő íven szereplő választópolgári aláírás és konkrét kérdés összefüggésére a hitelesítési eljárásnak is ki kell terjednie.

5. Az Alkotmány 2. § (2) bekezdése alapján a Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvet-

lenül gyakorolja. Az Alkotmánybíróság az 52/1997. (X. 14.) AB határozatában megállapította, hogy az Alkotmány e rendelkezéséből következően a választópolgárok népszavazáshoz való jogának gyakorlása az aláírásgyűjtés alatt is alkotmányos védelem alatt áll. (ABH 1997, 331., 343.)

Az Alkotmány 2. § (2) bekezdésén alapuló politikai jog megfelelő érvényesülése megköveteli, hogy az ajánlási jogukkal élni kívánó választópolgárok egyértelműen és világosan nyilváníthassanak véleményt a népszavazási kezdeményezés tárgyát alkotó kérdésről. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ez csak akkor lehetséges, ha a népszavazásra szánt egyes kérdések olyan aláírásgyűjtő íveken szerepelnek, amelyek garantálják, hogy a választópolgár kétséget kizáróan megjelölhesse az általa népszavazásra ajánlott egyes kérdéseket. Az aláírásgyűjtő íven alkalmazott minden olyan megoldás, amely nem teszi lehetővé a választópolgárok számára, hogy egyértelműen kifejezzék a népszavazás kezdeményezésére irányuló akaratukat, a népszavazáshoz való jog sérelmével jár.

Az Alkotmánybíróság fentiekben kifejtett álláspontjának felel meg a Ve.-nek a szavazólapra vonatkozó szabályrendszere is. A Ve. 127. § (2) bekezdése kifejezetten lehetővé teszi, hogy egy szavazólapra több kérdés szerepeljen. E bekezdés alapján az érvényes szavazatokat kérdésenként külön-külön kell megszámlálni. A választópolgárok tehát kérdésenként nyilváníthatnak véleményt. Az aláírásgyűjtő ívnek — az Alkotmánybíróság álláspontja szerint — a szavazólapra hasonlóan, a közvetlen politikai részvétel jogának teljesebb érvényesülése érdekében, biztosítania kell a választópolgároknak azt a lehetőséget, hogy minden egyes kérdésben külön-külön élhessenek ajánlási jogukkal.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az aláírásgyűjtő íven egymás mellett több kérdés oly módon való szerepeltetése, hogy az ajánlási jogával élni kívánó választópolgár azokra egyenként, külön-külön nem tud egyértelmű választ adni és egyben a kérdések közül választani, az Alkotmány 2. § (2) bekezdése mellett az Alkotmány 2. § (1) bekezdése alapján, a jogbiztonság érdekében megfogalmazott általános eljárási alapelvekkel is ütközik: mindenekelőtt a népszavazás tisztaságának megóvása, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás értékei sérülhetnek.

6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Nsztv. 10. § d) pontjának és a Ve. 118. § (3) bekezdésének az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a Ve. 3. § a) és d) pontjaira tekintettel kialakított értelmezése alapján az OVB-nek meg kellett volna tagadnia az aláírásgyűjtő ív hitelesítését.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az OVB 3/2001. (V. 21.) határozatát a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján

megsemmisítette, és az OVB-t új eljárás lefolytatására kötelezte.

A fenti döntésére tekintettel az Alkotmánybíróság nem tartotta szükségesnek az indítványokban felvetett egyéb kifogások vizsgálatát.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát az Abtv. 41. §-a alapján teszi közzé a Magyar Közlönyben.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
az aláírásban akadályozott
dr. Czúcz Ottó
alkotmánybíró helyett

Dr. Németh János s. k.,
az aláírásban akadályozott
dr. Erdei Árpád
alkotmánybíró helyett

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 579/H/2001.

Az Alkotmánybíróság 33/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány, valamint alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a büntető-eljárásról szóló 1973. évi I. törvény 42. § (4) bekezdésének második mondata: „Határozathozatal előtt az ügyész indít-

ványát be kell szerezni.” — alkotmányellenes, ezért ezt a rendelkezést a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

A fenti jogszabály az alábbi szöveggel marad hatályban:
„42. § (4) A kizárásról a bíróság tanácsulésen határoz. Ha a bejelentést nem a bíró tette, be kell szerezni nyilatkozatát.”

2. Az Alkotmánybíróság a fenti jogszabályi rendelkezésnek a Nógrád Megyei Bíróság B.253/1998. számú ügyében való alkalmazhatósága kizárására irányuló kérelmet elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó ellen a Salgótarjáni Városi Ügyészség magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vádat, és a vádindítványt az illetékes Salgótarjáni Városi Bírósághoz nyújtotta be.

Mivel az indítványozó a megye területén ügyvédként működik, a Salgótarjáni Városi Bíróság összes bírái elfogultságot jelentettek be, és kizárásukat kérték. Ugyanezt tették a Pásztói Városi Bíróság összes bírái is.

Az ugyancsak Nógrád megyében lévő Balassagyarmati Városi Bíróság bírái közül csak a bírák többsége érezte magát elfogultnak, öten viszont nem. Ezért a Nógrád Megyei Főügyészség átirata alapján a Nógrád Megyei Bíróság 1998. november 16-án kelt B.253/1998/8. sorszámú végzésével eljáró bírósággént a Balassagyarmati Városi Bíróságot jelölte ki.

Ezt a végzést a csatolt térítvevény tanúsága szerint 1999. január 19-én kézbesítették az indítványozónak.

A megyei bíróság kijelölése alapján a Balassagyarmati Városi Bíróságon B.886/1998. szám alatt folytatódott a büntetőeljárás az indítványozóval szemben.

Az indítványozó időközben elfogultsági kifogást jelentett be a bíróság elnöke és az ügyében eljáró bíró ellen, és mert alkotmányjogi panaszt is előterjesztett, ezért a Balassagyarmati Városi Bíróság 1999. február 1-jén kelt végzésével a kitűzött tárgyalást elhalasztotta, és az előzetes kérdések elbírálásáig az eljárást felfüggesztette.

2. Az indítványozó a Nógrád Megyei Bíróság kijelölő végzésével kapcsolatban a törvényben előírt 60 napon belül, 1999. február 18-án alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.

Többszöri, hiánypótlásra történő felhívást követően az indítványozó számos kiegészítést nyújtott be, de csak a

legutóbbi beadványában nyilatkozott egyértelműen a panasz tárgyáról. Ugyanezen tárgykörben egyúttal a kifogásolt jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítását és megsemmisítését is indítványozta, fenntartva ugyanakkor az alkotmányjogi panaszt is. Kérte továbbá azt is, hogy a megjelölt jogszabályi rendelkezés alkalmazhatóságát a konkrét büntető ügyben az Alkotmánybíróság tiltsa meg.

Az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Be.) 42. § (4) bekezdése részbeni alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte azon az alapon, hogy a támadott jogszabály sérti az Alkotmány 57. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat, nevezetesen az igazságos és pártatlan bíráskodás, a bíróság előtti egyenlőség és a védelemhez való jog alkotmányos elvét.

II.

Az azonos jogszabályi rendelkezést támadó indítvány és alkotmányjogi panasz együttes elbírálása során az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályokat vizsgálta:

Alkotmány

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(2) [...]

(3) A büntetőeljárás alá vont személyeket az eljárás minden szakaszában megilleti a védelem joga...”

Be.

„42. § (3) A 35. § (4) bekezdésében szabályozott esetekben, továbbá ha a bíróságnak nincs olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a másodfokú bíróság határoz. Ha a kizárás iránti bejelentésnek helyt ad, az eljáró bíróság kijelölésére a 34. § megfelelően irányadó.

(4) A kizárásról a bíróság tanácsulésen határoz. Határozathozatal előtt az ügyész indítványát be kell szerezni. Ha a bejelentést nem a bíró tette, be kell szerezni nyilatkozatát.”

III.

Az utólagos normakontrollra irányuló indítvány és ezzel együtt az alkotmányjogi panasz megalapozott.

1. Az indítványozó véleménye szerint a támadott jogszabályhely sérti a pártatlan bíráskodás, az igazságos tárgyalás, a „fegyverek egyenlősége” (tehát az ügyfélegyenlőség) és a védelem jogának alkotmányos elvét, mégpedig azért, mert a kizárási eljárásban a másodfokú bíróság a

döntés előtt csak az ügyész nyilatkozatát köteles beszerezni, de a vádlottét nem.

2. Az Alkotmány 57. § (1) bekezdése alapján alkotmányos alapjog a bíróság pártatlansága, és az igazságos tárgyaláshoz való jog. A kizárásra vonatkozó eljárási szabályok éppen ezt az alkotmányos alapjogot hivatottak biztosítani az egyes ügyek elbírálása során.

A terhelt szabad védekezésének joga az Alkotmány 57. § (3) bekezdéséből következően alkotmányos alapjog. Az Alkotmánybíróság a 25/1991. (V. 18.) AB határozatában a védelem jogát az alábbiakban részletezte:

„A védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejthesse, az ígénnel szembeni érveit felhozhassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik.” (ABH 1991, 414., 415.)

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a „tisztességes eljárásnak (...) általánosan és nem vitatottan elismert eleme a 'fegyverek egyenlősége', amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalmá legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91., 95., 96.]

Az Alkotmánybíróság a bírósághoz fordulás jogával kapcsolatban azt is kimondotta, hogy az Alkotmány 57. § (1) bekezdése alapján mindenkit alanyi jog illet meg arra, hogy jogait független és pártatlan bíróság előtt érvényesítse, és hogy a bírósági eljárásban a fél pozíciójában szerepelhessen. (930/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 502., 505.)

3. A kizárás tárgyában hasonló döntés előtt az ügyész nyilatkozatának beszerzését a Be. 42. § (4) bekezdése kötelezően előírja, a terheltét azonban nem. Sőt, az ügyészi indítványnak a terhelt részére való kézbesítését sem írja elő. Ekként ez a rendelkezés beleütközik a bíróság előtti egyenlőség elvébe. Bár a Be. 44. § (5) bekezdése a terhelt indítványtételi és észrevételezési jogát az eljárás minden szakaszára nézve biztosítja, és ezt a Be. 42. § (4) bekezdése sem zárja ki, azonban a terhelt esetleg csak utólag, a döntést követően nyilatkozhat, ezzel szemben az ügyész az

álláspontját már a döntést megelőzően is előterjesztheti, sőt, az indítvány beszerzése a bírói döntés kötelező előfeltételként szerepel. Ez a megoldás az ügyésznek többletjogokat biztosít, amellyel szemben a terhelt az időbeli sorrendet illetően lépéshátrányba kerül, már azon okból is, hogy az ő nyilatkozatának beszerzését a törvény még utólagosan sem kívánja meg.

A terhelt a kizárási és kijelölési eljárásról így az esetek többségében csak utólag szerezhet tudomást, és ellentétben az ügyéssel, a kijelöléssel kapcsolatos észrevételeit és javaslatait a döntés előtt a másodfokú bírósággal nincs módjában közölnie.

Ha például több bíróság kijelölése is szóba kerülhet, a terhelt érdekei és szempontjai figyelmen kívül maradnak, és a másodfokú bíróság egyoldalúan csak az ügyész, tehát a vád álláspontjával ismerkedhet meg. Ez a jogi megoldás alkalmas arra, hogy kétséget ébresszen az igazságszolgáltatás pártatlanságáról, noha a kizárás és a kijelölés célja éppen a pártatlanság biztosítása. Ugyanakkor a tárgyalás időszerűségét is hátrányosan érinti, mert a terheltnek ezután már csak az a lehetősége marad, hogy esetleg a kijelölt bíróság ellen ő maga jelenthessen be újabb kizárási indítványt. Mindez pedig az eljárás elhúzódsát eredményezi, amely ugyancsak sértheti a terhelt érdekeit.

4. Az Alkotmánybíróság által vizsgált eljárásjogi rendelkezés a fent kifejtettek szerint az ügyész javára többletjogokat biztosít, ezáltal sérti a bíróság előtti egyenlőségre, a védelem jogaira és a pártatlan bíráskodásra vonatkozó, az Alkotmány 57. § (1) és (3) bekezdésében deklarált alapjogokat.

Ezért az Alkotmánybíróság a hivatkozott jogszabályt az ügyészi indítvány előzetes és kötelező beszerzésére vonatkozó részében alkotmányellenesnek ítélte és megsemmisítette.

Ennek megfelelően megállapította a vonatkozó jogszabály hatályban maradó szövegét.

A közzététel az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 41. §-án alapul.

5. Az Abtv. 48. §-a szerinti alkotmányjogi panasz lényegileg konkrét normakontrollt jelent. Így az indítványozó által a vitatott rendelkezésekre vonatkozóan külön előterjesztett, absztrakt normakontrollra irányuló indítványt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz kapcsán bírálta el.

Az Abtv. 42. § (1) bekezdése értelmében a megsemmisített jogszabályi rendelkezés a határozat közzétételének napján veszti hatályát.

Az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság nem látta szükségesnek, illetve célszerűnek, hogy a jogszabály megsemmisítését visszamenőleges hatállyal mondja ki, úgyszintén azt sem, hogy az alkotmányjogi panasz tárgyát képező konkrét büntetőügyben történő alkal-

mazhatóságát — ugyancsak visszamenőleges hatállyal — kizárja.

Sem az alkotmányjogi panasz, sem az utólagos normakontroll vonatkozásában nem állapítható meg a jogbiztonság sérelme vagy az indítványozó olyan különösen fontos érdeke, amely az általános szabálytól történő eltérést indokolná.

Az indítványozó konkrét ügyében ugyanis a kijelölt bíróság már beszerezte — mert be kellett szereznie — az ügyészi indítványt, ezt tehát utólag meg nem törtétté tenni nem lehet. Az ügyészi indítvány tényétől függetlenül azonban, a megyei bíróság az adott esetben más bíróságot ki sem jelölhetett volna, hiszen a megye területén csak egyetlen olyan helyi bíróság maradt, amelynek bírái nem teljes létszámban jelentettek be kizárási okot. Következésképpen a megyei bíróság döntése eleve behatárolt volt, és azt nem az ügyészi indítvány determinálta.

A jelen esetben a megsemmisített jogszabály konkrét ügyben történő alkalmazása visszamenőleges megtiltására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság elutasította.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János s. k.,
az aláírásban akadályozott
dr. Erdei Árpád alkotmánybíró helyett

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 169/D/1999.

Az Alkotmánybíróság 34/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének a közbeszerzési eljárás kiírásával és elbírálásával összefüggő részletes szabályokról szóló 3/1999. (II. 17.) XI. ÖK számú rendelete 1. § c), 2. § (1) bekezdés e) és 3. § (1) bekezdés c) pontja alkotmányellenes, ezért azokat jelen határozat közzététele napjával megsemmisíti.

Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének a közbeszerzési eljárás kiírásával és elbírálásával összefüggő részletes szabályokról szóló 3/1999. (II. 17.) XI. ÖK számú rendelete 1. §-a, 2. § (1) bekezdése és 3. § (1) bekezdése a következő szöveggel marad hatályban:

„1. § A rendelet hatálya kiterjed:

a) a Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzatára (a továbbiakban: Önkormányzat),

b) az Önkormányzat, illetve jogelődje által alapított költségvetési szervekre (a továbbiakban: költségvetési szerv),

c)

d) az Önkormányzat által alapított közalapítványokra,

e) az Önkormányzat meghatározó befolyása alatt álló közhasznú társaságokra.”

„2. § (1) Ha az éves költségvetésről szóló rendelet másként nem rendelkezik a Kbt. hatálya alá tartozó közbeszerzéseknél — az 1. § (2) bekezdése szerint — az ajánlatkérő nevében eljáró személy:

a) az Önkormányzat esetében a polgármester;

b) a Polgármesteri Hivatal esetében a jegyző;

c) egyéb önálló költségvetési szerv esetében a szerv vezetője;

d) nem önálló költségvetési szerv esetében a GAMESZ vezetője;

e)

f) az Önkormányzat által alapított közalapítvány esetében a kuratórium elnöke;

g) az Önkormányzat által alapított közhasznú társaság esetén az ügyvezető.”

„3. § (1) A közbeszerzési eljárást előkészítő szakmai szerv:

a) az Önkormányzat által, valamint a költségvetési szervek javára, de nem az intézményi költségvetés terhére megvalósított közbeszerzés esetében a polgármester által kijelölt költségvetési szerv;

b) a Polgármesteri Hivatal által megvalósított közbeszerzés esetében a Polgármesteri Hivatal jegyző által kijelölt szervezeti egysége;

c)

d) az Önkormányzat közalapítványa által megvalósított közbeszerzés esetén a közalapítvány kuratóriumának elnöke által felkért szerv.”

2. Ezt a határozatát az Alkotmánybíróság a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó közigazgatási hivatal vezetője a Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének a közbeszerzési eljárás kiírásával és elbírálásával összefüggő részletes szabályokról szóló 3/1999. (II. 17.) XI. ÖK számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) 1. § c), 2. § (1) bekezdés e) és 3. § (1) bekezdés c) pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Kifogásolta, hogy az Ör. a helyi kisebbségi önkormányzatokra nézve is rendelkezéseket tartalmaz. Meglátása szerint a kifogásolt rendelkezések ellentétesek a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 16. § (1) bekezdésével, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 65. §-ával, valamint a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 96. § (2) bekezdésével. Mindebben az indítványozó az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének sérelmét látja. Hivatkozott még az indítványozó az Alkotmány 57. § (5) bekezdésére is.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„44/A. § (2) A helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot — a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan — a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

2. Az Ötv. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. Az Áht. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„5. § A helyi önkormányzat költségvetése és a helyi kisebbségi önkormányzatok költségvetése az államháztartás helyi szintje.”

„65. § (1) A helyi önkormányzat a költségvetését önállóan, rendeletben (a továbbiakban: költségvetési rendelet) állapítja meg.

(2) A helyi kisebbségi önkormányzat költségvetését önállóan, költségvetési határozatban állapítja meg.

(3) A helyi önkormányzat költségvetési rendeletébe a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetése a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozata alapján elkülönítetten épül be. A helyi önkormányzat képviselő-testülete a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetésére vonatkozóan nem rendelkezik döntési jogosultsággal.

(4) A helyi önkormányzat a helyi kisebbségi önkormányzat költségvetési határozata törvényességéért, bevételi és kiadási előirányzatainak megállapításáért és teljesítéséért, illetve egymás kötelezettségvállalásaiért és tartozásaiért felelősséggel nem tartoznak.”

„66. § A helyi önkormányzat, illetve a helyi kisebbségi önkormányzattal történő megállapodás alapján a helyi kisebbségi önkormányzatok gazdálkodásának végrehajtó szerve a költségvetési szervként működő megyei önkormányzati hivatal, (fő)polgármesteri hivatal, körjegyzőség, illetőleg a közös képviselő-testület hivatala (a továbbiakban együtt: önkormányzati hivatal). E feladatokat az önkormányzati hivatal — az adott helyi önkormányzat és az érintett helyi kisebbségi önkormányzatok megállapodása alapján — több település helyi kisebbségi önkormányzata számára is elláthatja.”

4. A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Nek.tv.) indítvánnyal érintett rendelkezései:

„27. § (1) A helyi kisebbségi önkormányzat saját hatáskörében — a települési önkormányzat rendeletében foglalt keretek között — határozza meg:

a) az e törvényben szabályozottak szerint a települési önkormányzat vagyonán belül részére elkülönített vagyon használatát,

b) költségvetését, zárszámadását, a települési önkormányzat által rendelkezésére bocsátott források felhasználását,

c) műemlékvédelmi jogszabályok keretei között a védett műemlékei és emlékhelyei körét, valamint ezek védelmének helyi szabályait.”

5. A Kbt.-nek a vizsgálatba bevont rendelkezései:

„10. § E törvény alkalmazásában

b) helyi önkormányzati költségvetési szerv: a (fő)polgármesteri hivatal, a megyei önkormányzati hivatal, a körjegyzőség és a közös képviselő-testület hivatala, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testületének

felügyelete alá tartozó egyéb költségvetési szervek, ideértve a hatósági igazgatási, intézményi és egyéb (nem haszon-szerzésre irányuló tevékenységet folytató) igazgatási társulásokot is;”

„96. § (2) Felhatalmazást kapnak a helyi önkormányzatok, hogy — amennyiben ezt a helyi beszerzések száma és értéke indokolja — rendeletben szabályozzák az általuk alapított helyi önkormányzati költségvetési szervek vonatkozásában

a) a közbeszerzési eljárás kiírásával és elbírálásával kapcsolatos tevékenységre és az abban eljáró személyekre vonatkozó — e törvényben nem szabályozott — rendelkezéseket;

b) a 24. §-sal összhangban a 2. § (3) bekezdése szerinti értékhatár alatti beszerzésekre vonatkozó részletes szabályokat.”

6. Az Ör.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„1. § A rendelet hatálya kiterjed:

[...]

c) a helyi kisebbségi önkormányzatokra;”

„2. § (1) Ha az éves költségvetésről szóló rendelet másként nem rendelkezik a Kbt. hatálya alá tartozó közbeszerzéseknél — az 1. § (2) bekezdése szerint — az ajánlatkérő nevében eljáró személy:

[...]

e) helyi kisebbségi önkormányzatok esetében az érintett önkormányzatok elnöke;”

„3. § (1) A közbeszerzési eljárást előkészítő szakmai szerv:

[...]

c) a kisebbségi önkormányzatok által megvalósított közbeszerzés esetén a kisebbségi önkormányzat elnöke által felkért szerv;”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. A Kbt. 96. § (2) bekezdése felhatalmazza a helyi önkormányzatokat, hogy az általuk alapított helyi önkormányzati költségvetési szervek vonatkozásában szabályozzák a közbeszerzési eljárás egyes részleteit. A Kbt. 10. § b) pontja meghatározza a közbeszerzési eljárások vonatkozásában a helyi önkormányzati költségvetési szervek körét. A meghatározás szerint a helyi kisebbségi önkormányzatok nem tartoznak a helyi önkormányzati költségvetési szervek közé.

Ezzel szemben a Kbt. 96. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján megalkotott Ör. a helyi kisebbségi önkormányzatok vonatkozásában is tartalmaz rendelkezéseket. Ezzel az önkormányzat rendelete a törvényi felhatalmazáson túlterjeszkedő szabályozást alkotott.

Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése előírja, hogy „a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal”. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése pedig megállapítja, hogy „a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot”.

Az Ötv. 16. § (1) bekezdése vonatkozásában a közbeszerzési eljárás nem helyi társadalmi viszony, hanem a törvény által szabályozott társadalmi viszony minősül, ezért e tárgyban a helyi önkormányzat képviselő-testülete csak a törvényi felhatalmazás keretein belül lett volna jogosult rendelet alkotására. Az Ör.-nek a helyi kisebbségi önkormányzatok közbeszerzéseire vonatkozó rendelkezései azonban a törvényi felhatalmazáson túlterjeszkednek, ezért sértik az Ötv. 16. § (1) bekezdésében foglaltakat. Ennélfogva pedig ellentétesek az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével. Ezért az Alkotmánybíróság a kifogásolt rendelkezéseket megsemmisítette.

2. Mivel az 1. pontban kifejtettek alapján az Ör. indítvánnyal érintett rendelkezéseinek megsemmisítése önmagában is indokolt volt, az Alkotmánybíróság az Alkotmány 57. § (5) bekezdése, az Áht., valamint a Nek.tv. vonatkozásában mellőzte az alkotmányossági vizsgálat lefolytatását.

3. A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 557/B/1999.

Az Alkotmánybíróság 35/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítására

és megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Érd Város Önkormányzata Képviselő-testületének a közbeszerzési eljárások kiírásáról, elbírálásáról és az ehhez kapcsolódó egyes eljárási szabályokról szóló 5/1997. (II. 24.) számú rendelete 2. § (1) bekezdésének *a*) pontja, 3. § (1) bekezdésének *a*) pontja, valamint 4. §-a alkotmányellenes, ezért azokat jelen határozat közzététele napjával megsemmisíti.

2. Ezt a határozatát az Alkotmánybíróság a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Érd Város Önkormányzata Képviselő-testületének a közbeszerzési eljárások kiírásáról, elbírálásáról és az ehhez kapcsolódó egyes eljárási szabályokról szóló 5/1997. (II. 24.) számú rendelete (a továbbiakban: Ö.r.) 2. § (1) bekezdésének *a*) pontja, 3. § (1) bekezdésének *a*) pontja, valamint 4. §-a alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt a megyei közigazgatási hivatal vezetője terjesztett elő indítványt.

Indokolása szerint a kifogásolt rendelkezések sértik a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 31. § (3), illetve 96. § (2) bekezdését, így az Alkotmány 44/A. §-ának sérelmét jelentik. Az indítványozó azt kifogásolta, hogy az Ö.r. hatálya a helyi önkormányzatra is kiterjed, illetve az önkormányzat közbeszerzéseire vonatkozóan is tartalmaz rendelkezéseket, jóllehet a Kbt. 96. § (2) bekezdése alapján csak a helyi önkormányzati költségvetési szervek vonatkozásában alkothatott volna rendeletet a képviselő-testület. Továbbá azt is sérelmezte, hogy a közbeszerzési eljárásba bevont bizottságot érintően az Ö.r. a Kbt. 31. § (3) bekezdésében és 96. § (2) bekezdésében foglaltakkal ellentétes szabályozást tartalmaz.

II.

1. Az Alkotmánynak a vizsgálatba bevont rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„44/A. § (1) A helyi képviselő-testület:

a) önkormányzati ügyekben önállóan szabályoz és igazgat, döntése kizárólag törvényességi okból vizsgálható felül,

b) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat,

c) az önkormányzat törvényben meghatározott feladatainak ellátásához megfelelő saját bevételre jogosult, továbbá e feladatokkal arányban álló állami támogatásban részesül,

d) törvény keretei között megállapítja a helyi adók fajtaikat és mértékét,

e) törvény keretei között önállóan alakítja ki a szervezetét és működési rendjét,

f) önkormányzati jelképeket alkothat, helyi kitüntetések és elismerő címeket alapíthat,

g) a helyi közösséget érintő közügyekben kezdeményezéssel fordulhat a döntésre jogosult szervhez,

h) szabadon társulhat más helyi képviselő-testülettel, érdekeinek képviseletére önkormányzati érdekszövetséget hozhat létre, feladatkörében együttműködhet más országok helyi önkormányzatával, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek.

(2) A helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvénynek (a továbbiakban: Ötv.) a vizsgálatba bevont rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. A Kbt.-nek a vizsgálatba bevont rendelkezései:

„1. § E törvény hatálya alá tartoznak a következő szervezeteknek a 2. § (1) bekezdése szerinti beszerzései:

a) az állam, a helyi önkormányzat, a kisebbségi települési önkormányzat, az országos, illetve a helyi kisebbségi önkormányzat, a települési önkormányzatok társulása, a központi, a helyi önkormányzati, az országos, illetve a helyi kisebbségi önkormányzati költségvetési szerv, a megyei, illetőleg a regionális fejlesztési tanács, az elkülönített állami pénzalap kezelője, a társadalombiztosítás igazgatási szerve;”

„10. § E törvény alkalmazásában

b) helyi önkormányzati költségvetési szerv: a (fő)polgármesteri hivatal, a megyei önkormányzati hivatal, a körjegyzőség és a közös képviselő-testület hivatala, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testületének felügyelete alá tartozó egyéb költségvetési szervek, ideértve a hatósági

igazgatási, intézményi és egyéb (nem haszonszerzésre irányuló tevékenységet folytató) igazgatási társulásokat is;”

„31. § (3) Az ajánlatkérő az ajánlatok elbírálására legalább háromtagú bizottságot hoz létre, amely szakvélemény készítésével segíti az ajánlatkérő nevében a közbeszerzési eljárást lezáró határozatot meghozó személy döntését.”

„96. § (2) Felhatalmazást kapnak a helyi önkormányzatok, hogy — amennyiben ezt a helyi beszerzések száma és értéke indokolja — rendeletben szabályozzák az általuk alapított helyi önkormányzati költségvetési szervek vonatkozásában

a) a közbeszerzési eljárás kiírásával és elbírálásával kapcsolatos tevékenységre és az abban eljáró személyekre vonatkozó — e törvényben nem szabályozott — rendelkezéseket;

b) a 24. §-sal összhangban a 2. § (3) bekezdése szerinti értékhatár alatti beszerzésekre vonatkozó részletes szabályokat.”

4. Az Ör.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A rendelet hatálya kiterjed:

a) Érd Város Önkormányzat,

[...]

közbeszerzéseire.”

„3. § (1) Az ajánlatkérő jogait az ajánlatkérő nevében eljáró személy gyakorolja (a továbbiakban: ajánlatkérő), aki:

a) az önkormányzat — költségvetési rendeletében szereplő — közbeszerzései esetében a polgármester,”

„4. § (1) A rendeletben meghatározott ajánlatkérő az ajánlatok elbírálására köteles legalább héttagú szakértői bizottság felállításáról gondoskodni.

(2) A Szakértői Bizottság tagjait az ajánlatkérő, a 2. § (1) bekezdésének a) pontja esetében a képviselő-testület jogosult kiválasztani a közbeszerzésben megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal rendelkező személyek közül az alábbiak szerint:

a) a közbeszerzéshez szakmailag kapcsolódó önkormányzati bizottságok elnökei, illetve az általuk megnevezett bizottsági tagok,

b) a Polgármesteri Hivatalban a közbeszerzéshez szakmailag kapcsolódó köztisztviselők,

c) a közbeszerzéssel érintett intézmények vezetői vagy az általuk megnevezett személyek közül.

(3) A Szakértői Bizottság összetételéről a képviselő-testületet tájékoztatni kell.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. A Kbt. 96. § (2) bekezdése felhatalmazza a helyi önkormányzatokat, hogy az általuk alapított helyi önkor-

mányzati költségvetési szervek vonatkozásában szabályozzák a közbeszerzési eljárás egyes kérdéseit. A Kbt. 10. § b) pontja értelmében helyi önkormányzati költségvetési szervnek minősül: a (fő)polgármesteri hivatal, a megyei önkormányzati hivatal, a körjegyzőség és a közös képviselő-testület hivatala, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testületének felügyelete alá tartozó egyéb költségvetési szervek, ideértve a hatósági igazgatási, intézményi és egyéb (nem haszonszerzésre irányuló tevékenységet folytató) igazgatási társulásokat is. A meghatározás szerint a helyi önkormányzatok nem tartoznak a helyi önkormányzati költségvetési szervek közé. Ugyanakkor a Kbt. 96. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján megalkotott Ör. 2. § (1) bekezdés a), valamint 3. § (1) bekezdés a) pontjai a helyi önkormányzatok közbeszerzési vonatkozásában is tartalmaznak rendelkezéseket.

Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése előírja, hogy „a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal”. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése pedig megállapítja, hogy „a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot”.

Az Ötv. 16. § (1) bekezdésére figyelemmel a közbeszerzési eljárás nem helyi társadalmi viszony, hanem a törvény által szabályozott társadalmi viszony, minősül. E tárgyban tehát a helyi önkormányzat képviselő-testülete csak a törvényi felhatalmazás keretein belül jogosult rendelet alkotására. Az Ör. kifogásolt rendelkezései azonban a törvényi felhatalmazáson túlterjeszkednek, ezért sértik az Ötv. 16. § (1) bekezdésében foglaltakat. Ennélfogva pedig ellentétesek az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével. Ezért az Alkotmánybíróság az Ör. 2. § (1) bekezdés a), valamint 3. § (1) bekezdés a) pontjait megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor rámutat arra, hogy a Kbt. 1. §-a értelmében e törvény hatálya alá tartoznak — többek között — a helyi önkormányzatok 2. § (1) bekezdése szerinti beszerzései. Ezért az Ör. fenti rendelkezéseinek a megsemmisítése semmiképpen sem jelenti azt, hogy a helyi önkormányzatok beszerzéseire vonatkozó jogi szabályozás megszűnik. Éppen ellenkezőleg, az Ör. kifogásolt rendelkezéseinek megsemmisítése következtében vált egyértelművé, hogy a helyi önkormányzatok közbeszerzéseire törvényi szintű (Kbt.) szabályok vonatkoznak, és nem a helyi önkormányzat rendelete.

2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az Ör. 4. §-ában foglalt rendelkezéseknek a Kbt.-vel való összefüggését vizsgálta. Az Ör. 4. § (1) bekezdése alapján: „az ajánlatkérő az ajánlatok elbírálására köteles legalább héttagú szakértői bizottság felállításáról gondoskodni. Az Ör. 4. § (2) bekezdése meghatározza továbbá azt is, hogy kik lehetnek a bizottság tagjai. Az Ör. 4. § (1) és (2) bekezdé-

seiben foglaltak törvényi szintű szabályozását ugyanakkor a Kbt. 31. § (3) bekezdése rögzíti, amely szerint: „Az ajánlatkérő az ajánlatok elbírálására legalább háromtagú bizottságot hoz létre, amely szakvélemény készítésével segíti az ajánlatkérő nevében a közbeszerzési eljárást lezáró határozatot meghozó személy döntését”. A Kbt. 96. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás pedig csak a törvényben nem szabályozott körben teszi lehetővé a helyi önkormányzatok részére a rendeleti szabályozást. Mindezek alapján a kifogásolt rendelkezések ellentétesek a Kbt. hivatkozott rendelkezéseivel. Ennélfogva az Ör. 4. § (1) és (2) bekezdései — tekintettel az 1. pontban kifejtettekre — sértik az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését.

Ugyanakkor az Ör. 4. § (3) bekezdése a Kbt. által nem szabályozott, a közbeszerzési eljárásra vonatkozó rendelkezést tartalmaz. Ezért ez önmagában nem ellentétes a Kbt.-nek az indítványozó által megjelölt rendelkezéseivel, és így az Alkotmány 44/A. §-ával sem. Mivel azonban az Ör. 4. § (3) bekezdése az első két bekezdés nélkül önmagában értelmezhetetlen, ezért az az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonság követelményével ellentétes.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybírórság az Ör. 4. §-át is megsemmisítette.

3. A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybírórságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírórsági ügyszám: 278/H/2000.

Az Alkotmánybírórság 36/2001. (VII. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybírórság állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybírórság megállapítja, hogy az Országos Közigazgatási Vizsgabizottságnak a közigazgatási

szakvizsga és a pedagógus-szakvizsga viszonyáról szóló, a Magyar Közlöny 2000/3. számában megjelent tájékoztatójának kiadása alkotmányellenes, ahhoz joghatás nem fűződik, annak semmiféle jogi kötelező ereje nincs.

2. Az Alkotmánybírórság az Országos Közigazgatási Vizsgabizottságnak a közigazgatási szakvizsga és a pedagógus-szakvizsga viszonyáról szóló, a Magyar Közlöny 2000/3. számában megjelent tájékoztatójának megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

3. Az Alkotmánybírórság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó az Országos Közigazgatási Vizsgabizottságnak (a továbbiakban: OKV) a közigazgatási szakvizsga és a pedagógus-szakvizsga viszonyáról szóló, a Magyar Közlöny 2000/3. számában megjelent tájékoztatója (a továbbiakban: Tájékoztató) alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybírórságtól.

Indokolása szerint a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kot.) 128. § (8) bekezdése a pedagógus-szakvizsgával kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz. Pedagógus-szakvizsga a pedagógus-szakvizsga képesítési követelményeiről szóló 41/1999. (X. 13.) OM rendeletben foglalt követelmények teljesítésével szerzhető. Ezzel egyenértékű az oktatási miniszter által a szakvizsgával egyenértékűnek minősített egyes szakirányú továbbképzési szakok teljesítése, illetve a tudományos fokozat vagy doktori cím megszerzése. Egyes pedagógusok azonban nem oktatási tevékenységet végeznek, hanem a közoktatással összefüggő irányítási feladatokat látnak köztisztviselői jogviszonyban. A Kot. 128. § (8) bekezdése rájuk nézve tartalmaz kedvezményes rendelkezést. Eszerint a munkáltató a köztisztviselőként a közoktatással összefüggő irányítási feladatot ellátó pedagógust — amennyiben pedagógus-szakvizsgával rendelkezik — köteles úgy besorolni, mintha köztisztviselői szakvizsgával rendelkezne.

Az OKV Elnökségének a Tájékoztatóban kifejtett állásfoglalása szerint csak az teljesítette a közigazgatási szakvizsgára vonatkozó előírást, aki a pedagógus-szakvizsgát ténylegesen le is tette.

Az indítványozó álláspontja szerint a tájékoztató ténylegesen a Belügyminisztérium jogi irányítását tartal-

mazó jogértelmezés, függetlenül attól, hogy nem a Belügyminisztérium, hanem az OKV elnöke bocsátotta ki.

Az indítványozó meglátása szerint a Tájékoztató kiadása sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság részét képező jogbiztonságot. Ennek alátámasztásául hivatkozott a 60/1992. (IV. 2.) AB határozatra.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

2. A Kot.-nak az indítványozó által hivatkozott rendelkezése:

„128. § (8) Azt a közalkalmazott pedagógust, akinek nincs pedagógus-szakvizsgálója, az iskolai végzettsége és szakképzettsége alapján kell besorolni. Azt a közalkalmazott pedagógust pedig, aki pedagógus-szakvizsgálóval rendelkezik, az ezt igazoló oklevél bemutatását követő év első munkanapjától kezdődően a pedagógus-szakvizsga alapján kell besorolni. A pedagógus-szakvizsgálóval egyenértékű a munkakör ellátásához szükséges végzettség és szakképzettség mellett az egyetemi vagy főiskolai szakirányú továbbképzésben szerzett — jogszabályban meghatározott — szakképzettség. A pedagógus-szakvizsgálóval egyenértékű, továbbá a munkakör ellátásához szükséges végzettséghez és szakképzettséghez kapcsolódó szakterületen szerzett tudományos fokozat, valamint a doktori cselekmény alapján szerzett doktori cím. Teljesítette a közigazgatási szakvizsgálóra vonatkozó előírást az, aki pedagógus-szakvizsgálóval rendelkezik, feltéve, hogy köztisztviselőként a közoktatással összefüggő irányítási feladatot lát el.”

3. Az indítvánnyal érintett Tájékoztató szövege:

„A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 128. §-ának (8) bekezdését az 1999. évi LXVIII. törvény módosította, egy mondatral kiegészítette.

A bekezdés 1999. szeptember 1-jétől hatályos új szövege:

„(8) Azt a közalkalmazott pedagógust, akinek nincs pedagógus-szakvizsgálója, az iskolai végzettsége és szakképzettsége alapján kell besorolni. Azt a közalkalmazott pedagógust pedig, aki pedagógus-szakvizsgálóval rendelkezik, az ezt igazoló oklevél bemutatását követő év első munkanapjától kezdődően a pedagógus-szakvizsga alapján kell besorolni. A pedagógus-szakvizsgálóval egyenértékű a munkakör ellátásához szükséges végzettség és szakképzettség mellett az egyetemi vagy főiskolai szakirányú továbbképzésben szerzett — jogszabályban meghatározott — szak-

képzettség. A pedagógus-szakvizsgálóval egyenértékű, továbbá a munkakör ellátásához szükséges végzettséghez és szakképzettséghez kapcsolódó szakterületen szerzett tudományos fokozat, valamint a doktori cselekmény alapján szerzett doktori cím. Teljesítette a közigazgatási szakvizsgálóra vonatkozó előírást az, aki pedagógus-szakvizsgálóval rendelkezik, feltéve, hogy köztisztviselőként a közoktatással összefüggő irányítási feladatot lát el.”

A bekezdés utolsó mondata jogszabály-értelmezési problémákat vetett fel egyes közigazgatási szerveknél abban a tekintetben, hogy a pedagógus-szakvizsgálóval egyenértékű különböző képesítések, tudományos fokozatok és doktori címek egyenértékűek-e a közigazgatási szakvizsgálóval. Ezért az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság (OKV) Elnöksége 1999. december 17-i ülésén megtárgyalta e problémát, s a Belügyminisztérium szakmai álláspontját megerősítve, az alábbi állásfoglalást fogadta el:

„Az idézett rendelkezés alapján csak az teljesítette a közigazgatási szakvizsgálóra vonatkozó előírást, aki a pedagógus-szakvizsgálót ténylegesen le is tette. A közoktatási törvény 128. § (8) bekezdés utolsó mondata ugyanis a pedagógus-szakvizsgálóval a közalkalmazotti munkakörökben egyenértékű különböző képesítések, fokozatok, címek egyenértékűségét a köztisztviselői munkakörökre nem mondja ki, így azok a közoktatás irányítási feladatot ellátó köztisztviselők esetében nem tekinthetők egyenértékűnek a közigazgatási szakvizsgálóval. A szakvizsga alól tehát mentesítést nem adnak, illetve azok alapján közigazgatási szakvizsgapótlék nem fizethető.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság a 60/1992. (XI. 17.) AB határozatában elvi élel megállapította, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) garanciális szabályainak mellőzésével hozott minisztériumi és egyéb központi állami szervektől származó, jogi iránymutatást tartalmazó leiratok, körlevelek, útmutatók, iránymutatások, állásfoglalások és egyéb informális jogértelmezések kiadása és az ezekkel való irányítás gyakorlata alkotmányellenes, mivel sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság alkotmányos követelményét. Az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatának indokolásában azt is kifejtette, hogy az ilyen informális jogértelmezések „jogbizonytalanságot teremtenek, kiszámíthatatlanná teszik a jogalanyok, a jogalkalmazó szervek magatartását. Bár a bennük foglalt jogértelmezésnek, jogalkalmazási szempontnak semmiféle jogi ereje, kötelező tartalma nincs, miután az államigazgatás központi szervei bocsátják ki, alkalmasak arra, hogy a címzettek meg-

vesszék, s a címzettek kötelező előírásként kövessék azokat. [...] A törvényben foglalt garanciális szabályok be nem tartásával alkotott, ilyen iránymutatások könnyen válhatnak a jogi szabályozást pótló, a jogszabályok érvényesülését lerontó irányítási eszközökké, s ez a jogállamiság követelményével összeegyeztethetetlen.” (ABH 1992, 175., 277.)

A Tájékoztató az OKV Elnökségének a Belügyminisztérium szakmai álláspontját megerősítő olyan állásfoglalását tartalmazza, amely a Kot. 128. § (8) bekezdésének értelmezésére vonatkozik. Mivel a Tájékoztató az államigazgatás központi szerveinek a törvény értelmezésével kapcsolatos álláspontját teszi közzé, ezért alkalmas arra, hogy a címzettek megtevéssze, s a címzettek kötelező előírásként kövessék azt. A Tájékoztatóban foglalt informális jogértelmezés kiadása és azon keresztül az irányítás gyakorlása azonban sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság alkotmányos követelményét. Így az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Tájékoztató kiadása alkotmányellenes volt.

Az alkotmánybírói vizsgálatnak nem volt tárgya a Kot. érintett rendelkezésének értelmezése. Ez a feladat a jogalkalmazókra, végső soron a bíróságokra hárul. A Tájékoztató kiadása éppen azért volt alkotmányellenes, mert egyfajta „pszeudo” normát alkotva ebbe a jogértelmezési folyamatba avatkozott be.

2. A Tájékoztató jellegével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a Tájékoztató nem minősül az állami irányítás egyéb jogi eszközének. A Jat. 55. § (1) bekezdése értelmében jogi iránymutatásnak — és így az állami irányítás egyéb jogi eszközének — tekintendő a miniszter és az országos hatáskörű szerv vezetője által kiadott tájékoztató. A Jat. 55. § (3) bekezdése szerint a tájékoztató olyan tény és adatot közöl, amelyet a jogszabály végrehajtásáért felelős szervnek a feladata teljesítéséhez ismernie kell.

A Tájékoztató azonban nem a jogszabály végrehajtásához szükséges tény vagy adatot közöl, hanem az OKV Elnökségének a Kot. értelmezésére vonatkozó állásfoglalását tartalmazza. Továbbá megállapítható, hogy bár a Tájékoztatóban kifejtett állásfoglalás egybevág a Belügyminisztérium szakmai álláspontjával, azonban a Tájékoztatót nem a belügyminiszter, hanem az OKV elnöke adta ki. Az OKV pedig nem országos hatáskörű szerv. A Tájékoztató tehát formai szempontból nem tekinthető az állami irányítás egyéb jogi eszközének.

Ebből pedig az következik, hogy a Tájékoztató megsemmisítésére az Alkotmánybíróságnak az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. §-a értelmében nincs hatásköre. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Tájé-

koztató megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasította.

3. A határozatnak a Magyar Közönyben történő közzétételére a rendelkező rész 1. pontjára tekintettel került sor.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: 965/B/2000.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 80/2001. (VII. 11.) KE határozata

politikai államtitkár kinevezéséről

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 19. §-a alapján, a miniszterelnök javaslatára

Benyhe Istvánt

az Egészségügyi Minisztérium politikai államtitkárává

— 2001. augusztus 1-jei hatállyal —

kinevezem.

Budapest, 2001. július 5.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Miniszterelnöki Hivatal

k ö z l e m é n y e

a 2000. december 31-ig közzétett és 2001. július 2-án még hatályos ezres kormányhatározatok jegyzékéről

A Miniszterelnöki Hivatal az alábbiakban közzéteszi a 2000. december 31-ig közzétett és 2001. július 2-án még hatályos ezres kormányhatározatok jegyzékét:

1011/1958. (III. 18.) Korm. h. a Budapesten működő diplomáciai testület tagjainak lakásbérleti jogviszonyával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről

1017/1961. (IX. 14.) Korm. h. Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság felállításáról

1016/1965. (V. 1.) Korm. h. a Dunakanyar regionális tervének jóváhagyásáról

1018/1965. (VI. 20.) Korm. h. „Életmentő Emlékérem” kitüntető jelvény alapításáról

1025/1967. (VIII. 8.) Korm. h. a Kambodzsa területi sérthetlenségéről szóló kormánynyilatkozatról

1015/1971. (IV. 29.) Korm. h. az „Életmentő Emlékérem” kitüntető jelvény alapításáról szóló kormányhatározat módosításáról

1043/1972. (XI. 9.) MT h. Országos Műszaki Múzeum létesítéséről

1038/1973. (IX. 30.) MT h. a „Nemzeti Park” elnevezés használatáról

1020/1974. (V. 14.) MT h. az 1974. évi I. törvény végrehajtásáról

1051/1974. (X. 3.) MT h. Borsod-Abaúj-Zemplén megye és Szabolcs-Szatmár megye közös határvonalának módosításáról

1053/1974. (X. 17.) MT h. a külkereskedelemről szóló 1974. évi III. törvény végrehajtásáról

1050/1977. (XII. 21.) MT h. a vízirendészeti feladatok ellátásáról

1010/1980. (V. 23.) MT h. a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár országos múzeummá nyilvánításáról

1026/1981. (IX. 26.) MT h. Somogy és Zala megyék közötti területrész átcsatolásáról

1027/1986. (V. 22.) MT h. a budapesti agglomeráció regionális rendezési tervének jóváhagyásáról

1027/1988. (IV. 15.) MT h. a Sopron—Kőszegalja üdülőkörzet hosszú távú fejlesztési programjáról és regionális rendezési tervéről

1116/1989. (VIII. 24.) MT h. a Mátra—Bükk üdülőkörzet hosszú távú fejlesztési programjáról és regionális rendezési tervéről

1015/1990. (I. 31.) MT h. a PRO CULTURA HUNGARIAE Alapítvány jóváhagyásáról

1037/1990. (II. 28.) MT h. Magyarfalva község nevének Harka helynévre változtatásáról

1046/1990. (III. 21.) MT h. az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség elnöke által kiadott utasítások, szabályzatok hatályban maradásáról

1046/1990. (XI. 2.) Korm. h. a volt munkásórság egyes ingatlanainak hasznosításáról

1056/1990. (XI. 28.) Korm. h. a volt munkásórság egyes ingatlanainak hasznosításáról szóló 1071/1990. (IV. 27.) MT határozat módosításáról

1066/1990. (IV. 9.) MT h. a Velencei-tavi üdülőkörzet hosszú távú központi fejlesztési programjáról és regionális rendezési tervéről

1007/1991. (II. 9.) Korm. h. a Teleki László Alapítvány létrehozásáról

1011/1991. (II. 28.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról

1023/1991. (V. 25.) Korm. h. a szovjet csapatkivonás kapcsán megüresedett egyes ingatlanok hasznosításáról

1026/1991. (VI. 15.) Korm. h. a Teleki László Alapítvány létrehozásáról szóló 1007/1991. (II. 9.) Korm. határozat módosításáról

1030/1991. (VI. 30.) Korm. h. a volt Munkásórság egyes ingatlanainak hasznosításáról

1032/1991. (VII. 9.) Korm. h. a szovjet csapatkivonás kapcsán megüresedett egyes ingatlanok hasznosításáról

1045/1991. (IX. 12.) Korm. h. az „OPEION” Alapítvány alapító vagyonához való hozzájárulásról

1049/1991. (X. 29.) Korm. h. az Európai Szociális Kartával kapcsolatos egyes feladatokkal foglalkozó Tárcaközi Bizottság felállításáról

1055/1991. (XI. 26.) Korm. h. a szovjet csapatkivonás során megüresedett Debrecen, Sámson úti „Esze Tamás” laktanya hasznosításáról

1058/1991. (XII. 4.) Korm. h. a szovjet csapatkivonás során megüresedett egyes ingatlanok hasznosításáról

1061/1991. (XII. 14.) Korm. h. az ipari formatervezési és az ergonómiai tevékenység állami támogatásának összehangolásáról és szervezetének korszerűsítéséről

1066/1991. (XII. 24.) Korm. h. a Külügyminisztériumnak a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről New Yorkban, 1965. december 21-én elfogadott Nemzetközi Egyezmény alapján felállított Bizottsággal való kapcsolattartásra történő kijelöléséről

1068/1991. (XII. 26.) Korm. h. a pécsi 25 emeletes magasházzal kapcsolatos állami kötelezettségek rendezéséről

1071/1991. (XII. 27.) Korm. h. a teendőkről a munkavédelem területén

1006/1992. (I. 20.) Korm. h. a Budapest XV., Őrjázat utca 1—3. szám alatti volt szovjet Katonai Kórház tulajdonba adásáról

1034/1992. (VII. 1.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről

1040/1992. (VII. 29.) Korm. h. az országos hatáskörű államigazgatási szervek irányításáról és felügyeletéről

1047/1992. (IX. 10.) Korm. h. a Szabadságharcosokért Alapítvány létrehozásáról

1057/1992. (X. 9.) Korm. h. a HUNGÁRIA Televízió Alapítvány létrehozásáról

1066/1992. (XII. 11.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1005/1993. (I. 22.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1016/1993. (III. 3.) Korm. h. egyes kormányhatározatok módosításáról

1027/1993. (IV. 22.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1030/1993. (IV. 27.) Korm. h. a Szabadságharcosokért Alapítvány támogatásáról

1033/1993. (V. 6.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1034/1993. (V. 6.) Korm. h. a Magyar—Amerikai Közös Pénzügyi Alap alapítvánnyá történő átalakításáról

1036/1993. (V. 19.) Korm. h. a Kulturális Javak Visszaszolgáltatásának Bizottságáról

1039/1993. (V. 21.) Korm. h. a központi államigazgatási szervek informatikai fejlesztésének koordinálásáról

1049/1993. (VII. 1.) Korm. h. a Budapest XV., Őrjázat utca 1—3. szám alatti volt szovjet Katonai Kórház tulajdonba adásáról szóló 1006/1992. (I. 20.) Korm. határozat módosításáról

1057/1993. (VII. 29.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó

szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1059/1993. (VIII. 5.) Korm. h. a volt munkásörsei ingatlanok hasznosításáról

1060/1993. (VIII. 5.) Korm. h. egyes volt munkásörseleltesítmények oktatási-nevelési célú hasznosításáról

1069/1993. (XI. 3.) Korm. h. a volt munkásörsei ingatlanok hasznosításáról

1070/1993. (XI. 3.) Korm. h. a Hungária Televízió Alapítvány támogatásáról

1002/1994. (I. 7.) Korm. h. a Kincstári Vagyonkezelő Szervezet kezelésében lévő Szolnok, Városmajor utcai volt szovjet laktanya 8. számú legénységi épületének és a hozzá tartozó telekrésznek a Belügyminisztérium kezelésébe adásáról

1003/1994. (I. 7.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről kiadott 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1008/1994. (I. 28.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1011/1994. (II. 9.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről kiadott 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1015/1994. (III. 10.) Korm. h. a Zemplén-Abaúj térség földgázellátás megvalósításának pénzügyi feltételeiről

1018/1994. (III. 17.) Korm. h. a Teleki László Alapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1021/1994. (III. 25.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1027/1994. (IV. 16.) Korm. h. a Szabadságharcosokért Alapítvány létrehozásáról szóló 1047/1992. (IX. 10.) Korm. határozat módosításáról

1030/1994. (IV. 29.) Korm. h. a hosszú távú egészségfejlesztési politika alapelvei

1031/1994. (IV. 30.) Korm. h. a távlati népesedéspolitika alapelveiről

1032/1994. (V. 6.) Korm. h. a testnevelés és a sport megújításának koncepciójáról szóló 24/1993. (IV. 9.) OGY határozat végrehajtását szolgáló munkaprogramról

1033/1994. (V. 6.) Korm. h. a közbiztonság fejlesztésének feladatairól

1040/1994. (V. 31.) Korm. h. az Illyés Alapítvány 1993. évi tevékenységéről készült beszámoló elfogadásáról, az alapítvány Alapító Okiratának módosításáról, valamint a Kézfogás Alapítvány Illyés Alapítvánnyal, csatlakozás céljából történő egyesítésének célszerűségéről

1041/1994. (V. 31.) Korm. h. a nemzetgazdaság védelmi felkészítése tervezéséről és a védelmi célú tartalékolási tevékenység szabályozásáról

1047/1994. (VI. 24.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1050/1994. (VI. 29.) Korm. h. a volt munkásorségi ingatlanok hasznosításáról szóló 1059/1993. (VIII. 5.) Korm. határozat módosításáról

1075/1994. (VIII. 6.) Korm. h. a Magyar Energia Hivatalról

1088/1994. (IX. 20.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről

1093/1994. (X. 7.) Korm. h. az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok felelősségi és koordinációs rendjéről

1096/1994. (X. 28.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1098/1994. (XI. 2.) Korm. h. Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1101/1994. (XI. 2.) Korm. h. a magyar—OECD kapcsolatok koordinált fejlesztésére, valamint a magyar—OECD tagsági tárgyalásokra vonatkozó kormányzati feladatok koordinálására OECD Magyar Nemzeti Bizottság létrehozásáról

1103/1994. (XI. 10.) Korm. h. a minősített időszakra vonatkozó egyes igazságügyi jogszabálytervezetek jóváhagyásáról

1107/1994. (XI. 23.) Korm. h. a Kormány egészségügyi cselekvési programjáról

1113/1994. (XII. 7.) Korm. h. a gázszolgáltató részvénytársaságok privatizálásáról

1114/1994. (XII. 7.) Korm. h. a villamosenergia-ipari társaságok privatizálásáról

1116/1994. (XII. 9.) Korm. h. a Hadigondozottak Közalapítványa létrehozásáról

1118/1994. (XII. 14.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1006/1995. (I. 27.) Korm. h. a hosszú távú egészségfejlesztési politika alapelveiről szóló 1030/1994. (IV. 29.) Korm. határozat módosításáról

1007/1995. (I. 31.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1008/1995. (I. 31.) Korm. h. a fővárosi és a megyei jogú városok szennyvíztisztítási fejlesztéséhez nyújtandó támogatási arányokról

1009/1995. (II. 3.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság személyi összetételének megállapításáról szóló 1011/1991. (II. 28.) Korm. határozat módosításáról

1017/1995. (III. 8.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1018/1995. (III. 8.) Korm. h. a Budapesti Árutőzsde alapításának jóváhagyásáról

1020/1995. (III. 8.) Korm. h. az Illyés Alapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1021/1995. (III. 8.) Korm. h. a „Kézfogas” Egzisztencia-teremtő és Gazdálkodásélénkítő Alapítvány vagyonának azonos célú közalapítvány létrehozása céljából történt felajánlásának elfogadásáról és az Új Kézfogas Közalapítvány létrehozásáról

1026/1995. (III. 24.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány létrehozásáról

1030/1995. (IV. 13.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről és kabinetjeiről szóló határozatok módosításáról

1036/1995. (V. 4.) Korm. h. a Grassalkovich Kastély Közalapítvány Alapító Okiratának közzétételéről és az 1051/1993. (VII. 2.) Korm. határozat módosításáról

1038/1995. (V. 10.) Korm. h. az igazságügy-miniszter rendeletalkotási kötelezettsége alóli felmentésről

1045/1995. (VI. 9.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1047/1995. (VI. 17.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Alapító Okiratáról

1051/1995. (VI. 22.) Korm. h. az Észak-atlanti Szerződés részes államai és a Partnerség a Békéért más részt vevő államai között haderők jogállásáról szóló Megállapodás és Kiegészítő Jegyzőkönyv aláírásáról

1054/1995. (VI. 22.) Korm. h. a kormányzati munkában közreműködő tárcaközi bizottságok, bizottságok és tanácsok működésének vizsgálatáról

1059/1995. (VI. 29.) Korm. h. a Közoktatási Modernizációs Közalapítvány létrehozásáról

1063/1995. (VII. 6.) Korm. h. a villamosenergia-ipari társaságok privatizálásáról szóló 1114/1994. (XII. 7.) Korm. határozat módosításáról

1067/1995. (VII. 12.) Korm. h. az egyes volt munkásorlétesítmények oktatási-nevelési célú hasznosításáról szóló 1060/1993. (VIII. 5.) Korm. határozatban szereplő Budapest VI., Lendvay u. 17—19. szám alatti ingatlan elidegenítéséről

1068/1995. (VII. 12.) Korm. h. a Gandhi Közalapítvány létrehozásáról

1069/1995. (VII. 12.) Korm. h. az 1053/1993. (VII. 8.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről és a budavári Szent György tér helyreállítási programjának felülvizsgálatáról

1077/1995. (VIII. 24.) Korm. h. a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványról

1083/1995. (IX. 8.) Korm. h. az Emberi Jogok Magyar Központja Közalapítvány létrehozásáról

1093/1995. (IX. 29.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1096/1995. (X. 4.) Korm. h. a Külügyi Segélyezési Keret létrehozásáról

1105/1995. (XI. 1.) Korm. h. a területi államigazgatási szervezetek reformjának fő irányairól

1108/1995. (XI. 16.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1109/1995. (XI. 16.) Korm. h. az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok felelősségi és koordinálási rendjéről szóló 1093/1994. (X. 7.) Korm. határozat módosításáról

1111/1995. (XI. 22.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1114/1995. (XI. 24.) Korm. h. az 1995. évi elemi károk mérséklését célzó intézkedésekről

1115/1995. (XI. 29.) Korm. h. az 1114/1994. (XII. 7.) Korm. határozat, a 2220/1995. (VIII. 4.) Korm. határozat módosításáról és a villamosenergia-ipari privatizációval kapcsolatos egyes feladatokról

1116/1995. (XI. 30.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1121/1995. (XII. 7.) Korm. h. a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány alapításáról

1122/1995. (XII. 7.) Korm. h. a Szabadságharcosokért Alapítvány létrehozásáról szóló 1047/1992. (IX. 10.) Korm. határozat módosításáról

1124/1995. (XII. 7.) Korm. h. a gyalogsági aknák exportjának moratóriumáról

1131/1995. (XII. 27.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány létrehozásáról szóló 1026/1995. (III. 24.) Korm. határozat módosításáról

1133/1995. (XII. 27.) Korm. h. egyes térségi fejlesztési és felzárkóztatási programokról szóló kormányhatározatok módosításáról

1138/1995. (XII. 27.) Korm. h. a Nemzetközi Pető András Közalapítványról

1139/1995. (XII. 28.) Korm. h. a Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány létrehozásáról

1005/1996. (I. 31.) Korm. h. a Munkügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálatról

1007/1996. (II. 7.) Korm. h. a TEMPUS Közalapítvány létrehozásáról

1008/1996. (II. 7.) Korm. h. a Zánkai Gyermekek és Ifjúsági Centrum, Oktatási és Üdültetési Közhasznú Társaság alapításáról

1018/1996. (III. 5.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1069/1994. (VII. 29.) Korm. határozat, valamint a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1019/1996. (III. 13.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1026/1996. (III. 28.) Korm. h. Magyarország csatlakozásáról a Gazdasági Együttműködési Szervezethez (OECD)

1029/1996. (IV. 12.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Alapító Okiratáról szóló 1047/1995. (VI. 17.) Korm. határozat módosításáról

1035/1996. (IV. 24.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1037/1996. (IV. 24.) Korm. h. a Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben működő fejlesztési közalapítványokkal kapcsolatos további feladatokról

1041/1996. (V. 3.) Korm. h. a Külügyminisztérium Integrációs Államtitkárságának létrehozásával összefüggő kormányzati intézkedésekről

1049/1996. (V. 22.) Korm. h. a felsőoktatás fejlesztésének irányelveiről szóló 107/1995. (XI. 4.) OGY határozat végrehajtását szolgáló feladattervről és jogalkotási programról

1050/1996. (V. 22.) Korm. h. az 1053/1993. (VII. 8.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről és a budavári Szent György tér helyreállítási programjának felülvizsgálatáról szóló 1069/1995. (VII. 12.) Korm. határozat módosításáról

1057/1996. (V. 30.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Versenyeztetési Szabályzatának jóváhagyásáról

1062/1996. (VI. 4.) Korm. h. az államháztartási reform előkészítéséről

1068/1996. (VI. 21.) Korm. h. a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről

1080/1996. (VII. 23.) Korm. h. az egyházi jogi személyek által fenntartott nevelési-oktatási intézményekkel kötött közoktatási megállapodásokról

1081/1996. (VII. 23.) Korm. h. a Mező Ferenc Közalapítvány létrehozásáról

1090/1996. (VIII. 28.) Korm. h. a szovjet csapatkivonás során megüresedett egyes ingatlanok hasznosításáról szóló 1023/1991. (V. 25.) Korm. határozat módosításáról

1091/1996. (VIII. 28.) Korm. h. egyes ifjúságpolitikai feladatokkal kapcsolatos rendelkezések módosításáról

1093/1996. (VIII. 30.) Korm. h. az egészségügyi törvény főbb elveiről és az előkészítésével kapcsolatos feladatokról

1097/1996. (IX. 17.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Alapító Okiratáról szóló 1047/1995. (VI. 17.) Korm. határozat módosításáról szóló 1029/1996. (IV. 12.) Korm. határozat kiegészítéséről

1100/1996. (X. 2.) Korm. h. a közigazgatás reformjáról

1101/1996. (X. 2.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj adományozási szabályzatáról

1115/1996. (XII. 6.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékének kiegészítéséről

1116/1996. (XII. 6.) Korm. h. az Idősügyi Tanács létrehozásáról, az azzal kapcsolatos feladatokról

1118/1996. (XII. 11.) Korm. h. a Közoktatási Modernizációs Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1119/1996. (XII. 13.) Korm. h. az 1991. évi XXXII. törvény alapján az egyházak által igényelt, 1996-ban tárgyalt és rendezésre javasolt ingatlanokról

1120/1996. (XII. 17.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1121/1996. (XII. 17.) Korm. h. a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok technikai fejlesztéséről

1123/1996. (XII. 17.) Korm. h. az Emberi Jogok Magyar Központja Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1126/1996. (XII. 22.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1127/1996. (XII. 22.) Korm. h. az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány létrehozásáról

1131/1996. (XII. 23.) Korm. h. a villamosenergia-ipari társaságok privatizálásáról szóló egyes kormányhatározatok módosításáról

1133/1996. (XII. 26.) Korm. h. a Magyar Befektetési és Fejlesztési Bank Rt., valamint a Kreditanstalt für Wiederaufbau, Frankfurt am Main között infrastrukturális fejlesztésekre létrejött hitelszerződés hatálybalépéséhez szükséges kormányzati készfizető kezességvállalásról

1004/1997. (I. 17.) Korm. h. Budapest Főváros Általános Rendezési Tervével kapcsolatos állásfoglalásról

1006/1997. (I. 22.) Korm. h. a Zánkai Gyermekek és Ifjúsági Centrum, Oktatási és Üdültetési Közhasznú Társaság alapításáról szóló 1008/1996. (II. 7.) Korm. határozat módosításáról

1009/1997. (I. 31.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagjainak kinevezéséről

1022/1997. (II. 21.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1024/1997. (II. 21.) Korm. h. az egyes volt szovjet és nem értékesíthető ingatlanok térítésmentes önkormányzati tulajdonba adásáról

1026/1997. (III. 5.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1027/1997. (III. 5.) Korm. h. a Dél-Buda—Rákospalota metróvonal első szakaszának építéséről

1035/1997. (IV. 10.) Korm. h. a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítványról

1036/1997. (IV. 18.) Korm. h. a Hadigondozottak Közalapítványa létrehozásáról szóló 1116/1994. (XII. 9.) Korm. határozat módosításáról

1037/1997. (IV. 18.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1039/1997. (IV. 28.) Korm. h. az államháztartási reform előkészítéséről szóló 1062/1996. (VI. 4.) Korm. határozat módosításáról

1040/1997. (IV. 29.) Korm. h. a Postabank és Takarékpénztár Részvénytársaság helyzetének rendezéséről

1041/1997. (IV. 29.) Korm. h. a Postabank és Takarékpénztár Részvénytársaság követelésével kapcsolatos egyedi kezességvállalásról

1042/1997. (IV. 29.) Korm. h. a Balaton védelméhez szolgáló kutatások középtávú tervének jóváhagyásáról

1043/1997. (IV. 29.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1048/1997. (V. 13.) Korm. h. a kincstári vagyon értékesítésére vonatkozó versenyeztetési szabályzat jóváhagyásáról

1049/1997. (V. 13.) Korm. h. a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány Alapító Okirata módosításáról

1051/1997. (V. 16.) Korm. h. az Új Kézfogás Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1052/1997. (V. 21.) Korm. h. az alapítványokkal összefüggő kormányzati feladatokról

1054/1997. (V. 28.) Korm. h. a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről szóló 1068/1996. (VI. 21.) Korm. határozat módosításáról

1055/1997. (V. 28.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság 1047/1995. (VI. 17.) Korm. határozat mellékleteként kiadott Alapító Okiratának módosításáról

1058/1997. (V. 28.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság 1057/1996. (V. 30.) Korm. határozat mellékleteként kiadott Versenyeztetési Szabályzatának módosításáról

1061/1997. (V. 30.) Korm. h. a Gyorsindítású Gázturbina Programmal kapcsolatban megkötendő Garanciaegyezményről

1065/1997. (VI. 11.) Korm. h. a nehéz tehergépkocsik közlekedésének korlátozásával összefüggő feladatról

1069/1997. (VI. 28.) Korm. h. az EFTA—Magyar Szabadkereskedelmi Megállapodás módosításának jóváhagyásáról és kihirdetéséről

1072/1997. (VII. 4.) Korm. h. az „Arany János Közalapítvány a Tudományért” közalapítvány létrehozásáról

1075/1997. (VII. 11.) Korm. h. a hagyományos röntgengéppark és sugárterápiás eszközpark szakmai és pénzügyi programjáról

1078/1997. (VII. 17.) Korm. h. az Esély a Tanulásra Közalapítvány létrehozásáról

1080/1997. (VII. 17.) Korm. h. az agrártermelési integráció koncepciójáról

1081/1997. (VII. 17.) Korm. h. egyes légijárművek vámkedvezményéről

1082/1997. (VII. 18.) Korm. h. az ÁPV Rt. hozzárendelt vagyonába tartozó ingatlanok térítésmentes önkormányzati tulajdonba adásának második üteméről

1085/1997. (VII. 24.) Korm. h. az infrastruktúra-fejlesztés egyes elemeinek az európai integrációval összefüggő gyorsításáról

1088/1997. (VII. 29.) Korm. h. a természetes partfalakra vonatkozó veszélyelhárítási program végrehajtásával kapcsolatos intézkedésekről

1090/1997. (VII. 29.) Korm. h. a Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1091/1997. (VII. 29.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1092/1997. (VII. 29.) Korm. h. a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1096/1997. (IX. 19.) Korm. h. a volt Munkásórság egyes ingatlanainak hasznosításáról szóló 1030/1991. (VI. 30.) Korm. határozat módosításáról

1097/1997. (IX. 23.) Korm. h. az Országos Közbiztonsági és Bűnmegelőzési Közalapítvány létrehozásáról

1099/1997. (IX. 30.) Korm. h. a magyar közlekedéspolitikáról és a megvalósításához szükséges legfontosabb feladatokról szóló 68/1996. (VII. 9.) OGY határozat 2. pontjában foglaltak végrehajtásának intézkedési programjáról

1102/1997. (X. 3.) Korm. h. a MÁV Rt. középtávú működési feltételeiről

1103/1997. (X. 3.) Korm. h. az Illyés Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1105/1997. (X. 11.) Korm. h. a Budapest Bank Részvénytársaság privatizációs szerződéséből fakadó egyes kötelezettségek teljesítésének módjáról

1108/1997. (X. 11.) Korm. h. az Európai Unió Phare programja és az OECD-országok által Magyarországnak

juttatott segélyek kormányzati irányításának és koordinációjának új rendjével összefüggő egyes feladatokról

1109/1997. (X. 17.) Korm. h. a Magyarország Hírnevéért Díjadományozási szabályzatáról

1112/1997. (XI. 4.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság 1057/1996. (V. 30.) Korm. határozat mellékleteként kiadott Versenyeztetési Szabályzatának módosításáról

1113/1997. (XI. 12.) Korm. h. a Bős—Nagymaros Projekttel kapcsolatos magyar—szlovák tárgyalásokról

1116/1997. (XI. 14.) Korm. h. a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány” Alapító Okiratának módosításáról

1120/1997. (XI. 26.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1122/1997. (XII. 8.) Korm. h. az 1991. évi XXXII. törvény alapján az egyházak által igényelt, 1997-ben tárgyalt és rendezésre javasolt további ingatlanokról

1123/1997. (XII. 8.) Korm. h. az M5 autópálya koncessziós szerződésével összefüggő támogatott kedvezményes útdíjakról szóló szerződéshez kapcsolódó készfizető kezességi szerződés megkötéséről

1130/1997. (XII. 20.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1131/1997. (XII. 20.) Korm. h. a Középvállalkozói Hitelprogram 30 millió DEM összegű emelésével kapcsolatos kezességvállalásról

1133/1997. (XII. 21.) Korm. h. a központosított közbeszerzési eljárás körébe tartozó, népjóléti fejezeti szinten kiemelt termékekről

1134/1997. (XII. 22.) Korm. h. a Nemzetközi Pikler Emmi Közalapítvány létrehozásáról

1006/1998. (I. 23.) Korm. h. az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok felelősségi és koordinációs rendjéről szóló 1093/1994. (X. 7.) Korm. határozat módosításáról

1007/1998. (I. 23.) Korm. h. az idegenforgalom területi irányításának korszerűsítéséről

1008/1998. (I. 30.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Alapító Okiratáról szóló 1047/1995. (VI. 17.) Korm. határozat módosításáról

1009/1998. (I. 30.) Korm. h. a nemzetközi segélyprogramok végrehajtásának monitoring rendjéről

1010/1998. (I. 30.) Korm. h. a polgári védelmi szervezetek összlétszámának meghatározásáról

1012/1998. (II. 4.) Korm. h. az Informatikai és Technológiai Innovációs Park megvalósításáért új kormányzati felelő kijelöléséről

1021/1998. (II. 25.) Korm. h. a vasúti rekonstrukciós program finanszírozásának céljaira történő kölcsönfelvételhez kapcsolódó dokumentumok elfogadásáról

1022/1998. (III. 4.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Dél-Afrikai Köztársaság Kormánya között, Pretoriában, 1997. november 24-én aláírt tudományos és technológiai együttműködési Megállapodás jóváhagyásáról és kihirdetéséről

1025/1998. (III. 6.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1032/1998. (III. 27.) Korm. h. az IKARUS Járműgyártó Rt. tárgyalásos úton történő privatizációjáról

1039/1998. (III. 31.) Korm. h. a Kábítószerügyi Koordinációs Bizottság létrehozásáról

1041/1998. (III. 31.) Korm. h. a Nemzetközi Pikler Emmi Közalapítvány véglegesített Alapító Okiratának elfogadásáról

1042/1998. (IV. 1.) Korm. h. a sportszervezetek köztartozásainak rendezéséről

1043/1998. (IV. 3.) Korm. h. a MÁV Rt. német szövetségi hitelből történő motorkocsi-beszerzéséről

1044/1998. (IV. 3.) Korm. h. a Dunai Vízlépcsőrendszerrel kapcsolatban előírt hatásvizsgálatok elvégzéséről

1045/1998. (IV. 3.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1069/1994. (VII. 29.) Korm. határozat és a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1050/1998. (IV. 24.) Korm. h. a polgári jogi kodifikációról

1054/1998. (V. 6.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a közvetlen vasúti kapcsolat létesítéséről szóló egyezményről, valamint a kiemelt központi beruházás részbeni finanszírozásához szükséges hitel felvételéről

1061/1998. (V. 15.) Korm. h. a Nemzetközi Pető András Közalapítványról szóló 1138/1995. (XII. 27.) Korm. határozat módosításáról

1066/1998. (V. 20.) Korm. h. a Nitrokémia Rt. válságkezeléséről

1067/1998. (V. 20.) Korm. h. a Simontornyai Bőrgyár Rt. csődeljárásának eredményes befejezése érdekében szükséges tulajdonosi intézkedésekről

1070/1998. (V. 22.) Korm. h. a komáromi Monostori Erőd helyreállításának és hasznosításának programjáról

1071/1998. (V. 22.) Korm. h. a hírközléspolitikáról

1073/1998. (V. 27.) Korm. h. a borsodi acélipar reorganizációja befejezésével összefüggő intézkedésekről

1074/1998. (V. 27.) Korm. h. az Európai Összehasonlító Kisebbségkutató Közalapítvány, az Illyés Közalapítvány, a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány, a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Köz-

alapítvány, valamint az Új Kézfogás Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1077/1998. (VI. 3.) Korm. h. az Országos Közbiztonsági és Bűnmegelőzési Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1078/1998. (VI. 3.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1080/1998. (VI. 3.) Korm. h. a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1081/1998. (VI. 3.) Korm. h. a Teleki László Alapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1082/1998. (VI. 3.) Korm. h. az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány, a Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány, valamint a Nyitott Szakképzésért Közalapítvány alapító okiratainak módosításáról

1083/1998. (VI. 3.) Korm. h. a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1084/1998. (VI. 9.) Korm. h. a hadigondozottak közalapítványa létrehozásáról szóló 1116/1994. (XII. 9.) Korm. határozat módosításáról és kiegészítéséről

1085/1998. (VI. 9.) Korm. h. az Emberi Jogok Magyar Központja Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1086/1998. (VI. 11.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1087/1998. (VI. 16.) Korm. h. a Nemzeti Kataszteri Program finanszírozásához szükséges állami kezességvállalásról

1088/1998. (VI. 16.) Korm. h. a pártok támogatásának módosításáról

1089/1998. (VII. 15.) Korm. h. a Kormány megalakulásával összefüggő hatásköri intézkedésekről

1090/1998. (VII. 15.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról

1099/1998. (VII. 29.) Korm. h. államtitkári juttatások biztosításáról

1102/1998. (VII. 31.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Alapító Okiratának módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról

1105/1998. (VII. 31.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság új Igazgatóságának és elnök-vezérigazgatójának kinevezéséről

1106/1998. (VII. 31.) Korm. h. az ÁPV Rt. Felügyelő Bizottsága elnökének kinevezéséről

1108/1998. (VIII. 13.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről

1109/1998. (VIII. 15.) Korm. h. a Kormánynak a Budapesti Agglomeráció Fejlesztési Tanácsba és a Balaton Fejlesztési Tanácsba kinevezett képviselője felmentéséről

1110/1998. (VIII. 25.) Korm. h. a hágai Nemzetközi Bíróság Dunával kapcsolatos döntéséből adódó kormányzati feladatok koordinációjának felülvizsgálatáról

1111/1998. (IX. 9.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság új Igazgatósága további tagjainak kinevezéséről

1114/1998. (IX. 11.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Felügyelő Bizottsága tagjainak kinevezéséről

1115/1998. (IX. 18.) Korm. h. Magyarország ezeréves államiségének, valamint a kereszténység felvételének ezredik évfordulója megünneplésével kapcsolatos feladatokról

1116/1998. (IX. 18.) Korm. h. államtitkári juttatások biztosításáról

1117/1998. (IX. 18.) Korm. h. a Kormány által alapított közalapítványok és alapítványok kormányzati felelőseinek kijelöléséről

1118/1998. (IX. 25.) Korm. h. a kincstári vagyonért felelős miniszter kijelöléséről

1121/1998. (IX. 30.) Korm. h. a Közoktatási Modernizációs Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1122/1998. (IX. 30.) Korm. h. a volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény alapján felállított egyeztető bizottság elnökének megbízásáról

1125/1998. (IX. 30.) Korm. h. a Budapesti Agglomeráció Fejlesztési Tanácsba a Kormány képviselőjének kinevezéséről

1127/1998. (X. 2.) Korm. h. a millenniumi kormánybiztos kinevezéséről

1128/1998. (X. 6.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1108/1998. (VIII. 13.) Korm. határozat módosításáról

1129/1998. (X. 6.) Korm. h. egyes kormányhatározatok hatályon kívül helyezéséről

1130/1998. (X. 6.) Korm. h. a Miniszterelnöki Hivatal átalakításával összefüggő egyes kormányhatározatok felülvizsgálatáról és a további feladatokról

1131/1998. (X. 6.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1132/1998. (X. 9.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Felügyelő Bizottsága tagjának kinevezéséről

1133/1998. (X. 9.) Korm. h. a közigazgatás korszerűsítése kormánybiztosának felmentéséről

1134/1998. (X. 28.) Korm. h. egyes kormányhatározatok módosításáról

1136/1998. (X. 30.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1108/1998. (VIII. 13.) Korm. határozat módosításáról

1137/1998. (X. 30.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Felügyelő Bizottsága tagjának kinevezéséről

1138/1998. (X. 30.) Korm. h. a minisztériumokban kinevezhető helyettes államtitkárok számáraól

1143/1998. (XI. 13.) Korm. h. a hatósági áras energia-hordozók áremelésével összefüggő lakossági kompenzáció rendszeréről

1146/1998. (XI. 23.) Korm. h. a központi hőellátó berendezések társasházi tulajdonba adásáról

1147/1998. (XI. 23.) Korm. h. a Dél-Buda—Rákospalota metróvonal első szakasza megépítésével kapcsolatos kormányhatározatok hatályon kívül helyezéséről

1149/1998. (XI. 27.) Korm. h. a Magyarországon 1998. március 1-jétől ideiglenes menedéket élvező külföldiek helyzetének rendezéséről

1150/1998. (XI. 27.) Korm. h. a Hadigondozottak Közalapítványa létrehozásáról szóló 1116/1994. (XII. 9.) Korm. határozat módosításáról és kiegészítéséről

1151/1998. (XII. 1.) Korm. h. a millenniumi kormánybiztos tekintetében a munkáltatói jogkör gyakorlójának kijelöléséről, valamint államtitkári juttatások biztosításáról

1152/1998. (XII. 1.) Korm. h. a Magyar Millennium megünneplésének irányelveiről

1153/1998. (XII. 4.) Korm. h. államtitkári juttatások biztosításáról

1154/1998. (XII. 4.) Korm. h. az Európai Szociális Kartával kapcsolatos egyes feladatokkal foglalkozó Tárcaközi Bizottság felállításáról szóló 1049/1991. (X. 29.) Korm. határozat módosításáról

1155/1998. (XII. 9.) Korm. h. a Postabank Rt. és a Magyar Fejlesztési Bank Rt. helyzetének, valamint az önkormányzatokat megillető gázközművagyron rendezése érdekében szükséges állami intézkedésekről

1158/1998. (XII. 17.) Korm. h. a gázközművagyron önkormányzati tulajdonba adásával összefüggő további feladatokról

1159/1998. (XII. 17.) Korm. h. a Magyarországi Református Egyház, a Magyarországi Evangélikus Egyház, a Magyarországi Baptista Egyház, valamint a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye és a Kormány között megkötendő megállapodásokról

1160/1998. (XII. 17.) Korm. h. az 1991. évi XXXII. törvény alapján az egyházak által igényelt és rendezésre javasolt ingatlanról, valamint egyes kormányhatározatok módosításáról

1161/1998. (XII. 17.) Korm. h. a mikro-, kis- és középvállalkozások fejlesztésének középtávú stratégiájáról

1162/1998. (XII. 17.) Korm. h. a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítvány létrehozásáról

1163/1998. (XII. 19.) Korm. h. a falugazdász-hálózatról

1164/1998. (XII. 23.) Korm. h. az Illyés Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1165/1998. (XII. 29.) Korm. h. a Reorg-Apport Rt. által kibocsátandó kötvények tőkeösszegének és kamatainak megfizetéséhez nyújtott állami kezességvállalásról

1167/1998. (XII. 30.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1170/1998. (XII. 30.) Korm. h. az egyes hitelekre kötelezettségvállalásról és költségtérítés fizetéséről

1001/1999. (I. 1.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság Társadalomtudományi Albizottsága elnöke megbízatásának megszűnéséről

1002/1999. (I. 18.) Korm. h. a Nemzetközi Valutaalapban a Magyar Köztársaság kvótájának megemelésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról

1003/1999. (I. 18.) Korm. h. Magyarország együttműködő tagként való belépéséről a Meteorológiai Műholdak Hasznosításának Európai Szervezetébe (EUMETSAT)

1005/1999. (I. 18.) Korm. h. államtitkári juttatások biztosításáról

1007/1999. (I. 27.) Korm. h. az Európa Tanács Társadalomfejlesztési Alapja által a Magyar Fejlesztési Bank Rt. részére nyújtandó hitelhez kapcsolódó állami garanciavállalásról

1008/1999. (I. 29.) Korm. h. a tömeges buszbaleset áldozatai emlékére országos gyásznapi kinyilvánításáról

1009/1999. (I. 29.) Korm. h. a hágai Nemzetközi Bíróság 1997. szeptember 25-i döntésének végrehajtásával kapcsolatos magyar—szlovák tárgyalásokon képviselendő magyar álláspontokról és az ezzel összefüggő egyes teendőkről

1010/1999. (I. 29.) Korm. h. az ausztriai autóbusszbaleset áldozatai családjainak és sérültjeinek támogatásával összefüggő kormányzati feladatokról

1011/1999. (II. 1.) Korm. h. a minisztériumokban kinevezhető helyettes államtitkárok számáról szóló 1138/1998. (X. 30.) Korm. határozat módosításáról

1013/1999. (II. 1.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1014/1999. (II. 10.) Korm. h. a PHARE program végrehajtását szolgáló Központi Pénzügyi és Szerződéskezelő Egység és Nemzeti Alap létrehozásáról

1015/1999. (II. 10.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1016/1999. (II. 12.) Korm. h. a nemzeti és állami ünnepek, valamint kiemelkedő fontosságú rendezvények előkészítésének és lebonyolításának rendjéről

1017/1999. (II. 12.) Korm. h. a központi közigazgatási szerveknél a politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörök számának meghatározásáról

1019/1999. (II. 15.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság Társadalomtudományi Albizottsága elnökének kinevezéséről

1020/1999. (II. 24.) Korm. h. a Közép- és Kelet-Európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány létrehozásáról

1021/1999. (II. 24.) Korm. h. a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter rendeletalkotási kötelezettsége alóli felmentéséről

1022/1999. (II. 24.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagjának kinevezéséről

1023/1999. (II. 26.) Korm. h. a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1024/1999. (II. 26.) Korm. h. a Nyitott Szakképzésért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1026/1999. (III. 3.) Korm. h. az Európai Unió PHARE programja és az OECD országok által Magyarországnak juttatott segélyek kormányzati irányításának és koordinációjának új rendjével összefüggő egyes feladatokról szóló 1108/1997. (X. 11.) Korm. határozat módosításáról

1027/1999. (III. 3.) Korm. h. a horvátországi magyar települések újjáépítésének támogatásáról

1028/1999. (III. 18.) Korm. h. az Új Kézfogás Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1030/1999. (III. 26.) Korm. h. a Kormány által alapított közalapítványok működésének áttekintéséről

1031/1999. (III. 26.) Korm. h. a közmunkaprogramok működtetéséről

1034/1999. (III. 31.) Korm. h. az új Nemzeti Színház felépítésével kapcsolatos feladatok ellátásáról

1035/1999. (IV. 21.) Korm. h. az 1999. január 1. és 2002. december 31. közötti időszakra szóló középtávú terv a köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképzésről

1036/1999. (IV. 21.) Korm. h. a fogyasztóvédelmi politika koncepciójáról

1037/1999. (IV. 21.) Korm. h. a szakmai kamarák létesítésének kormányzati szempontjairól

1038/1999. (IV. 21.) Korm. h. a Balaton ökológiai állapotának védelmére és a vízminőség javítására vonatkozó intézkedési tervről szóló 1068/1996. (VI. 21.) Korm. határozat módosításáról

1039/1999. (IV. 21.) Korm. h. a Fogyatékosok Esélye Közalapítvány létrehozásáról

1040/1999. (IV. 28.) Korm. h. a Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány alapítói képviseléről és egyes PHARE segélyekből származó hitelforrások tulajdonjogának rendezéséről

1045/1999. (IV. 30.) Korm. h. a MÁV Rt. és a GySEV Rt. járműállománya felújítását szolgáló hitelfelvételhez szükséges egyedi kezességvállalásról

1046/1999. (V. 5.) Korm. h. a Magyar Katolikus Egyház javára 2011-ig rendezendő ingatlanok jegyzékének elfogadásáról, valamint az 1999. évben megoldásra javasolt ingatlanokról és egyes kormányhatározatok módosításáról

1047/1999. (V. 5.) Korm. h. a cigányság életkörülményeinek és társadalmi helyzetének javítására irányuló középtávú intézkedéscsomagról

1048/1999. (V. 5.) Korm. h. a Cigányügyi Tárcaközi Bizottság létrehozásáról

1049/1999. (V. 5.) Korm. h. a Formula—1 Világbajnokság Magyar Nagydíj megrendezésének feltételeiről

1051/1999. (V. 14.) Korm. h. az új Nemzeti Színház felépítésének kormánybiztosa kinevezéséről

1054/1999. (V. 21.) Korm. h. az árvízkárosult kárpátaljai magyar települések újjáépítésének támogatásáról

1056/1999. (V. 26.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyarországi Evangélikus Egyház között 1998. december 7-én létrejött Megállapodás közzétételéről

1057/1999. (V. 26.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyarországi Református Egyház között 1998. december 8-án létrejött Megállapodás közzétételéről

1058/1999. (V. 28.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége között 1998. október 1-jén létrejött Megállapodás közzétételéről

1059/1999. (V. 28.) Korm. h. a Nőképviselői Tanács létrehozásáról

1060/1999. (V. 28.) Korm. h. a Szociális Tanács átalakításáról

1061/1999. (V. 28.) Korm. h. a polgári jogi kodifikációról szóló 1050/1998. (IV. 24.) Korm. határozat módosításáról

1062/1999. (V. 31.) Korm. h. a PHARE 1999. évi Nemzeti Programjának prioritásairól és tárgyalási irányelveiről

1063/1999. (V. 31.) Korm. h. a Budapest II. kerület, Lövőház utcai ingatlan hasznosításáról

1064/1999. (V. 31.) Korm. h. a Sopron Megyei Jogú Város Erzsébet Kórháza rekonstrukciójához felvett hitel hitelezőváltásával összefüggő állami kezességvállalásról

1066/1999. (VI. 11.) Korm. h. az államigazgatási informatika koordinációjának továbbfejlesztéséről

1068/1999. (VI. 23.) Korm. h. az „Életmentő Emlékérem” kitüntető jelvény alapításáról szóló 1018/1965. (VI. 20.) Korm. határozat módosításáról

1069/1999. (VI. 23.) Korm. h. a Teleki László Alapítvány Alapító Okirata és az 1007/1991. (II. 9.) Korm. határozat módosításáról

1072/1999. (VII. 6.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1073/1999. (VII. 6.) Korm. h. a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1074/1999. (VII. 7.) Korm. h. a bűncselekmények áldozatai és hozzátartozóik védelme, káruk megtérülése, eny-

hítése érdekében teendő jogalkotási feladatokról és egyéb intézkedésekről

1075/1999. (VII. 7.) Korm. h. az Országos Bűnmegelőzési Tanácsról, valamint az 1097/1997. (IX. 23.) Korm. határozattal létrehozott Országos Közbiztonsági és Bűnmegelőzési Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1076/1999. (VII. 7.) Korm. h. a Tempus Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1077/1999. (VII. 7.) Korm. h. az egyházi kulturális örökség értékeinek rekonstrukciója és egyéb beruházások előirányzat-csoport 1999. évi központi költségvetési támogatás felosztásáról

1078/1999. (VII. 7.) Korm. h. a Budapesti Intermodális és Logisztikai Központ megvalósításához szükséges kölcsönfelvétellel összefüggő intézkedésekről

1079/1999. (VII. 7.) Korm. h. a határon túli magyarokkal kapcsolatos feladatok végrehajtását szolgáló szakértői bizottságok létrehozásáról

1081/1999. (VII. 7.) Korm. h. a közhivatalokban a munkavállalók részére nyújtható szolgáltatásokról

1082/1999. (VII. 16.) Korm. h. az ifjúsági és sportminiszter feladat- és hatáskörével összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról

1085/1999. (VII. 22.) Korm. h. a Szerencsejáték Felügyelet vezetőjének kinevezéséről

1086/1999. (VII. 22.) Korm. h. a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1090/1999. (VIII. 6.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Felügyelő Bizottsága tagjának kinevezéséről

1093/1999. (VIII. 24.) Korm. h. az M1/M15 autópálya projekt átstrukturálásával kapcsolatos hitelekéről és az ehhez kapcsolódó állami garancia vállalásával összefüggő intézkedésekről

1094/1999. (VIII. 26.) Korm. h. a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank által Budapest és Dunaujváros önkormányzatának szennyvízkezelési fejlesztéseik finanszírozása céljából nyújtandó kölcsönökhöz kapcsolódó garanciaegyezmények elfogadásáról

1096/1999. (VIII. 26.) Korm. h. a gázközművagyron önkormányzati tulajdonba adásával összefüggő további feladatokról szóló 1158/1998. (XII. 17.) Korm. határozat módosításáról

1097/1999. (VIII. 26.) Korm. h. az új Nemzeti Színház felépítéséről

1098/1999. (VIII. 31.) Korm. h. a Közbeszerzések Tanácsa összetételével összefüggő intézkedésekről

1099/1999. (VIII. 31.) Korm. h. a Lakáspolitikai Tanácsadó Testület létrehozásáról

1100/1999. (IX. 3.) Korm. h. a lakáspolitikai főbb irányairól, valamint a lakástámogatási és finanszírozási rendszer átalakításáról

1102/1999. (IX. 30.) Korm. h. az Európai Szociális Chartával kapcsolatos egyes feladatokkal foglalkozó Tárcaközi Bizottság felállításáról szóló 1049/1991. (X. 29.) Korm. határozat módosításáról

1106/1999. (X. 8.) Korm. h. a tartós bentlakást nyújtó szociális intézmények működési feltételeinek biztosítása érdekében meghatározott feladatokról

1107/1999. (X. 8.) Korm. h. a 2010-ig terjedő energia-takarékossági és energiahatékonyság-növelési stratégiáról

1108/1999. (X. 13.) Korm. h. a Budapest II. kerület, Lövház utcai ingatlan hasznosításáról szóló 1063/1999. (V. 31.) Korm. határozat módosításáról

1109/1999. (X. 22.) Korm. h. a PHARE 2000. évi magyarországi programjának prioritásairól

1111/1999. (XI. 19.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1108/1998. (VIII. 13.) Korm. határozat, valamint a Gazdaságbiztonsági Tartalék kezeléséről szóló 2219/1998. (X. 6.) Korm. határozat módosításáról

1114/1999. (XI. 19.) Korm. h. a felsőoktatási beruházások kormánybiztosáról

1115/1999. (XI. 24.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagsági, illetve az Irodalmi Albizottság elnöki megbízatásának megszűnéséről

1116/1999. (XII. 6.) Korm. h. a Magyarországi Református Egyház, az Evangélikus Egyház, a Zsidó Hitközségek Szövetsége, a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye, a Baptista Egyház és az Unitárius Egyház javára 2011-ig rendezendő ingatlanok jegyzékének elfogadásáról

1117/1999. (XII. 6.) Korm. h. a Szabadságharcosokért Alapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1118/1999. (XII. 7.) Korm. h. a 2000. évi dátumváltással összefüggő kormányzati koordinációs feladatokhoz kapcsolódó ügyeleti rendszer kialakításáról

1119/1999. (XII. 7.) Korm. h. a Magyarország 2000 tanácskozásról és kapcsolódó rendezvényekről

1120/1999. (XII. 7.) Korm. h. az európai integrációval összefüggő kormányzati feladatok felelősségi és koordinációs rendjéről szóló 1003/1994. (X. 7.) Korm. határozat módosításáról

1121/1999. (XII. 7.) Korm. h. a Munkavédelmi Kutatási Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1122/1999. (XII. 8.) Korm. h. az Országos Közbiztonsági és Bünmegelőzési Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1123/1999. (XII. 13.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat kiegészítéséről

1124/1999. (XII. 13.) Korm. h. a Magyar Állam Tulajdonában és az Országos Reumatológiai és Fizioterápiás Intézet vagyonkezelésében lévő korábbi irgalmasrendi tulajdon visszaadásáról

1125/1999. (XII. 13.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról

1127/1999. (XII. 16.) Korm. h. a budavári Szent György térnek és a Várbazárnak a Millennium méltó megünnepléséhez kapcsolódó helyreállítási programjáról

1128/1999. (XII. 16.) Korm. h. az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1129/1999. (XII. 17.) Korm. h. a Nemzetközi Pető András Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1130/1999. (XII. 21.) Korm. h. a Millenniumi Kiállítás és Rendezvényközpont létrehozásával kapcsolatos feladatokról

1131/1999. (XII. 21.) Korm. h. a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1132/1999. (XII. 21.) Korm. h. az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Közalapítvány megszüntetéséről

1134/1999. (XII. 25.) Korm. h. a munka-felügyeleti rendszer egységes irányításáról

1135/1999. (XII. 26.) Korm. h. a Budapesti Intermodális Logisztikai Központ (BILK) részleges finanszírozásáról szóló kölcsönegyezmény elfogadásáról és megkötéséről

1136/1999. (XII. 26.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1137/1999. (XII. 26.) Korm. h. a forint valutakosárral szembeni árfolyamszintje 2000. évre megállapított havi leértékelési mértékéről

1139/1999. (XII. 26.) Korm. h. a Közbeszerzések Tanácsa egyes tagjainak lemondásáról és új tagok kijelöléséről

1140/1999. (XII. 26.) Korm. h. a Helyreállítási és Újjáépítési Tárcaközi Bizottság és a megyei bizottságok megszüntetéséről

1141/1999. (XII. 26.) Korm. h. az új Nemzeti Színház pontos helyszínének kijelöléséről

1142/1999. (XII. 30.) Korm. h. a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról

1143/1999. (XII. 30.) Korm. h. a központosított közbeszerzések elrendeléséről és az ezzel kapcsolatos egyéb rendelkezésekről

1145/1999. (XII. 30.) Korm. h. a regionális idegenforgalmi bizottságok titkárságainak megszüntetéséről

1146/1999. (XII. 30.) Korm. h. a minisztériumokban kinevezhető helyettes államtitkárok számáról szóló 1138/1998. (X. 30.) Korm. határozat módosításáról

1001/2000. (I. 7.) Korm. h. a Budapest Sportcsarnok újjáépítésére érkezett társadalmi felajánlásokról

1002/2000. (I. 10.) Korm. h. a felsőoktatási beruházások kormánybiztosának kinevezéséről

1003/2000. (I. 14.) Korm. h. a Nyíregyháza, Körte u. 7. szám alatti ingatlan tulajdoni helyzetének rendezéséről

1004/2000. (I. 14.) Korm. h. a lakáspolitikai főbb irányairól, valamint a lakástámogatási és finanszírozási rendszer átalakításáról szóló 1100/1999. (IX. 3.) Korm. határozat módosításáról

1005/2000. (I. 18.) Korm. h. a köztisztviselői előmeneteli rendszer közszolgálati életpályává történő átalakításának feladatairól

1006/2000. (I. 18.) Korm. h. a Kormány által alapított közalapítványok alapítói jogainak gyakorlásával kapcsolatos kormányzati feladatok meghatározásáról

1007/2000. (I. 18.) Korm. h. a Civil Koordinációs Tárcaközi Bizottság létrehozásáról

1008/2000. (I. 18.) Korm. h. a külgazdaság-politika irányításáról és a külgazdasági tevékenység irányításával kapcsolatos egyes feladatok ellátásáról

1010/2000. (II. 2.) Korm. h. a Lakáspolitikai Tanácsadó Testület létrehozásáról szóló 1099/1999. (VIII. 31.) Korm. határozat módosításáról

1012/2000. (II. 11.) Korm. h. a gazdasági kamarai törvény végrehajtását felügyelő kormánybiztos kinevezéséről

1014/2000. (II. 16.) Korm. h. az Országos Bűnmegelőzési Tanács Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról

1015/2000. (II. 16.) Korm. h. az „Esély a stabilitásra” Közalapítvány központi költségvetési támogatásáról

1016/2000. (II. 23.) Korm. h. tisztai kormánybiztos kinevezéséről

1017/2000. (II. 25.) Korm. h. a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról szóló 1142/1999. (XII. 30.) Korm. határozat módosításáról

1018/2000. (II. 25.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagsági, illetve a Társadalomtudományi Albizottság elnöki megbízatásának megszűnéséről

1020/2000. (III. 10.) Korm. h. a mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról, gazdahitel és minőségi termelést elősegítő programjáról

1021/2000. (III. 10.) Korm. h. a 2000. évi tavaszi és őszi gabonavetési hitelhez szükséges állami kezességvállalásról

1022/2000. (III. 14.) Korm. h. a Tisza és Szamos folyók cianid szennyeződéséből adódó kormányzati intézkedéseket koordináló kormánybiztos feladatairól

1023/2000. (III. 14.) Korm. h. a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról szóló 1142/1999. (XII. 30.) Korm. határozat módosításáról

1025/2000. (III. 31.) Korm. h. a kormányzati szervek elhelyezéséért felelős kormány meghatalmazott megbízásáról

1026/2000. (IV. 6.) Korm. h. a Budapest, V., Erzsébet téri beruházás befejezéséről

1027/2000. (IV. 7.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt. Felügyelő Bizottsága tagjának visszahívásáról és Igazgatósága új tagjának kinevezéséről

1028/2000. (IV. 7.) Korm. h. a Fogyatékosok Esélye Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1029/2000. (IV. 7.) Korm. h. a Kossuth- és Széchenyi-díj adományozási szabályzatáról szóló 1101/1996. (X. 2.) Korm. határozat módosításáról

1030/2000. (IV. 7.) Korm. h. az agrárhitelhez kapcsolódó kezességvállalás felhasználásáról szóló 1065/1999. (VI. 11.) Korm. határozat és a tartósítóipar likviditási problémáinak megoldásáról szóló 1095/1999. (VIII. 26.) Korm. határozat módosításáról

1031/2000. (IV. 7.) Korm. h. az „Energia Központ” Energaiahatékonysági, Környezetvédelmi és Energia Információs Ügynökség Kht. létrehozásáról, valamint az 1107/1999. (X. 8.) Korm. határozat végrehajtásáról

1032/2000. (IV. 7.) Korm. h. a Zánkai Gyermekek és Ifjúsági Centrum Oktatási és Üdültetési Közhasznú Társaság alapító okiratának módosításáról

1033/2000. (IV. 26.) Korm. h. a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1034/2000. (IV. 26.) Korm. h. a Budapest, II. kerület, Lövház utcai ingatlan millenniumi hasznosításához szükséges pénzügyi forrás biztosításáról

1035/2000. (V. 3.) Korm. h. a Magyar CERN (Európai Nukleáris Kutatási Szervezet) Bizottság elnökének felmentéséről és kinevezéséről

1036/2000. (V. 3.) Korm. h. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter kijelöléséről

1038/2000. (V. 5.) Korm. h. a Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégium, valamint a Tudományos Tanácsadó Testület létrehozásáról és működéséről

1041/2000. (V. 31.) Korm. h. a Kormány otthonteremtési koncepciójának megvalósításához szükséges további lépésekről

1042/2000. (V. 31.) Korm. h. a Budapest Sportcsarnok újjáépítésének beruházási tervéről

1043/2000. (V. 31.) Korm. h. a Nemzeti Kollégiumi Közalapítvány létrehozásáról

1045/2000. (V. 31.) Korm. h. informatikai kormánybiztos kinevezéséről

1046/2000. (VI. 8.) Korm. h. a polgári védelmi szervezetek összlétszámának meghatározásáról szóló 1010/1998. (I. 30.) Korm. határozat módosításáról

1048/2000. (VI. 15.) Korm. h. az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság főigazgatójának kinevezéséről

1049/2000. (VI. 22.) Korm. h. a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról szóló 1141/1999. (XII. 30.) Korm. határozat módosításáról

1050/2000. (VI. 23.) Korm. h. az államigazgatási informatika koordinációjának továbbfejlesztéséről szóló 1066/1999. (IV. 11.) Korm. határozat módosításáról

1051/2000. (VI. 28.) Korm. h. a kormányzati munkamegosztás megváltozásával összefüggő egyes feladatok ellátásáról

1052/2000. (VI. 28.) Korm. h. a közoktatás tankönyvellátásához a 2000. évben szükséges állami készítető kezességvállalásról

1053/2000. (VI. 28.) Korm. h. a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1054/2000. (VI. 30.) Korm. h. az országosan kiemelt termékekre vonatkozó állami normatívákról

1055/2000. (VII. 6.) Korm. h. az energiahordozók beszerzéséhez kapcsolódó állami kezességvállalásról

1056/2000. (VII. 6.) Korm. h. a mezőgazdasági termelők kibontakozási hitelkonstrukciójáról, gazdahitel és minőségi termelést elősegítő programjáról szóló 1020/2000. (III. 10.) Korm. határozat módosításáról

1057/2000. (VII. 6.) Korm. h. a Magyar Katolikus Egyház számára 2000. évben rendezésre javasolt ingatlanokról és az e célra elkülönített költségvetési keret felosztásáról

1058/2000. (VII. 11.) Korm. h. az 1999. november 22-e és 2000. május 19-e közötti belvíz és árvíz miatti védekezés költségeiről és a kárenyhítésről

1061/2000. (VII. 11.) Korm. h. az ISPA program koordinációjával kapcsolatos egyes feladatokról

1062/2000. (VII. 11.) Korm. h. a 2000. évi Energiatakarékosági Hitel Programról

1063/2000. (VII. 11.) Korm. h. a PHARE 2001. évi Nemzeti Programjának prioritásairól és tárgyalási irányelveiről

1064/2000. (VII. 26.) Korm. h. az ISPA program lebonyolításával kapcsolatos egyes feladatokról

1065/2000. (VIII. 3.) Korm. h. a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény részes államainak 2000. augusztus 31-én, New Yorkban sorra kerülő 11. ülésén való részvételről

1066/2000. (VIII. 9.) Korm. h. a gázközmű-vagyonnal összefüggő helyi önkormányzati igények rendezésével kapcsolatos előleg fizetéséről

1067/2000. (VIII. 9.) Korm. h. egyes kormányhatározatoknak a kormányzati munkamegosztás megváltozásával összefüggő módosításáról

1068/2000. (VIII. 9.) Korm. h. a dubrovniki Szent István koponyaereklje bemutatásához kapcsolódó kormányzati kezességvállalásról

1069/2000. (VIII. 18.) Korm. h. a Nemzeti Színház Részvénytársaság alapításával kapcsolatos intézkedésekről

1070/2000. (VIII. 31.) Korm. h. a légi közlekedéssel összefüggő vámkedvezményről

1071/2000. (VIII. 31.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Felügyelő Bizottsága új tagjának kinevezéséről

1072/2000. (VIII. 31.) Korm. h. a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsban a Kormányt képviselő tagok kijelöléséről

1073/2000. (VIII. 31.) Korm. h. a Kormány tudomány- és technológiapolitikájának megvalósítását szolgáló intézkedésekről

1075/2000. (IX. 13.) Korm. h. az elektronikus aláírásról szóló törvény szabályozási alapelveiről és az ezzel kapcsolatban szükséges intézkedésekről

1076/2000. (IX. 15.) Korm. h. a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1077/2000. (IX. 22.) Korm. h. az országosan kiemelt termékekre vonatkozó állami normatívákról

1078/2000. (IX. 22.) Korm. h. a Magyarországi Református Egyház számára 2000. évben rendezésre javasolt ingatlanokról és az e célra elkülönített költségvetési keret felosztásáról

1079/2000. (IX. 29.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya között a határmenti térségekben történő foglalkoztatásról szóló, Szombathelyen, 1997. március 26-án aláírt Egyezmény kiegészítéséről szóló Jegyzőkönyv létrehozásáról

1081/2000. (IX. 29.) Korm. h. a helyi önkormányzatok 2001. évi új címzett támogatásainak döntés-előkészítéséről

1082/2000. (X. 11.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Alapító Okiratának módosításáról

1083/2000. (X. 13.) Korm. h. a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1085/2000. (X. 30.) Korm. h. a fertődi Esterházy-kastély-együttes helyreállításáról és hasznosításáról

1086/2000. (X. 30.) Korm. h. a MÁV Rt., illetve a GySEV Rt. vontatójármű-állomány felújítását, beszerzését szolgáló hitelfelvételhez, valamint a MÁV Rt. 2000. évi működési feltételeinek biztosításához szükséges állami kötelezettségvállalásról

1087/2000. (X. 31.) Korm. h. a takarmánykukorica exportjának tilalmáról

1088/2000. (X. 31.) Korm. h. a Magyarországi Evangélikus Egyház, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, valamint a Magyar Katolikus Egyház férfi szerzetesrendek számára 2000. évben rendezésre javasolt ingatlanokról és az e célra elkülönített költségvetési keret felosztásáról

1089/2000. (XI. 8.) Korm. h. a szarvasmarha ágazat fejlesztéséhez nyújtott hitelek állami kezességvállalásáról szóló 1142/1999. (XII. 30.) Korm. határozat módosításáról

1090/2000. (XI. 14.) Korm. h. az Oktatási Minisztérium felügyelete alá tartozó közalapítványok alapító okiratainak egységes módosításáról

1091/2000. (XI. 22.) Korm. h. a Nemzeti Színház felépítésére közadakozásból befolyt összeg felhasználásáról

1092/2000. (XI. 22.) Korm. h. a Nemzeti Színház felépítésének finanszírozásához kapcsolódó kormányzati kezességvállalásról

1093/2000. (XI. 24.) Korm. h. a stabil vérkészítménytől HCV vírussal megfertőződött veleszületett vérzékenységekben szenvedő állampolgárok egységes állami kártalanításáról

1094/2000. (XI. 24.) Korm. h. a regionális jelentőségű Debrecen és Sármellék repülőterek fejlesztésének állami támogatásáról

1095/2000. (XI. 24.) Korm. h. a Nemzeti Programengedélyező tisztséget betöltő személyről

1096/2000. (XI. 29.) Korm. h. a gázközmű-vagyonnak összefüggő helyi önkormányzati igények rendezésével kapcsolatos előleg fizetéséről szóló 1066/2000. (VIII. 9.) Korm. határozat módosításáról

1097/2000. (XI. 29.) Korm. h. a 2001-ben felvehető államilag finanszírozott hallgatói összlétszámról

1098/2000. (XI. 29.) Korm. h. a IV. Magyarország 2000 tanácskozásáról és a Nyugati Magyar Tanács létrehozásáról

1099/2000. (XI. 29.) Korm. h. a kőolaj és kőolajtermékek stratégiai készletezéséről és azok beszerzéséhez kapcsolódó állami kezességvállalásról

1100/2000. (XI. 29.) Korm. h. a minisztériumokban kinevezhető helyettes államtitkárok számáról szóló 1138/1998. (X. 30.) Korm. határozat módosításáról

1101/2000. (XI. 29.) Korm. h. az 1999. november 22-e és 2000. május 19-e közötti belvíz és árvíz miatti védekezés költségeiről és a kárenyhítésről szóló 1058/2000. (VII. 11.) Korm. határozat módosításáról

1102/2000. (XI. 29.) Korm. h. az ÁPV Rt. új Belső Ellenőrzési Szabályzatának jóváhagyásáról

1103/2000. (XII. 8.) Korm. h. a 2000. évi várható ár alakulásáról és az árintézkedésekről szóló 1113/1999. (XI. 19.) Korm. határozat módosításáról

1105/2000. (XII. 8.) Korm. h. a hallgatói hitelrendszer elveiről és a bevezetés érdekében elvégzendő feladatokról

1106/2000. (XII. 8.) Korm. h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat módosításáról

1107/2000. (XII. 11.) Korm. h. a Nemzeti Kollégiumi Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1108/2000. (XII. 11.) Korm. h. a Befektető-védelmi Alap hitelfelvételéhez kapcsolódó állami kezességvállalásról

1109/2000. (XII. 21.) Korm. h. dr. Gógl Árpád kormány-meghatalmazott kinevezéséről

1110/2000. (XII. 23.) Korm. h. a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

1111/2000. (XII. 23.) Korm. h. a 2001. évi, határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezéséről

1112/2000. (XII. 27.) Korm. h. a Szent Korona ország-házi látogatásáról

1113/2000. (XII. 27.) Korm. h. a közigazgatási adat-vagyon-nyilvántartásról

1114/2000. (XII. 27.) Korm. h. az agrárhitelhez biztosított 65 Mrd Ft összegű kezességvállalási keret felhasználásáról

1115/2000. (XII. 27.) Korm. h. a Magyar Energia Hivatal szervezete, szervezeti és működési szabályzata jóváhagyásáról

1116/2000. (XII. 27.) Korm. h. a MÁV Rt. járműállomá-nyának felújítását, illetőleg a személyszállítási alapellátás működési feltételeit szolgáló hitelfelvételhez szükséges állami kötelezettségvállalásról

1117/2000. (XII. 28.) Korm. h. a Helyreállítási és Újjáépítési Tárcaközi Bizottság megszüntetéséről

A Bursa Hungarica Közalapítvány Alapító Okirata*

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: alapító) a Magyar Köztársaság Alkotmányának 70/F. §-ában, a Polgári Törvénykönyv 74/G. §-ának (1) bekezdése alapján, valamint a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 30. §-ának (1) bekezdésében, a 72. §-ának 1. pontja és a 144/1996. (IX. 17.) Korm. rendelet 3. §-ának (9) bekezdésében meghatározott állami közfeladat folyamatos biztosítása céljából, a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. és a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvényben foglalt rendelkezéseknek megfelelően közhasznú szervezetként

közalapítványt

hoz létre a következő feltételek szerint:

I. Alapító

A Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest V., Kossuth tér 1—3.). Az alapító képviselőjét az oktatási miniszter látja el, és gyakorolja — az alapító okirat módosításának kivételével — az alapítót megillető jogokat és kötelezettségeket, ideértve az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés értékelését is. A kuratórium és a felügyelő bizott-

* A közalapítványt a Fővárosi Bíróság a 16.Pk.60.463/2001/3. számú végzésével nyilvántartásba vette, egyben közhasznú szervezetté minősítette.

ság tagjait, az oktatási miniszter felkérése és előterjesztése alapján a Kormány bízta meg.

II. A közalapítvány neve

Bursa Hungarica Közalapítvány (a továbbiakban: közalapítvány).

III. A közalapítvány székhelye

1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 19—21.

IV. A közalapítvány jellege

A közalapítvány állami közfeladatot ellátó nyílt alapítvány, melyhez bárki csatlakozhat, közhasznú szolgáltatásai közül bárki részesülhet, a csatlakozás elfogadásáról a kuratórium dönt. Ennek során a kuratórium a csatlakozni kívánó szervezetről, intézményről vagy személyről rendelkezésre álló adatokat és — célhoz kötött felajánlások esetén — a megjelölt célt mérlegeli. Visszautasíthatja a felajánlást, ha annak célja eltér a közalapítvány céljaitól.

V. A közalapítvány célja, tevékenysége

A közalapítvány célja az állami és nem állami felsőoktatási intézményekben az Oktatási Minisztérium és az intézmények közötti megállapodás alapján az államilag finanszírozott első alapképzésben, első kiegészítő alapképzésben, első szakirányú továbbképzésben, valamint első akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzésben nappali tagozaton tanulmányokat folytató magyar állampolgárságú, valamint külön jogszabály vagy nemzetközi megállapodás alapján államilag finanszírozott képzésben részt vevő külföldi állampolgárságú hallgatók szociális támogatása. A szociális támogatás kizárólag a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj kiegészítésére szolgálhat, amelynek a feltételeit az Oktatási Miniszter rendeletben állapítja meg.

E célok eléréséhez a közalapítvány a következő tevékenységet végzi:

- támogatás nyújtása az V. pontban meghatározott célok elérése érdekében,
- a célok megvalósításához szükséges források felkutatása,
- a közalapítványtámogatói rendszerének kialakítása,
- pályáztatás, a pályázati feltételek meghatározása,
- a gazdasági élet szereplőinek bevonása a közalapítvány céljának támogatására.

A közalapítvány a közhasznú szervezet követelményei szerint végzi tevékenységét arra tekintettel, hogy céljai és feladatai az 1997. évi CLVI. törvény 26. §-a c) pontjának 2., 4. és 11. alpontja szerinti alábbi közhasznú tevékenységek:

- szociális tevékenység,

— nevelés és oktatás, képességfejlesztés és ismeretterjesztés,

— hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése.

VI. A közalapítvány időtartama

A közalapítvány határozatlan időtartamra jön létre.

VII. A közalapítvány vagyona

1. A közalapítvány induló vagyona 50 000 000 Ft, azaz ötvenmillió forint készpénz, amelyből 10 000 000 Ft, azaz tízmillió forint a törzsvagyont, amelyet a közalapítvány működési költségeinek fedezeteként sem használhat fel.

2. A közalapítványi vagyon egyéb forrásai

a) a mindenkori éves költségvetésről szóló törvényben meghatározott mértékű támogatás,

b) természetes személyek, jogi személyek vagy ezek jogi személyiség nélküli társaságainak önkéntes befizetései, adományai,

c) a személyi jövedelemadó alapítvány részére — törvényben meghatározottak szerint — felajánlott része,

d) az alapítvány vállalkozásaiból befolyt összeg,

e) a közalapítvány egyéb bevételei.

3. A közalapítvány a pályázati támogatásokat nyilvánosan, mindenki számára hozzáférhető módon, a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 15. §-ában meghatározott feltételek szerint nyújtja.

4. A támogatás odaítélésekor meg kell határozni a kedvezményezett elszámolási kötelezettségét, a támogatás felhasználásának rendjét, a közalapítvány folyamatos ellenőrzési jogát. Az elszámolásokkal szemben támasztott követelményeket az SZMSZ mellékletét képező vagyonkezelési szabályzat tartalmazza.

VIII. Gazdálkodás a vagyonnal

1. A közalapítvány éves pénzügyi tervet készít, amely alapján gazdálkodik. A pénzügyi terv hiányt nem tartalmazhat. Az éves tevékenységről készített beszámoló (mérleg) jóváhagyásával egyidejűleg a közalapítvány közhasznúsági jelentést is köteles készíteni, amely a beszámoló elfogadásával együtt, a kuratórium feladata. Az éves beszámoló elkészítésekor külön kell választani a vállalkozási és a közalapítványi célú tevékenység költségeit és bevételeit, valamint a közalapítvány működési költségeit.

2. A közalapítvány vagyonával az 1997. évi CLVI. törvényben és ezen okiratban foglaltak alapján gazdálkodhat. A gazdálkodása során elért eredményt nem oszthatja fel, azt a jelen alapító okiratban meghatározott tevékenységre fordítja. A közalapítvány gazdálkodásának, vagyonkezelé-

sének részletes szabályait a vagyronkezelési szabályzat határozza meg.

3. A közalapítvány vagyona — a törzsvagyon kivételével — teljes egészében felhasználható a közalapítványi célok elérésére. A közalapítvány működési költsége nem haladhatja meg az éves tervezett költségvetés kiadásainak 10%-os mértékét. Ez az összeg tartalmazza a kuratórium és a felügyelő bizottság tagjainak tiszteletdíját és költségterítését is.

4. A közalapítvány közhasznú céljainak megvalósítása érdekében — azt nem veszélyeztetve — vállalkozási tevékenységet is folytathat. Vállalkozásban csak korlátozott felelősséggel vehet részt. A közalapítvány a vállalkozási tevékenységre éves bevételének legfeljebb tizenöt százalékát fordíthatja. A közalapítvány befektetési tevékenységet a kuratórium által elfogadott befektetési szabályzat alapján folytathat.

5. A kuratórium minden évben február 28-áig köteles az alapítónak írásban beszámolni a közalapítvány előző évi működéséről, június hó 30-áig pedig vagyoni helyzetének és gazdálkodásának legfontosabb adatairól. Ha a közalapítvány gazdálkodása a rendeltetésszerű működést veszélyeztetné, az alapító részletes gazdálkodási terv bemutatását kérheti, abba megbízottja útján betekinthes. A közalapítvány irataiba a kuratórium és a felügyelő bizottság minden tagja korlátozás nélkül betekinthes.

6. A közalapítvány vagyonát hitel fedezetéül nem használhatja, hitelt nem vehet fel.

IX. A közalapítvány döntéshozó és kezelő szervezete

1. A közalapítvány kezelője és döntéshozó szerve a 7 tagú kuratórium.

2. A kuratórium elnökének és tagjainak megbízatása 2005. május 31-ig szól.

A kuratórium elnöke:

dr. Máder Béla

tagjai:

dr. Beck György

dr. Borbély Gábor

Fodor István

Nagy Attila

dr. Szendrő Péter

Wootsch Péter

A kuratóriumi tagok — az Oktatási Minisztérium képviseletét ellátó tagok kivételével — az alapító képviselőjével foglalkoztatási vagy egyéb érdekeltséget teremtő jogviszonyt nem létesíthetnek.

3. A kuratóriumi tagság megszűnik:

a) a határozott időtartam lejártával,

b) a tag lemondásával,

c) a tagnak a Ptk. szerint történő visszahívásával,

d) az alapítvány megszűnésével,

e) a tag halálával.

4. A kuratórium elnökének és tagjainak összeférhetetlenségére a Ptk. 74/C. §, illetőleg az 1997. évi CLVI. törvény 8. és 9. §-ainak rendelkezései az irányadóak. A kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont] élettársa a határozat alapján kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy bármilyen más előnyben részesül, illetve a megköthető jogügyletben egyébként érdekelt.

5. Nem minősül előnynek a közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által igénybe vehető nem pénzügyi szolgáltatás.

6. A Kuratórium tagjai tiszteletdíjban és költségterítésben is részesülhetnek, amelynek feltételeit, összegét és elszámolásának rendjét — az alapító képviseletében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával — a közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

X. A kuratórium elnökének feladatai

1. Irányítja a közalapítvány tevékenységét, működését.

2. Képviselet a közalapítványt.

3. Figyelemmel kíséri a pályázati támogatásokat.

4. Irányítja a szervezési munkát.

5. A közalapítvány tevékenységéről folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot.

6. Gondoskodik a közalapítvány éves beszámolójának és közhasznúsági jelentésének nyilvánosságra hozataláról.

7. Felügyeli a titkárság tevékenységét.

XI. Az elnök helyettesítésének módja

Az elnököt akadályoztatása esetén Fodor István tag helyettesíti. Ebben az esetben az elnököt helyettesítő (Fodor István) tagot teljeskörűen megilleti az elnök képviseleti joga. Az elnököt helyettesítő tagnak a helyettesítés időtartama alatt megtett intézkedéseiről az elnök és a kuratórium felé beszámolási kötelezettsége van.

XII. A kuratórium jogköre

A kuratórium jogkörébe tartozik a közalapítvány céljának megvalósításával összefüggő döntések meghozatala. Így különösen:

1. dönt a közalapítványhoz való csatlakozás feltételeiről és elfogadásáról, a közalapítvány részére nyújtott hozzájárulások elfogadásáról,

2. meghatározza a gazdálkodás irányát, kezeli a közalapítvány vagyonát, dönt a rendelkezésre álló vagyon felhasználásáról, a vállalkozásban való részvételről, szükség szerint a természetbeni adományok értékesítéséről és a

közalapítvány működési költségeire felhasználható összegről,

3. elfogadja az éves pénzügyi tervet, dönt a vállalkozási tevékenységről,

4. elfogadja a közalapítvány működéséről szóló éves beszámolót,

5. elfogadja — az éves beszámoló jóváhagyásával egyidejűleg, minősített szótöbbséggel — a közhasznúsági jelentést, (a közhasznúsági jelentésbe bárki betekinthez, illetve saját költségére abból másolatot készíthet),

6. elfogadja és módosítja a közalapítvány szervezeti és működési szabályzatát, vagyonekezelési szabályzatát, munkatervét, valamint a működéséről szóló éves beszámolót,

7. elfogadja a kuratórium feladat- és munkatervét,

8. meghatározza a rendelkezésére álló anyagi eszközök felhasználásának módját, feltételeit, pályázatokat ír ki és bírál el, dönt a közalapítványi támogatásokról,

9. az alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával kinevezi a titkárság vezetőjét, és gyakorolja felette a munkáltatói jogokat,

10. kijelöli a könyvvizsgálót, és dönt a megbízási díjról,

11. ellenőrzi a támogatás felhasználását.

XIII. A kuratórium működése

1. A kuratórium szükség szerint, de évente legalább négyszer tart ülést. A kuratóriumot az elnök hívja össze. A kuratórium akkor határozatképes, ha az ülésen legalább négy tagja jelen van, továbbá a jelen lévő tagok többsége nem áll az alapítóval függőségi, illetve közalkalmazotti jogviszonyban. Határozatképtelenség esetén a kuratórium ülést tizenöt napon belül változatlan napirenddel ismét össze kell hívni. Össze kell hívni a kuratóriumot, ha legalább két tagja vagy a felügyelő bizottság írásban kezdeményezi, a kezdeményezéstől számított 30 napon belül. A kuratórium ülése nyilvános.

2. A kuratórium határozatait nyílt szavazással, általában egyszerű szótöbbséggel hozza. Valamennyi kuratóriumi tag kétharmadának szótöbbsége szükséges a XII. 2., XII. 3., XII. 4., XII. 5. pontokban foglalt esetekben. Szavazategyenlőség esetén az ülés elnökének szavazata dönt.

A levezető elnök nem lehet az alapítóval függőségi jogviszonyban álló kuratóriumi tag. A kuratórium döntése alapján titkos szavazás is tartható.

3. A kuratórium ülést az elnök, akadályoztatása esetén az általa kijelölt vagy a helyettesítésével megbízott tag — a napirend megjelölésével, a rendelkezésre álló előterjesztések megküldésével — írásban hívja össze oly módon, hogy a meghívó legalább tizennégy nappal az ülés

napja előtt a kuratórium tagjaihoz megérkezzen. A kuratórium ülésére a felügyelő bizottság tagjait meg kell hívni.

4. A kuratórium üléseit az elnök, akadályoztatása esetén az általa kijelölt vagy a kuratórium által megbízott tag vezeti.

5. A kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell felvenni. A jegyzőkönyvben a kuratórium ülésein elhangzottak lényegét kell rögzíteni. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a kuratórium ülésének időpontját, a határozatok szó szerinti szövegét, a döntés hatályára vonatkozó rendelkezéseket, a döntést támogatók és az azt ellenzők számárányát és személyét. A kuratórium tagjai közül jegyzőkönyv-hitelesítőt választ. A jegyzőkönyvet a kuratórium ülésének vezetője, a jegyzőkönyvvezető és a jegyzőkönyv hitelesítője írja alá. A jegyzőkönyvet a kuratórium iratai között meg kell őrizni. A jegyzőkönyv alapján kell vezetni a Határozatok könyvét, amelybe be kell vezetni a kuratórium döntésének tartalmát, időpontját, hatályát, be kell jegyezni a döntést ellenzők, támogatók számárányát és személyét.

6. A kuratóriumi ülésekről készült jegyzőkönyvet meg kell küldeni a felügyelő bizottság részére.

7. A működéssel kapcsolatosan keletkezett iratokba (jegyzőkönyv, határozatok, közhasznúsági jelentés stb.) való betekintést a kuratórium a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott időn belül bárki számára lehetővé teszi.

8. A kuratórium döntéseit az érintettekkel írásban igazolható módon, a nyilvánossággal körlevélben és a faliújságra történő kifüggesztéssel (hirdetményi úton) közli. Az éves beszámolóját, a tevékenységének és gazdálkodásának legfőbb adatait, valamint a közhasznúsági jelentést egy országos napilap útján teszi közzé.

9. A közalapítvány működésének, szolgáltatásai igénybevételeének módját az Oktatási Közlönyben és egy országos napilapban hozza nyilvánosságra.

XIV. A közalapítvány felügyelő bizottságának tagjai, működése, hatásköre

1. A közalapítványnál háromtagú felügyelő bizottság működik. A felügyelő bizottság feladata ellenőrizni a közalapítvány működésének törvényességét és a közalapítvány vagyonának kezelésével kapcsolatos tevékenységet.

2. A felügyelő bizottság elnökének és tagjainak megbízatása 2005. május 31-ig szól. A Felügyelő Bizottság tagjai tiszteletdíjban és költség térítésben is részesülhetnek, amelynek feltételeit, összegét és elszámolásának rendjét — az alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter

előzetes jóváhagyásával — a Közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

Nem lehet a felügyelő bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki

- a) a kuratórium elnöke vagy tagja,
- b) a közalapítvánnyal megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másként nem rendelkezik,
- c) a közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül,
- d) az a)–c) pontban meghatározott személyek hozzátartozója.

A felügyelő bizottsági tagság megszűnik:

- a) a tag halálával,
- b) a tag lemondásával,
- c) a tag visszahívásával,
- d) a közalapítvány megszűnésével,
- e) a határozott időtartam lejártával.

A felügyelő bizottsági tagság megszűnhet a közszolgálati, illetve a közalkalmazotti jogviszony megszűnésével, az alapító döntésének függvényében.

3. A felügyelő bizottság ellenőrzi a közalapítvány, a kuratórium és a titkárság tevékenységét, működését és gazdálkodását. Ennek során betekinthez a közalapítvány könyveibe és irataiba, azokat megvizsgálhatja, felvilágosítást, tájékoztatást, jelentést kérhet a kuratórium elnökétől, tagjaitól, a titkárság vezetőitől, alkalmazottaitól. A felügyelő bizottság munkájához a közalapítvány költségén szakértőt vehet igénybe. A felügyelő bizottság tagjai tanácskozási joggal részt vehetnek a kuratórium ülésén.

4. A felügyelő bizottság akkor határozatképes, ha mind a három tagja jelen van. A felügyelő bizottság döntéseit nyílt szavazással, egyszerű szótöbbséggel hozza, egyébként a felügyelő bizottság maga határozza meg működésének rendjét, azonban évente két alkalommal köteles ülést tartani. A felügyelő bizottság működésére a kuratórium működésének szabályait kell alkalmazni.

5. A felügyelő bizottság megvizsgálja a közalapítvány pénzügyi tervét, beszámolóját, mérlegét, utalványozási rendjét és vagyonkimutatását. A felügyelő bizottság vizsgálatáról, tevékenységének eredményéről és a közalapítvány működéséről évente jelentést készít, és erről tájékoztatja a kuratóriumot és az alapítót.

6. A felügyelő bizottság köteles tájékoztatni a kuratóriumot, és a kuratórium összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy a közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés, vagy a közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése a kuratórium döntését teszi szüksé-

gessé, a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merült fel.

7. A kuratóriumot a felügyelő bizottság indítványára annak megtételétől számított 30 napon belül össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a kuratórium összehívására a felügyelő bizottság is jogosult.

8. Ha a kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedést nem teszi meg, a felügyelő bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet ellátó szervet.

9. A felügyelő bizottság

Elnöke:

Kotán Attila

Tagjai:

dr. Hatos Pál

Márkus Anikó

XV. A közalapítvány titkársága

A kuratórium munkájának előkészítésére és szervezésére titkárságot hoz létre, amelyet a titkárság vezetője irányít. A titkárság működési költségeit a közalapítvány fedezi. A titkárság éves költségvetését a kuratórium hagyja jóvá.

A titkárság feladata különösen:

1. a kuratórium működési feltételeinek megteremtése és folyamatos biztosítása,

2. kuratórium döntéseinek előkészítése,

3. a kuratórium határozatainak — operatív, adminisztratív — végrehajtása, támogatási szerződések előkészítése, a támogatások folyósítása, a támogatások szerződésszerű felhasználásának ellenőrzése, elszámolások bekérése, számszaki ellenőrzése,

4. a közalapítvány könyveinek vezetése, a közalapítványi vagyon kezelésével összefüggő pénzügyi és számviteli feladatok koordinálása, az éves pénzügyi terv, a kuratórium éves beszámolójának előkészítése, és az ügyviteli feladatok ellátása,

5. a titkárságon foglalkoztatottak felett a munkáltatói és megbízási jogokat a titkárság vezetője gyakorolja.

XVI. A közalapítvány képvisellete

1. A közalapítvány képviselét a kuratórium elnöke önállóan látja el.

2. A közalapítvány bankszámlái feletti rendelkezésre az elnök és Wootsch Péter kuratóriumi tag együttesen vagy a XI. pontban meghatározott kuratóriumi tag és Wootsch Péter együttesen jogosult.

XVII. Könyvvizsgáló

1. A közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését a kuratórium által pályázatás útján felkért független könyvvizsgáló látja el.

2. A könyvvizsgáló köteles félévenként a közalapítvány könyveit megvizsgálni, és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a kuratóriumnak jelentést készíteni.

3. Feladatai ellátása során jogosult vizsgálni a közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját, jogosult felvilágosítást kérni a közalapítvány alkalmazottaitól.

4. A könyvvizsgáló és a felügyelő bizottság véleménye nélkül a kuratórium nem hozhat határozatot a közalapítvány éves gazdasági beszámolójáról.

5. A könyvvizsgáló díját a kuratórium állapítja meg.

6. Nem lehet könyvvizsgáló

a) a kuratórium elnöke, tagja, illetve

b) olyan személy, aki a közalapítvánnyal a megbízásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll,

c) aki a közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül — kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat, illetve

d) az a)–c) pontokban felsorolt személyek hozzátartozója.

XVIII. Záró rendelkezések

1. Nem lehet a közalapítvány vezető tisztségviselője az a személy, aki korábban olyan más közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

2. A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

3. A közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, és azoknak anyagi támogatást nem nyújt, országgyűlési képviselőjelöltet, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állít, és nem kíván állítani, továbbá nem támogat.

4. A közalapítvány részére nyújtott céltámogatás beszámolási rendjére és gazdálkodására az alapítványok gazdálkodási rendjéről szóló 115/1992. (VII. 25.) Korm. rendeletben foglalt szabályok az irányadók.

5. Az alapítványi vagyon kamatai kezelésének és felhasználásának szabályait a közalapítvány vagyonkezelési szabályzatában kell meghatározni.

6. A közalapítvány a Polgári Törvénykönyvben meghatározott esetekben és módon szűnik meg. Megszűnése esetén a közalapítvány vagyona az alapítót illeti, aki azt köteles e közalapítvány céljaihoz hasonló célokra fordítani.

7. A közhasznúsági jelentésnek tartalmaznia kell:

a) a számviteli beszámolót,

b) a költségvetési támogatás felhasználását,

c) a vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatást,

d) a cél szerinti juttatások kimutatását,

e) közhasznú tevékenységről szóló rövid tartalmi beszámolót,

f) a központi költségvetési szervtől, az elkülönített állami pénzalaptól, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékét,

g) a közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások értékét, illetőleg összegét.

8. A közalapítvány gazdálkodására, működésére, szervezetére, képviselőjére, az iratbetekintés rendjére, valamint határozatai, beszámolói nyilvános közlésének módjára vonatkozó további előírásokat az SZMSZ határozza meg, amely nem lehet ellentétes az alapító okirattal.

9. A közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában az Oktatási Minisztérium jogosult eljárni.

10. Jelen alapító okiratot az alapító a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2001. április 6.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Közalapítvány a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért Alapító Okirata*

A Magyar Köztársaság Kormánya a jelen Alapító Okirattal a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a alapján, továbbá a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 7. §-ának (7) bekezdése alapján a budapesti német nyelvű egyetem fenntartásával és működtetésével kapcsolatos közfeladatok ellátására kiemelten közhasznú szervezetként működő

Közalapítványt

hoz létre a következő feltételek szerint:

* A Közalapítványt a Fővárosi Bíróság a 16.Pk.60.216/2001/2. számú végzésével nyilvántartásba vette, egyben kiemelten közhasznú szervezetté minősítette.

1. Alapító

A Magyar Köztársaság Kormánya (Budapest V., Kossuth tér 1—3.) (a továbbiakban: Alapító). Az Alapító képviselőt az oktatási miniszter látja el és gyakorolja — az Alapító Okirat módosításának kivételével — az Alapítót megillető jogokat és kötelezettségeket, ideértve az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés értékelését is. A Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjait az oktatási miniszter felkérése és előterjesztése alapján a Kormány bízta meg.

2. A Közalapítvány elnevezése

Közalapítvány a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért (a továbbiakban: Közalapítvány).

A Közalapítvány elnevezése német nyelven: Öffentliche Stiftung für die Deutschsprachige Universität Budapest.

A Közalapítvány elnevezése angol nyelven: Public Foundation for the German Language University Budapest.

A Közalapítvány elnevezése francia nyelven: Fondation Publique pour l'Université de Langue Allemande de Budapest.

3. A Közalapítvány székhelye

1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 19—21.

4. A Közalapítvány időtartama

A Közalapítvány határozatlan időre jön létre.

5.1. A Közalapítvány célja, tevékenysége:

a) közös programok és intézmények működtetésével a külföldi államok és Magyarország közötti oktatási és kutatási együttműködés fejlesztése, a kapcsolatok erősítése,

b) az Egyetem fenntartásával és működtetésével kapcsolatos feladatok ellátása, és az intézmény oktatási és kutatási tevékenységének támogatása.

Az a) pont alatti tevékenységét a Közalapítvány az Egyetem keretén belül működő Nemzetközi Tudományos Tanács és Társadalmi Tanács közreműködésével valósítja meg.

5.2. A Közalapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 5. §-ában foglaltak szerint kiemelkedően közhasznú szervezetként működik, arra tekintettel, hogy az oktatási miniszter felsőoktatással kapcsolatos állami feladatai körében a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 69. §-a alapján tudományos, kutatási és felsőoktatási közfeladatokat, illetve a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. §-a c) pontjának 3., 4. és 19. alpontjaiban meghatározott alábbi közhasznú tevékenységet folytatja:

- tudományos tevékenység, kutatás,
- nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés,
- euroatlanti integráció elősegítése.

5.3. A Közalapítvány állami közfeladatot ellátó nyílt közalapítvány, amelynek közhasznú szolgáltatásaiból bárki részesülhet. A Közalapítvány az általa fenntartott intézmény működését az Egyetem költségvetésén keresztül biztosítja. Ezen felül a Közalapítvány céljainak megvalósulása érdekében egyéb juttatásokat nyilvános, mindenki számára hozzáférhető, illetve meghívásos pályázati rendszer keretei között is nyújthat a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 15. §-ában meghatározott feltételek szerint.

A Közalapítvány szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt, és tőlük támogatást nem fogad el; közvetlen politikai tevékenységet nem folytat; országgyűlési képviselőjelöltet, megyei, fővárosi önkormányzati választáson jelöltet nem állít, és nem támogat.

5.4. A működési költségek és egyéb juttatások odaítélésekor meg kell határozni a kedvezményezett elszámolási kötelezettségét, a felhasználás rendjét, a Közalapítvány folyamatos ellenőrzési jogát. Az elszámolásokkal szemben támasztott követelményeket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzat tartalmazza, amelyek nem lehetnek ellentétesek az Alapító Okirattal.

6. A Közalapítvány vagyona

6.1. A Közalapítvány induló vagyona 80 000 000 Ft, azaz nyolcvanmillió forint, amelyből 10% összességében (8 000 000 Ft, azaz nyolcmillió forint) a törzsvagyon, amelyet a Közalapítvány működéséhez nem használhat fel.

6.2. Csatlakozás a Közalapítványhoz

6.2.1. A Közalapítvány nyitott, ahhoz pénzbeli vagy más vagyonrendeléssel, felajánlásokkal bármely belföldi, illetőleg külföldi természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet csatlakozhat, ha a Közalapítvány céljait, működési szabályait elfogadja. A csatlakozás elfogadásáról a Közalapítvány Kuratóriuma dönt. Ennek során a Kuratórium a csatlakozni kívánó szervezetről, intézményről vagy személyről rendelkezésre álló adatokat és — célhoz kötött felajánlások esetén — a megjelölt célt mérlegeli. Visszautasíthatja a felajánlást, ha annak célja részben vagy egészben eltér a Közalapítvány céljaitól. Az elfogadott céltámogatást elkülönítetten kell kezelni, és a meghatározott célokra kell fordítani.

6.2.2. A Kuratórium köteles visszautasítani a felajánlást, ha

- a csatlakozni kívánó jogi vagy magánszemély tevékenysége, a közalapítványi célokkal összeegyeztethetetlen,
- a felajánlás célja ellentétes a Közalapítvány céljaival, vagy
- a felajánlás elfogadása a Közalapítványt bármilyen módon kedvezőtlenül érintené.

7. A Közalapítvány vagyonának felhasználása

7.1. A Közalapítvány céljára felhasználható:

a) a költségvetésből nyújtott támogatás tárgyevre szóló része,

b) a Közalapítvány — törzsvagyon feletti — induló vagyona, illetve annak hozadéka,

c) a csatlakozók adományainak felhasználható része,

d) a vállalkozási tevékenység hozadéka vagy egyéb saját bevétel.

7.2. A Közalapítvány vagyonának felhasználásáról az Alapító Okiratban, valamint annak keretei között az SZMSZ-ben, továbbá az SZMSZ mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzatban foglaltaknak megfelelően a Kuratórium dönt.

7.3. A Közalapítvány az Igazgató előkészítésében és az Elnök előterjesztésével minden gazdasági év kezdete előtt költségvetési tervet készít, amelyben várható bevételeit és kiadásait jeleníti meg. A költségvetési tervben a bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük. A költségvetési terv hiányt nem tartalmazhat.

7.4. A Közalapítvány a gazdasági év végén mérleget készít, amelyet a Felügyelő Bizottság véleményez. A gazdálkodás értékelésekor külön kell választani a vállalkozási és közalapítványi célú tevékenység közvetlen költségeit és bevételeit, valamint a Közalapítvány működési költségeit. A mérleget és a Felügyelő Bizottság jelentését nyilvánosságra kell hozni.

7.5. Ha a Közalapítvány költségvetési terve, gazdálkodása a rendeltetésszerű működést veszélyeztetné, az Alapító részletes gazdálkodási terv bemutatását kérheti, abba megbízottja útján betekinthes. A Közalapítvány irataiba a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság minden tagja korlátozás nélkül betekinthes.

7.6. A Kuratórium minden évben február 28-áig köteles az Alapítónak írásban beszámolni a Közalapítvány előző évi működéséről, június 30-áig pedig vagyoni helyzetéről és gazdálkodásának legfontosabb adatairól.

7.7. A Közalapítvány a 6.1. pontokban meghatározott vagyont és a mindenkori költségvetési támogatást hitel fedezeteként nem használhatja.

7.8. A Közalapítvány működési költsége nem haladhatja meg az éves tervezett költségvetés kiadásainak 10%-os mértékét. Ez az összeg tartalmazza a Kuratórium és a Felügyelő Bizottság tagjainak tiszteletdíját és költségtérítését is.

8. A Közalapítvány vállalkozási tevékenysége

A Közalapítvány a felhasználható vagyona gyarapítása érdekében vállalkozási tevékenységet is folytathat. A Közalapítvány csak olyan vállalkozásban vehet részt, amely nem veszélyezteti a Közalapítvány céljait és működését.

Vállalkozási tevékenysége során a 6.1. pontokban meghatározott vagyont és a mindenkori költségvetési támogatást nem használhatja fel. A Közalapítvány csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve folytathat vállalkozási tevékenységet. Gazdálkodása során elért eredményét nem osztja fel, azt az Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre fordítja.

9. A Közalapítvány befektetési tevékenységet a Kuratórium által elfogadott Befektetési Szabályzat alapján folytathat, amely nem lehet ellentétes az Alapító Okirattal.

10. Az Alapító kizárólagos döntési jogkörébe tartozik a Közalapítvány Alapító Okiratának módosítása, amely csak a Közalapítvány nevének, céljának és vagyonának sérelme nélkül történhet [Ptk. 74/B. § (5) bek.].

11. A Közalapítvány szervezete, működése

11.1. A Közalapítvány legfőbb döntéshozó és kezelő szerve a nyolctagú Kuratórium.

11.1.1. A Kuratórium elnöke:

dr. Bod Péter Ákos, tanszékvezető egyetemi tanár

A Kuratórium társelnöke:

A Kuratórium külföldi állampolgárságú társelnökét a miniszterelnök kéri fel a tisztség betöltésére a Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételét követően. A társelnök a Kuratórium ülésein tanácskozási joggal vesz részt.

11.1.2. A Kuratórium tagjai:

dr. Gellér Balázs, tanszékvezető egyetemi docens

Kindert Judit, titkárságvezető, Oktatási Minisztérium

dr. Kodolányi Gyula, főszerkesztő

dr. Kussbach Erich, egyetemi tanár

dr. Ódor László, dékánhelyettes

Pröhle Gergely, nagykövet

dr. Vízkelety András, MTA kutatócsoport vezető

11.1.3. A Kuratórium elnökének, társelnökének és tagjainak megbízatása 2005. május 31-ig szól.

11.1.4. A kuratóriumi tisztség megszűnik:

— a kuratóriumi tagság megszűnésével,

— a tisztségről történő lemondással,

— a kuratóriumi tisztségből a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése alapján történő visszahívással,

— a határozott időtartam lejártával.

11.1.5. A kuratóriumi tagság megszűnik:

— lemondással,

— az Alapító által, a Ptk. 74/C. § (6) bekezdése alapján történő visszahívással,

— a Közalapítvány megszűnésével,

— a kuratóriumi tag halálával,

— a határozott időtartam lejártával.

11.1.6. A Kuratórium működése, hatásköre:

— A Kuratórium üléseit szükség szerint, de legalább háromhavonta tartja. A Kuratórium ülését a napirend

megjelölésével és az írásos előterjesztés egyidejű megküldésével legalább 14 nappal az ülést megelőzően az elnök, akadályoztatása esetén az általa kijelölt, vagy a helyettesítésével megbízott tag hívja össze. A Kuratórium akkor határozatképes, ha az ülésen tagjainak több mint a fele jelen van, és a jelen lévő tagok több mint a fele nem áll az Alapítóval függőségi, közszolgálati, illetve közalkalmazotti jogviszonyban. A tagok legalább egyharmadának írásos indítványára — az indítvány benyújtásáról számított 30 napon belül — a Kuratórium ülését össze kell hívni.

— A Kuratórium döntéseit az ülésen jelen lévő tagok egyszerű szótöbbségével hozza, szavazategyenlőség esetén az ülés elnökének szavazata dönt. A Kuratórium tagjainak minősített, kétharmados többségi szavazata szükséges a 11.1.7. *b), c), d), f), g)* és *j)* pontokban foglalt esetekben. A levezető elnök nem lehet az Alapítóval függőségi viszonyban álló kuratóriumi tag.

— A Kuratórium ülései — amennyiben a Kuratórium eltérően nem rendelkezik — nyilvánosak. Zárt ülés elrendelésére akkor van lehetőség, ha az ülés témája adatvédelmi vagy személyiségi jogokat érint.

— A Kuratórium elnökének akadályoztatása esetén az általa kijelölt vagy a Kuratórium által megbízott tag jár el.

— A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvben a Kuratórium ülésein elhangzottak lényegét kell rögzíteni. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a kuratóriumi ülések időpontját, a határozatok szó szerinti szövegét, a döntés hatályára vonatkozó rendelkezéseket, a döntést támogatók és az azt ellenzők számárányát, személyét. A jegyzőkönyvet a kuratóriumi ülések levezető elnöke, a jegyzőkönyvvezető és a jegyzőkönyv hitelesítője írja alá. A jegyzőkönyvet a Kuratórium iratai között meg kell őrizni. A jegyzőkönyv alapján kell vezetni a Határozatok könyvét, amelybe be kell vezetni a határozat tartalmát, időpontját, hatályát, a döntést támogatók, ellenzők arányát, személyét.

— A kuratóriumi ülésről készült jegyzőkönyvet meg kell küldeni a Felügyelő Bizottság részére.

— A Kuratórium döntéseit az érintettekkel írásban, igazolható módon, a Közalapítványi Iroda útján közli.

11.1.7. A Kuratórium:

a) felelős a Közalapítvány pénzügyi, szakmai és gazdasági tevékenységéért,

b) dönt a rendelkezésre álló vagyon felhasználásának és azok elveinek meghatározásában, vállalkozás indításáról,

c) dönt a Közalapítvány munkatervének, éves gazdálkodási tervének, költségvetésének, beszámolójának, közhasznúsági jelentésének és mérlegének elfogadásáról, jóváhagyásáról,

d) elfogadja és módosítja a Közalapítvány szervezeti és működési szabályzatát, az annak mellékletét képező Vagyonkezelési Szabályzatot, a Befektetési Szabályzatot,

amelyek az Alapító Okirattal ellentétes rendelkezéseket nem tartalmazhatnak,

e) meghatározza a Közalapítvány céljára rendelkezésre álló anyagi eszközök felhasználásának feltételeit, forrását és értékelési szempontjait,

f) dönt a Közalapítvány által nyújtott támogatásokról,

g) ellenőrzi a támogatás felhasználását,

h) a Közalapítvány tevékenységét segítő testületek (állandó vagy eseti bizottságok, szakértők) tagjait megbízza, felmenti, feladataikat meghatározza,

i) dönt a közalapítványi formában meg nem valósítható tevékenység folytatása céljából, a Közalapítvány céljait és feladatait szolgáló gazdasági társaság megalapításáról,

j) dönt a tisztségviselők tevékenységével kapcsolatos beszámolók elfogadásáról,

k) dönt a kuratóriumi tagok indítványáról,

l) pályázat útján kiválasztja a Közalapítványi Iroda igazgatóját,

m) elbírálja a csatlakozási kérelmeket, dönt a felajánlások elfogadásáról,

n) dönt a jogszabályban a felsőoktatási intézményfenntartójának hatáskörébe utalt kérdésekben.

11.1.8. A Közalapítvány önálló képviselőre a Kuratórium elnöke jogosult, akadályoztatása esetén a képviselőt az általa kijelölt, illetve a Kuratórium által megbízott, képviselői joggal felruházott — az Alapítóval függőségi viszonyban nem álló — kuratóriumi tag látja el.

A Kuratórium elnöke által írásban meghatalmazott két kuratóriumi tag együttesen jogosult rendelkezni a bankszámla felett. Az Alapítóval érdekeltségi jogviszonyban álló kuratóriumi tag bankszámla feletti jogosultsággal nem rendelkezik.

11.1.9. A Kuratórium tagjai tiszteletdíjban és költségterítésben is részesülhetnek, amelynek összegét és elszámolásának rendjét — az Alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával — a Közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

11.1.10. A Közalapítvány működésének, szervezetének, képviselőjének, valamint gazdálkodásának részletes rendjét az SZMSZ, a Vagyonkezelési Szabályzat és a Befektetési Szabályzat határozza meg az Alapító Okirat keretei között.

11.1.11. Összeférhetetlenség: a Kuratórium elnökének, illetve tagjainak összeférhetetlenségére a Ptk. 74/C. §-a, illetőleg az 1997. évi CLVI. törvény 8. és 9. §-ainak rendelkezései az irányadók.

11.1.11.1. A kuratóriumi tagság összeférhetetlensége:

Kuratóriumi tagok nem lehetnek egymás és a Felügyelő Bizottság tagjainak közeli hozzátartozói [Ptk. 685. § *b)* pont és Ptk. 74/C. §].

11.1.11.2. A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a tag, aki vagy akinek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § *b)* pont], élettársa (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján:

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesült, vagy

b) bármilyen előnyben részesül, illetve a megköthető jogügyletben vagy támogatásról szóló döntésben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás igénybevétele.

11.1.12. A Kuratórium elnöke az Alapító által e tisztségre jelölt személy. Az elnök az Alapítóval függőségi viszonyban álló kuratóriumi tag nem lehet. Visszahívására az Alapító jogosult. A Kuratórium társelnökét a miniszterelnök felkérése alapján az Alapító jelöli ki.

Az elnök feladatai:

- irányítja a Közalapítvány tevékenységét, működését,
- képviseli a Közalapítványt,
- figyelemmel kíséri a programokat,
- irányítja a szervezési munkát,
- a nyilvánosság folyamatos tájékoztatása a Közalapítvány tevékenységéről,
- gondoskodik a Közalapítvány éves beszámolójának és közhasznúsági jelentésének nyilvánosságra hozataláról,
- felügyeli a Közalapítványi Iroda tevékenységét, jóváhagyja a 11.2. a) alpontjába tartozó ügyrendet,
- a Kuratórium döntése alapján munkaviszonyt vagy munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesít a Közalapítványi Iroda igazgatójával, és gyakorolja felette a munkáltatói (megbízói) jogokat.

11.2. Közalapítványi Iroda (a továbbiakban: Iroda)

a) Az Iroda a Közalapítvány folyamatos működését, a Kuratórium munkáját segítő, ügyintéző, titkársági, szervezési, pénzügyi, gazdálkodási, technikai feladatokat ellátó szervezeti egység, amelyet az igazgató irányít. Az Iroda működésének részletes szabályait, az igazgató feladatait, az Iroda tevékenységének ellenőrzését, az Alapító Okiratban foglaltakkal összhangban az SZMSZ szabályozza. Az Iroda személyi állományának létszámát a feladatok ismeretében a Kuratórium határozza meg. Az Iroda költségvetését a Kuratórium hagyja jóvá.

b) Az igazgató az Iroda teljes felhatalmazású vezetője, a kuratóriumi ülések tanácskozási jogú, meghívott résztvevője. Hatáskörébe tartozik az Iroda irányítása, a kuratóriumi döntések előkészítése és végrehajtása.

c) Az igazgató gyakorolja az Iroda munkatársai felett a munkáltatói jogkört.

d) Az Iroda feladata olyan nyilvántartás vezetése (Hatózatok könyve), amely tartalmazza a kuratóriumi döntések meghozatalának

- időpontját,
- tartalmát,
- időbeli, személyi és tárgyi hatályát,
- a döntésben részt vevő kuratóriumi tagok támogató, ellenző, tartózkodó szavazatai számarányát és személyét.

e) Az Iroda köteles a döntés meghozatalát követő 30 napon belül a döntésről írásban, igazolható módon tájékoztatni az érintettet.

f) Az Iroda köteles a beszámoló részeként olyan összeállítást készíteni, amely a támogatott szervezetek, egyének nevét, támogatási összegét, a támogatott feladatot és a

támogatás jogcímét tartalmazza. Az összeállítást a beszámoló részeként kell nyilvánosságra hozni.

g) A d) alpontban írt nyilvántartásba, illetve az f) alpontban írt nyilvántartásba, a beszámolóba és a közhasznúsági jelentésbe bárki betekinthez. A betekintés elősegítésére az Iroda köteles minden hónap első munkanapján fogadónapot tartani.

h) A Közalapítvány működésének és a szolgáltatások igénybevételeének módját, a beszámolókat, a kuratóriumi döntéseket az Oktatási Közönyben kell közzétenni. Az Alapító Okirat szerinti tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait a Magyar Nemzetben hozza nyilvánosságra.

12. A Felügyelő Bizottság

a) A Közalapítvány ellenőrző szerve a háromtagú Felügyelő Bizottság.

b) A Felügyelő Bizottság elnökét és tagjait az Alapító bízza meg. A megbízás 2005. május 31-ig szól. Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki a Közalapítvány Kuratóriumának elnöke vagy tagja, a közhasznú szervezettel a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik; a Közalapítvány cél szerinti juttatásaiból részesül — kivéve, ha bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat —, illetve a fentiekben meghatározott személyek hozzátartozója.

c) A Felügyelő Bizottság

elnöke: *Kotán Attila*, Oktatási Minisztérium.

tagjai:

dr. Horváth László, Miniszterelnöki Hivatal,

Koleszár Katalin, Pénzügyminisztérium.

A felügyelő bizottsági tisztség megszűnik:

- a tagság megszűnésével,
- a tisztségről történő lemondással,
- a tisztségből történő visszahívással,
- a határozott időtartam lejártával.

A felügyelő bizottsági tagság megszűnik:

- a tisztségről történő lemondással,
- a tisztségből történő visszahívással,
- a határozott időtartam lejártával.

d) A Felügyelő Bizottság a Kuratórium működésére vonatkozó szabályok és az Alapító Okirat rendelkezéseinek figyelembevételével az ügyrendjét maga határozza meg.

e) A Felügyelő Bizottság köteles a Közalapítvány működését és gazdálkodását az ügyek teljes körére nézve átfogóan ellenőrizni, így különösen:

— a kuratóriumi ülésekről készült emlékeztetők figyelembevételével vizsgálja a kuratóriumi döntések összhangját a jogszabályokkal, az Alapító Okirattal, az SZMSZ-szel és az ügyrenddel;

— az éves könyvvizsgálói jelentés figyelembevételével vizsgálja a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység összhangját, az éves számadásokat és a mérleget;

— jogosult célvizsgálatot folytatni, ha a közalapítványi célok megvalósítását, illetve a pénzügyi-gazdálkodási tevékenység szabályszerűségét veszélyeztetve látja, vagy ha erre az Alapító vagy a Kuratórium felkéri;

— jogosult a Közalapítvány ügyeiről felvilágosítást kérni, üzleti könyveit, iratait a pénzkezelés, utalványozás rendjét megvizsgálni.

f) A Felügyelő Bizottság tevékenységének eredményéről az Alapítónak évente jelentést tesz, amelyről a Kuratóriumot is tájékoztatja.

g) A Felügyelő Bizottság tagjai tiszteletdíjban és költségtérítésben is részesülhetnek, amelynek összegét és elszámolásának rendjét — az Alapító képviselőjében eljáró oktatási miniszter előzetes jóváhagyásával — a Közalapítvány önálló szabályzatában kell meghatározni.

h) A Felügyelő Bizottság működésére egyéb kérdésekben az 1997. évi CLVI. törvény 11. §-ának rendelkezései alkalmazandók. A Felügyelő Bizottság tagja a Kuratórium ülésein tanácskozási joggal részt vehet.

13. Könyvvizsgáló

A Közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését a Kuratórium által megbízott független könyvvizsgáló látja el. A Közalapítvány könyvelési, gazdálkodási feladatainak ellenőrzését pályáztatás útján felkért könyvvizsgáló végezheti.

a) A könyvvizsgáló köteles félévenként a Közalapítvány könyveit megvizsgálni, és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak a vizsgálatot követően jelentést készíteni.

b) Feladatai ellátása során a könyvvizsgáló különösen — jogosult felülvizsgálni a Közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját,

— jogosult felvilágosítást kérni a Közalapítvány alkalmazottaitól,

— ellátja a Kuratórium által meghatározott feladatokat.

c) A könyvvizsgáló ellenjegyzése és a Felügyelő Bizottság véleménye nélkül a Kuratórium a Közalapítvány éves gazdasági beszámolójának elfogadásáról érvényesen nem hozhat határozatot.

d) A könyvvizsgáló díját a Kuratórium állapítja meg.

e) A közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 8. §-a (2) bekezdésének megfelelően nem lehet könyvvizsgáló az a személy, aki a Közalapítvány Kuratóriumának elnöke vagy tagja, a Közalapítvánnyal a megbízásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha a jogszabály másképpen nem rendelkezik; a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül — kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat —, illetve a fentiekben meghatározott személyek hozzátartozója.

14. Záró rendelkezések

14.1. Az Alapító rendelkezése alapján a Kuratórium létszáma a jövőben bővül a Közalapítvány céljainak meg-

valósulása érdekében kötendő nemzetközi szerződésekben részt vevő külföldi kormányok képviselőivel.

14.2. A Közalapítvány részére nyújtott céltámogatás beszámolási rendjére és gazdálkodására az alapítványok gazdálkodásáról szóló 115/1992. (VII. 25.) Korm. rendeletben foglalt szabályok az irányadók.

14.3. Az alapítványi vagyon kamatai kezelésének és felhasználásának szabályait a Közalapítvány vagyonkezelési szabályzatában kell meghatározni.

14.4. A Közalapítvány megszűntét követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet vezető tisztségviselője az a személy, aki olyan Közalapítványnál töltött be annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlített ki. A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

14.5. A Közalapítvány a Polgári Törvénykönyvben meghatározott esetekben és módon szűnik meg, ebben az esetben a Közalapítványnak az Alapító által rendelkezésre bocsátott vagyona az Alapítót illeti meg, azt a Közalapítvány céljaihoz hasonló célra kell fordítani, és erről a nyilvánosságot is megfelelően tájékoztatni kell.

14.6. A közhasznúsági jelentésnek tartalmaznia kell:

- a számviteli beszámolót,
- a költségvetési támogatás felhasználását,
- a vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatást,
- a cél szerinti juttatások kimutatását,
- a közhasznú tevékenységről szóló rövid, tartalmi beszámolót,

— a központi költségvetési szervtől, az állami pénzalaptól, a helyi önkormányzattól, a kisebbségi települési önkormányzattól, a települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékét,

— a közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások értékét, illetőleg összegét.

14.7. A Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vételi eljárásában az oktatási miniszter jogosult eljárni.

14.8. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyvnek a Közalapítvánnyal szóló rendelkezései, valamint a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény rendelkezései, továbbá az egyéb közalapítványi tárgyú jogszabályok és a kapcsolódó polgári jogi rendelkezései az irányadók.

14.9. A Közalapítvány Alapító Okiratát a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Budapest, 2001. január 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Hajdú-Bihar Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(4002 Debrecen, Piac u. 54.)**

h i r d e t m é n y e i

Az FVM Hajdú-Bihar Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Berekböszörményi Május 1. Mezőgazdasági Szövetkezet használatában álló részarány-földtulajdonú földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Berekböszörmény, Árpád u., Művelődési Ház

A sorsolás ideje: 2001. szeptember 18., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Berekböszörmény

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
015/2	erdő	0,2204	3,26	
075/3	szántó	0,0713	1,24	
0112/5	legelő	0,2098	0,25	
0121/7	szántó	0,2309	4,02	
0129/1	erdő	13,8357	182,77 7687/18277-ed r.	
0131/2	legelő	30,5600	103,13 1510/10313-ad r.	
0133/4	A legelő B szántó C legelő D rét összesen:	2,2625 5,0448 0,0632 0,3947 <u>7,7652</u>	16,85 80,50 0,24 1,66 <u>99,25</u>	
0133/5	A legelő B szántó C szántó összesen:	19,1583 0,9909 0,9932 <u>21,1424</u>	12352/18623-ad r. 186,23	Bányászolgalmi jog és építési tilalom
0202	szántó	1,3615	39,08	
0226/7	szántó	1,0419	33,81 808/3381-ed r.	
0239/8	szántó	15,7232	333,16 1498/33317-ed r.	
0239/11	szántó	13,3987	365,30 2460/36530-ad r.	
0251	legelő	0,6474	0,78	
0260/1	A szántó B erdő összesen:	0,1275 0,1489 <u>0,2764</u>	3,10 2,20 <u>5,30</u>	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0264/10	szántó	35,7070	573,24 22214/57324-ed r.	
0330/2	erdő	0,1185	1,23	
0344/10	rét	0,2167	4,53 72/453-ad r.	
0344/13	nádas	1,8496	32,18 245/3218-ad r.	
0344/14	szántó	37,6045	658,91 723/65891-ed r.	
0348/15	A szántó B rét összesen:	84,4018 1,0957 — 85,4975	76399/174107-ed r. 1741,06	Bányászolgalmi jog
0354/5	szántó	18,9840	378,96 362/37896-od r.	Bányászolgalmi jog és építési tilalom
0366/4	szántó	23,1083	529,74 3659/52974-ed r.	
0366/6	szántó	0,4825	8,40	
0378/11	szántó	1,1936	31,34	Földmérési jelek elhelyezését biztosító használati jog
0389/5	szántó	0,5535	13,45 755/1345-öd r.	
0389/8	szántó	0,1910	4,64	
0398/20	szántó	6,4639	153,01 590/15301-ed r.	
3731	kert	0,1392	4,84	
3831/2	szántó	0,2482	2,16	
3879/1	kert és út	0,0280	0,97	
3879/2	kert és út	0,0716	2,49	

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Az FVM Hajdú-Bihar Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Hajdúböszörményi II. Kongresszus Mezőgazdasági Szövetkezet használatában álló részarány-földtulajdonú földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Hajdúböszörmény, Bocskai tér 1., Polgármesteri Hivatal, Nagyterem

A sorsolás ideje: 2001. szeptember 25., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Hajdúböszörmény

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
044/2	gyümölcsös	35,4844	935,07 tsz használatá- ban ebből 540,40 AK	
060/3	erdő	3,9575	35,62 tsz használatá- ban ebből 28,10 AK	
0169/3	szántó	0,9213	25,00 tsz használatá- ban ebből 0,44 AK	

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Kavalecz László s. k.,
hivatalvezető

**A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó
és Választási Hivatal közleménye**

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámát teszi közzé:

815314A
033405A
545767A
544927A
296351B
058648B
141843B
089584A
083348A
173487B
713224A
271727A
634801A
619996A
127018A
787147A

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2001. évi 66. számában kihirdetett, a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló 91/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésében hivatkozott lábjegyzet helyesen:

„* **A társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott települések jegyzékéről szóló 219/1996. (XII. 24.) Korm. rendelet.**”

(Kézirathiba)

A Magyar Közlöny 2001. évi 66. számában kihirdetett, a területi kiegyenlítést szolgáló fejlesztési célú támogatások felhasználásának részletes szabályairól szóló 32/1998. (II. 25.) Korm. rendelet módosításáról szóló 92/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet

— 2. §-ának (2) bekezdésében a módosított rendelet

= e) pontja helyesen:

„e) **a címzett támogatásban részesülő humáninfrastruktúra fejlesztéséhez;**”

= h)—i) pontja helyesen:

„h) településrendezési tervek készítéséhez;

i) **céltámogatásban részesülő beruházások kapcsolódó támogatása.**”

— mellékletének II. része 9. pontjának 6. alpontja helyesen:

„Kitöltendő, ha a támogatás/beruházás célja mező értéke **9-es.**”

(Kézirathiba)

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 376 oldal terjedelmű kiadvány.

A kötet a 2001. január 1-jétől hatályos, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény végrehajtására kiadott kormányrendeleteket tartalmazza, így a különböző gazdálkodók (a biztosítók; a betétbiztosítási és az intézményvédelmi alapok, valamint a befektető-védelmi alap; a befektetési alapok; a kockázati tőketársaságok és a kockázati tőkealapok; a Pénztárak Garancia Alapja; az egyházi jogi személyek; az ÁPV Rt.; az árutőzsde, az értékpapír-tőzsde és az elszámolóházak; az MNB; a magánnyugdíj-pénztárak; az önkéntes nyugdíjpénztárak; az államháztartás szervezetei; a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások; a befektetési vállalkozások; az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyző pénztárak; a Magyar Államkincstár; illetve egyes egyéb szervezetek) beszámolóképzési, könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól, továbbá a felszámolás és a végelszámolás számviteli feladatairól rendelkező jogszabályokat.

A kézirat lezárva: 2001. április 2-án.

Ára: 2380 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

MAGYAR KÖZLÖNY

KÜLÖNSZÁM

A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVE (1992. évi XXII. törvény)

A módosítások kihirdetését követően megjelent Magyar Közlöny különszám a Munka Törvénykönyvét már az aktuális, európai jogharmonizációs célú (2001. július 1-jén hatályba lépő) változásokkal egységes szerkezetben tartalmazza.

Ára: 728 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a Magyar Közlöny különszámot (A Munka Törvénykönyve) példányban
Ára: 728 Ft + postaköltség. A befizetéshez számlát kérek/csekket kérek. (A megfelelőt kérjük aláhúzni).

Megrendelő neve: _____

Megrendelő címe: _____

Dátum: _____

Alíírás: _____

Megrendelését küldje el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó postacímére: 1394 Budapest, Pf. 361.
Fax: 267-2780 vagy 338-4746. A kiadvány megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) és az elektronikus közlönnyboltban (www.mhk.hu/kozlonnybolt) is.

A Miniszterelnöki Hivatal felügyelete alatt működő
Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette a

**MAGYAR KÖZIGAZGATÁSI LEXIKON
2000**

című kiadványt.

A lexikon tartalmazza az állami és az önkormányzati közigazgatási szerveknél foglalkoztatott tisztviselőknek, a közigazgatás oktatását és a közigazgatás-tudomány művelését végző intézmények munkatársainak, továbbá a közigazgatási szakmai és érdekképviselői szervek tisztségviselőinek önként szolgáltatott főbb adatait.

A lexikon a személyi, képzési és foglalkoztatási adatok mellett tartalmazza a közigazgatási szervek címét és a munkahelyi elérhetőségre vonatkozó adatokat is.

A megrendelést postán vagy telefaxon a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címére kell eljuttatni. (Fax: 338-4746.)

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

Magyar Közigazgatási Lexikon 2000

című kiadványt

(ára: 9000 Ft áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címre.

Amegrendelő(cég)neve:.....

Címe(városjrányítószám):.....

Utcaházszám:.....

Ügyintézőneve,telefonszáma:.....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára, vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetlegesmódosítástszíveskedjeneklevélbenvagyfaxonmegküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	(a Szociális és Munkaügyi Közlöny jogutóda)	
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	12 096 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
(az Ipari és Kereskedelmi Közlöny jogutóda)		Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Árunk az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György, Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2001. évi éves előfizetési díj: 48 720 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 84 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközi emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

01.1149 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.